

"Ζωσιμαία" ἀρχαία κενότυπη
βιβλιοθήκη Γαλιναίων

62. 20

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΟΥΣ ΕΙΡΜΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΑΤ' ΕΙΧΟΝ, ΤΑΣ
ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΣ, ΤΑ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ, ΤΑ ΒΕΛΗΦΩΣΤΕΙΔΙΑ,
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΝΟΥΣ, ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΥΤΕΡΟΝ ΑΝΑΧΘΕΙΣΑ

ΜΕΤ' ΑΚΡΙΒΟΥΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ,

ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Ο ΦΟΙΝΙΞ

"Ζωσιμίου" Δημόσια Κεντρική
1884 Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

α/α 945
16/12/92

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΤΕΘΟΜΕΝΟΙΣ.

Ἀποκαταστάσης ἀναγκαΐας τῆς ἀνατυπώσεως τοῦ Εἰρημολογίου, ἐκρίνομεν εὐλογον ἵνα πρότερον ἀναθεωρήσωμεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ βιβλίον, νομίζοντες ἰκανὰς μικρὰς τινὰς διορθώσεις τῶν σποράδην ἀπαντωμένων τυπογραφικῶν παροραμάτων. Ἄλλὰ συνοχὴ καὶ ἀπορία οὐ μικρὰ κατέλαβεν ἡμᾶς, ὁπότε, προχωροῦντες βαθύτερον εἰς τὴν ἀναθεώρησιν ἀνεκαλύψαμεν, ὅτι εἰς τὸ πρῶτιστον μέρος καὶ τὴν καυθαυτὴν ὑπόθεσιν τοῦ βιβλίου, τουτέστιν εἰς τοὺς Εἰρημούς, ἐπεκράτει οὐ μόνον μεγίστη ἀταξία, ἀλλὰ καὶ ἀτέλεια, καὶ ἀσάφεια, καὶ σκότος ὡς εἶπεν φιλαφητόν, πρὸς διασκέδασιν τοῦ ὁποῖο ἀπηγεῖτο λύχνος ἀνδρὸς πρὸς τὰ τοιαῦτα σοφοῦ καὶ ἰκανοῦ.

Μὴ διστασάντες ὅμως, ἀνελάβομεν, τῇ θεῖᾳ πεποιθότες ἀρρώγῃ, τὴν ἐξ ὑπαρχῆς τοῦ βιβλίου ἐπιδιόρθωσιν καὶ μεταρρυθμίσιν κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.

Χωρίς παντελῶς νὰ ἐγγίσωμεν τὸ κείμενον τῶν Εἰρμῶν (ἐκτὸς μόνου ὅπου ἦτο προφανές τυπογραφικόν τι λάθος), παραβαλόντες αὐτοὺς κατ' ἐπανάληψιν πρὸς ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Βίβλων, τουτέστι τῶν Μηναιῶν, τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῶν νεωτάτων Ἐκδόσεων τοῦ Φοίνικος, μετέφεραμεν εἰς τὴν πρώτην ἐντέλειαν, καὶ τοὺς μὲν ἐν ταῖς Βίβλοις ταύταις ἀπαντωμένους Εἰρμούς ἐτυπώσαμεν διὰ μεγαλητέρων, τοὺς δὲ μὴ ἐν αὐταῖς εὐρισκομένους διὰ μικροτέρων χαρακτήρων. Τὴν διόρθωσιν δὲ τούτων τῶν κατὰ τινα τρόπον ἀδεσπότην Εἰρμῶν, τῶν ἐκ τῶν εἰρημένων Βιβλίων ἔλλειπόντων, μετήλθομεν πάσῃ προσοχῇ καὶ εὐλαβείᾳ, ἀκροβιγῶς πως διορθώσαντες ὅπου, ὡς προείπομεν, ὑπῆρχε ἄπροφανές τι ἀμάρτημα λέξεως ἢ καὶ ὅλης φράσεως, ἀφήσαντες αὐτοὺς κατὰ τὰ ἄλλα ὥσπερ

καὶ πρότερον ἐφέροντο, καὶ τοὶ πλείστοι ἐξ αὐτῶν οὐ μόνον οὐδένα ῥυθμὸν ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ γχαμαλῆς καὶ κακῆς εἰσι φράσεις, καὶ ὅλως δυσνόητοι.

Εἰς δὲ τὸ καθαυτὸ Εἰρμολόγιον ἐδόσαμεν τὴν ἐφεξῆς μεταρρῦθμισιν· Ἐκάστη Ὠδὴ περιέχει τοὺς Εἰρμούς, πρῶτον τῶν διαφόρων κατὰ τάξιν Ἑορτῶν τῶν ἰδίους Εἰρμούς ἐχουσῶν, ἔπειτα δὲ κατ' ἀλφάβητον τοὺς λοιποὺς κοινούς ὑπὸ τὸ ὄνομα Διάφοροι, καὶ μετὰ τούτους ἔπονται ὅλοι οἱ λοιποὶ ἀδέσποτοι, ὡς προείπομεν, Εἰρμοὶ εἰς μικρότερον χαρακτῆρα, καὶ οὗτοι κατ' ἀλφάβητον. Εἶδέ τις Εἰρμοῦ ἀπαντᾷται ἐν ταῖς Βίβλοις διάφορος ἀνάγνωσις, ὑπεσημειώσαμεν τοῦτο ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Ἐπειδὴ ἡ σειρά τῶν Μεγαλυναρίων τῶν Δεσποτικῶν τε Θεομητορικῶν καὶ τινων Ἀγίων Ἑορτῶν ἦτο κατὰ τινα ἑλλειπίης, ἀνεπληρώσαμεν αὐτὴν ἐκ τῶν ἀρμοδίων πηγῶν. Ἐξεθέσαμεν δὲ πληρεστέραν καὶ

τὴν περί τῶν καθ' ὅλου τὸ ἔτος ψαλλομένων Κατα-
 βασιῶν ὁδηγίαν· καὶ εἴτι ἄλλο, τὴν καθ' ὅσον τὸ
 δυνατὸν ἀκριβῆ τοῦ βιβλίου διόρθωσιν ἀφορῶσαν, οὐ
 παρελείψαμεν.

Καὶ ἡ μὲν παρούσα Ἐκδόσις τοῦ Εἰρμολογίου
 ἔστι πληρεστέρα πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε· ἀπόκειται
 δὲ εἰς τινὰς ἐκ τῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου σοφῶν
 περὶ τὰ Ἐκκλησιαστικά ἀνδρῶν ἡ ἐντελής τοῦ βι-
 βλίου τούτου ἐπιδιόρθωσις καὶ μεταφρῦθμισις.

Ἐν Βενετίᾳ τῇ 24 Μαρτίου 1853.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ. Ο ΦΘΙΝΙΣ.

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρικὴ
 Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Α΄.

Ω Δ Η Α΄.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν,
ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ
Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε
λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔσωσε λαὸν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Υἱὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι·
Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατῆν
Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὄν, κατ' οὐσίαν
Γσόν τε Πατρὶ καὶ βροτοῖς, δοξάζομεν.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΤΗΣΕΩΣ.

Ὁ Σειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἔρη-
θρῷ θαλάσση, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τὸν Σταυρὸν σου
τὴν ὑγρὰν, τῇ ράβδῳ τεμῶν, ᾧδὴν σοι ἐξόδιον, ἀ-
ναμίλων Χριστὲ ὁ Θεός.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοὶ. Πάσχα
Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ
ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβί-
βασεν, ἐπινίχιον ἄδοντας.

ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

* Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ Σαλασσῆς, ποδὶ ἀβράχῳ ὀδηγήσαντι, ᾧ δὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πεποικιλμένη τῇ Σεῖα δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς Παρθένη μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἑξαρχούσης Μαρίας, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῶ, ἄδοντας Μονογενεῖ. Ἐν δόξῳ ὅτι δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

* Ἐπαινοῦ ὁ Σεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ προμακρούεται ἄρχει Μαρίας δέ, σοφῶν γυναικῶν. Ὡδὴν ἐπινίκιον τῷ λυτρωτῇ Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ὁ διὰ στόλου πυρός καὶ νεφέλης, τὸν Ἰσραὴλ ὀδηγήσας Θεός, τὴν Σαλασσαν διέρρηξεν, ἄρματα δὲ Φαραῶ ἐκάλυψεν. Ἄσωμεν ᾧ δὴν ἐπινίκιον, ὅτι μέγας δεδόξασται.

Πικρᾶς δουλείας ρυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄδατον διήλθεν αἰς ἡπείρου· ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι δεδόξασται.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος, δεξιὰ, Σεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρί δεδόξασται· αὐτὴ γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, ταῖς Ἰσραηλίταις, ὀδὸν βυθοῦ καινοουργήσασα.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ δὲ αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾧ δὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδοὺν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι
 Σαυραστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν
 Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.

* Ἄσωμεν ἄσμα καινὸν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ δουλείας Φαραὼ
 λυτρωσαμένῳ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ἐρήμῳ τούτους
 διαθρέψαντι. Ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται (1).

* Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν τὴν γὰρ ἄδατον γεώ-
 σας ἐρυθρὰν, πεζοπορεῖν ἐποίησε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ
 τοὺς ἐναντίους ἐχθροὺς ἐκάλυψε θάλασσα.

Τὸν Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ἐν τῇ θάλασσῃ κατεπόντισε,
 καὶ διήγαγε λαόν, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα. Ἄσωμεν τῷ
 Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐπινίκιον ψῆδὴν, τῷ ἐν ἐξόδῳ Ἰσ-
 ραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ Ἰορδάνου, τὸ
 ρεῖθρον πῆξαντι μόνῳ, παραδόξως τοῦ λαοῦ πεζοποροῦν-
 τος, διὰ μέσου αὐτῆς. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰψώσω σε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅτι ἀνέστης ἐκ νεκρῶν,
 πατήσας τὸν θάνατον.

ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται, τὴν ἡμῶν ὡς
 εὐσπλαγχνός, καινούργιόν φύσιν προθύμως δεῦτε γηγε-
 νεῖς, τῇ καρδίᾳ ἄσμα μελωδοῦ, ἄσωμεν τῷ Δεσπότῃ, εἰς
 αἰῶνας. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ω Δ Η Β΄.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθέντα τὸν
 λαόν τοῦ Ἰσραὴλ, τῷ Μωϋσῇ δημαγωγεῖν, ἐν ἐρήμῳ
 προσταίας, καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνομήσω Χρι-
 στὸν, τὸν Σωτῆρα τῷ κόσμῳ, τὸν μόνον φιλόβρωπον.

(1) Οἱ διὰ μικροτέρων χαρακτήρων πετυχημένοι Εἴρμοι ἐνταῦθα τε καὶ
 ἐφεξῆς τοῦ βιβλίου, εἰς συνήθειαν ἀπαντῶνται τῷ μικροτέρῳ ἔκδοσιν τῆς
 Μηκαίου, τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Γουαδίου, ἢ τοῦ Πεντακσταρισμοῦ.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.

Οὐρανὲ πρόσεχε καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ ἄκουε γῆ, καὶ Χριστὸν ἀνύμνει τὸν ἐν σπαργάνοις εἰλιθέντα, καὶ σειράς τῶν πταισμάτων μου λύσαντα.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκὼν καταβέβηκεν ἐπὶ τῆς γῆς, κλίνας οὐρανοὺς, καὶ γεγέννηεν ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ ὡς φιάνθρωπος.

Πρόσεχε τῇ φωνῇ μου ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐνάτισαι, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ θαυμαστόν, Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσεχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου ἀδικήσῃ σοι βῶν· ἔτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε· καὶ σώσόν με.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

1 + Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

+ Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν.
 Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἀμαρτίας
 Ὑπερθευ, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
 Μακάρα μελωδοὺς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΤΗΣΕΩΣ.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Δεῦτε πέμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγῶνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντος, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ τῶν πρὸ συλλήψεως ἀγνόν Σαμουὴλ, ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ἄδει οὖν ἡμῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, αὐτὸς ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτὸς ἔστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἔστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἦν ἐξ ἔθνων ἐξηγοράσατο.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω Ση-
τός τῷ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ πίστι τοῦ Κυρίου, ὀρλο-

δόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθίνειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμι, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι (1).

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανεῦ, στερεώσας τὸν δευτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτίσῃς τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐν ᾧ ἐχθρόν, ἐθριαμβεύσας, καὶ ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας Θεός, κίχμῃ στερέωσον βοῶντάς σοι τὸν ὕμνον· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοικον, εἰς τὸν φόβον σου Δέσποτα Κύριε.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, τῇ ἐλπίδι Χριστέ τῶν ἀγαθῶν σου, ἵνα ἀπαύστως μετ' ἠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζω σοι· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος καὶ γὰρ, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ἐψιμέδων ἀναρχε, εὐμενές Λόγε, ἐπίβλεψον πρόσχες μοι, ὀκρυβροῦσα, ἐκτενωῆς ἐδόξα σοι, πρόπαλαι Ἄνα· Ἀλλ' ὡς ἐκείνης ἠκουσας Ἰησηφοδούσης, καὶ ἡμῶν περέωσον τὰς φρένας· Ἄναξ, τοῦ ἀξίως ὕμνεῖν σου τὰ Γενέθλια.

(1) Ὁ ἕρμος αὐτοῦ λέγει παραπομπῶς ἰσχυρῶς· ἰσχυρῶς ὁ γὰρ ὁ ἅγιος ὁ μόνος ὁ θεός, τῆς ἀφραστοῦ σου δόξης Φιλάνθρωπε κ.

Ω Δ Η Δ΄.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

+ Ρ'άβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς
Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους
ὁ αἰνετός, κατασκίου δασείος, ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀ-
πειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κυριε.

+ Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
Ἄδων Προφήτης Ἀββακούμ προμηνυεῖ,
Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθείς τὸν τυποῦ·
Νέον βρεφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΤΗΝΗΣΕΩΣ.

Ἐπί Σταυροῦ σε Δυνατὲ, φωστήρ ὁ μέγας κατιδῶν,
τρόμφω ἐπαρθείς τὰς ἀκτῖνας, συνέστειλεν, ἔκρυψε·
πᾶσα δὲ κτίσις ἔμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυ-
μίαν· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

+ Ἐπί τῆς θείας φυλακῆς ὁ θρηγόρος Ἀββακούμ,
στήτω μεθ' ἡρώων καὶ δεικνύτω, φαισφόρον Ἄγγελον,
διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ,
ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστὲ οἰκονομίας·
τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων. Θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ,
Ἐξῆλθες ἐβόασαι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄδυσσοσ ἐν ἀγαλλιᾶσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρωπε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκοσ πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ Θαυμασιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ὁ Θεός, ἤξεισ καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρουσ ἐκ θασείσ κατασκίου, τοῦ σῶσαι σοῦ τοὺσ χριστούσ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Ἐν πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττεσ βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆσ· ὑψώθησ Μακρόθυμε ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔπηξασ ἐν αὐτῷ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Ὅρος σε τῇ χάριτι, τῇ Δεῖα κατόσκιον, προβλεπτικοῖσ ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσασ ὀφθαλμοῖσ, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰσ σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Σὺν τῷ Θαυμασίῳ σταῖσ Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆσ Δείασ φυλακῆσ σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβιμ. κατανοήσασ, τῆσ παγκοσμίου γέγονασ, μνη-

τῆς σωτηρίας, αἰ κραυγάζων· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἄβδακούμ τὴν ἐνδοξὸν σου παρουσίαν, ἀνωθεν Λόγε προΐδων ἀνεβόα· Ἀκήκοα Κύριε, ὅτι ἐξ ὄρους ἁγίου ἤξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν, καὶ δέους πλήρης γεγονώς ἀνακράζω· Ὡς μεγάλα τὰ ἔργα Χριστέ μου τῆς σῆς δόξης.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ ἡμῖν ἐδωρήσω τὴν σὴν ἀνάστασιν.

Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἶδον τὰ πέπρατα τὴν δόξαν σου, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τὸν κόσμον ὅλον ἔσωσας.

Ὅτι Θεὸς σαρκουῖται, οὐ πάσχων τροπὴν, ὁ Ξεσπέσιος ἐξέστη ἀκηκώς Ἄβδακούμ, καὶ τὴν εἰς Θεογονσίαν ἐξ εἰδωλομανίας κατανοήσας, τῶν πιστῶν σωτηρίαν ἐκραύγαζε· Κύριε δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὴν ἀκοὴν σου Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου κατενόησα καὶ ἐξέστην, ὅτι Θεὸς πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη γενόμενος ἄνθρωπος.

Τὴν ἀκοὴν ὁ Προφήτης τῆς δυναστείας σου, Ἄβδακούμ ἀκουτισθεῖς, ἐφοβήθη· τὰ ἔργα σου ὁ Θεὸς κατανοήσας ἐξέστη, καὶ ἐβόα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τί βοᾷς ἐν Πνεύματι, λέγε Προφήτα, προκατιδῶν ἐξέστηκας· Θεὸν κατενόησα ἐκ τῆς Παρθένου, ἐνούμενον μοι σαρκί· ὅθεν ἐξίσταμαι.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ἀκηκώς ὁ Προφήτης Χριστέ τὴν ἀκοὴν σου, ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου προελθεῖν, καὶ ἐβόησε τρέμων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπ-

στείλας ἡμῖν ὄθεν Θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθῆν-
 τες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογῶμεν σε Φιλάνθρωπε.
 † Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένοις πλάνης,
 Ἰλασμοῦ ἡμῖν Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρωσ,
 Νῦν σοι τελούσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτη,
 Ἐλθοῖς περιζῶν, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
 Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροῖμεν κλέος.

ΤΗΣ ΣΤΑΤΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

† Ὀρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτῆρ οἰκτίρμον, εἰ-
 ρήνην εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὐ ἀνεκαίνισας,
 τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων
 ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Ὀρθρίσωμεν ὀρθρου βαθύς, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν
 ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψό-
 μεθα, δικαιοσύνης ἡλίον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου,
 Χριστέ διηγήσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον,
 καὶ ἐνυπᾶστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρβενικῆς ἀ-
 πό γαστρὸς, ταῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς
 ἀνέτειλας ἥλιος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

* Ἀνθρακα πυρὸς τῶν Ἡσαίου, Σεραφίμ δίγει χει-
 λέων ποτέ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθέν· ὁ δὲ
 καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

† Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ εἰ
 Θεός, πᾶν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ
 θάνατον, ἐν τῇ σαρκὶ σου ὑπομείναντα.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὑμνήσμεν σε Χριστέ τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παράσχου φιλόθρωπε.

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς χάριτός σου, δωρούμενος ἡμῖν ἀγαθὰ τὰ σοὶ ἐλέη· διότι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ προστάγματα σου.

Νύξ περιέσχε με Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ ἀχλὺς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὐσπλαγγνος, πρὸ τοῦ με φθάσαι τέ πέρασ τὸ ἀδηλον, τὸ τῆς ζωῆς μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον φωτὶ, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξων ὑμνούντων σε.

Τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, γιὰ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἔκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὸ φαινόν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλόθρωπε, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Τὸ φῶς σε τὸ ἀδυτον λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμεν σε φιλόθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν· τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, ὅτι ἔκτός σου Θεὸν ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας φαιδρύνας τὰ πέρατα, φωτίσεν με τῷ ὄρθρῳ τῆς φιλοφροσύνης σου Κύριε.

Ὅτι ἔκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν Χριστέ καὶ

τὸ σὸν ὄνομα ἐπικέκληται ἡμῖν, τὴν σὴν εἰρήνην παρά-
σχου, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Τὸ φῶς σου Κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐξέκρίσθαι, ὁδηγήσαι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ προστάγματά σου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου φιλόνητο.

Ὡς φωτισμὸς ἡμῶν ὑπάρχων Χριστέ, φώτισον ἡμᾶς· ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, φύλαξον ἡμᾶς τοὺς πεποιθότας εἰς σέ.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ὁ παντεπόπτα, τῶν ἀνάκτων τὸ κλέος, τίς σου τὸ φι-
λόνητο γηγενῶν οὐ θαυμάσει; ἐν γῆ γὰρ ὠφθη, μή-
λιπὼν τὰ πατρῶα, σήμερον πᾶσαν ἐγκαινίζων τὴν κτί-
σιν, καὶ εἰρήνην ὡς μόνος, εἰρηναρχῆς βραβεύων.

Ω Δ Η Σ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

† Σπλάγγνων Ἰωανῶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐναλίως ἦν
οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος
καὶ σὰρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·
ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν
ἀπήμαντον.

+ Ναίων Ἰωανᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίαις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι·
Νυγεῖς ἐγὼ δὲ τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστέ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
Θάπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ραθυμίας.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Τὸν τύπον τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ Ἰωανᾶς, ἐν κοιλίᾳ
τοῦ κήτους, τεταμέναι παλάμαις προδιεχάραξε, καὶ
ἀνέθαρε, σεσωσμένος τοῦ θανάτου, τῇ δυνάμει σου Λόγε.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

✦ Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχρσε πεπεδημένων Χριστῆ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωυᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε· καὶ μετὰ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἄλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριήμερου ταφῆς σου τὸ προεικόνισμα, οὐ Ἰωυᾶς ὑποφῆτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέπτωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀπερρίψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμὸν τῶν ἀνομιῶν μου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· οὐ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κῆτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰωυᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι· ἕπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ὁ διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῇ κλύδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγῶσι συσχεθεῖς ἁλίου θη-

ρός, οὐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα Ἰωῆς· Πρὸς σὲ ἡ ζωὴ μου ἀναθήτω Χριστέ.

Σὺν τῷ Ἰωῆ βωῶμέν σοι Κύριε, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως δεόμενοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τὸν Προφήτην Ἰωῆν, ἐκμιμούμενος βωῶ· Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· Δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐν θλίψει ἐβόησεν, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, ὁ Προφήτης Ἰωῆς, πρὸς σὲ τὸν φιλόφθρωπον.

Ὅτι εἰς βάθη θαλάσσης ἀπέρριμμαί, καὶ ἐνεπαίγην εἰς ἕλυν βυθοῦ ἀπογνώστεως, τοῦ νοητοῦ χειμῶνος, τῆς ῥαθυμίας μου Χριστέ, ἐξελού με ὡς Ἰωῆν, τοῦ θηρός.

Ὡς Ἰωῆν τὸν Προφήτην, ἀνάγαγε Χριστέ ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου βωῶ σοι φιλόφθρωπε· ὅτι ζωὴ παρὰ σοὶ ἐστὶ, καὶ ἀφθαρσία καὶ δύναμις.

ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἡ ταλαίπωρος φύσις, Χριστέ μου Σῶτερ, κατανήσασα πάλαι, ἔκειτο, φεῦ μοι, σκοτεινοῖς ἐν κευθμῶσιν· ἐπεὶ τῇ σῇ δὲ θεϊκῇ δυναστείᾳ, πρὸς οὐρανοῦ ἀνέβη, τὰ τερπνότατα κάλλη. Θύσω σοι Σῶτερ βοῆ, θυσίαν αἰνέσεως.

Ω Δ Η Ζ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

† Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, ἀσσεβοῦς προσάγματος καταφρονήσαντες, πρὸς ἀπειλήν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐσῶτες ἔφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

† Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
 Ἀπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι,
 Παῖδες, τυράννου δύθειο γλωσσαλγίαν.
 Οἷς εἴκασθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ
 Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΤΗΗΣΕΩΣ.

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν Σταυρῷ προσηλωθείς σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν, ἀθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλυμένης λαοῦς, ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυὶδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ καλίμφημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσου μετέβαλον, ὕμνον ἀναμείλποντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρωσ ἀντιτασσόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσειζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδόξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀβραμαῖοι Παῖδες, ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρός τὴν φλόγα, εἰς δρόσου μετέβαλον, καὶ ὕμνυτες ἐβδών· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔφαλλον· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὄφθεις, ἐν πυρὶ τῷ Νομοθέτῃ, καὶ τὸν τόκου τῆς Παρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὲ νοσητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοῶμεν οἱ πιστοὶ· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλου μὲν τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτὴρ, οὐχ ἤφατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνός στόματος, ὕμνου καὶ εὐλογεῖν λέγοντες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσέβειαν ποτὲ, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ συμφώνως μελωδοῦντες ὕμνου ἔφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἰ (1).

Ἐν τῇ βροντῶσῃ καμίνῳ, συγκατείδη ὁ Ἄγγελος τοῦ Κυρίου, τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν Ηκισί, καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τοκαθάλου τὸ πῦρ. Τότε οἱ τρεῖς ἀνομνούντες ἔλεγον· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Φιλάνθρωπε, παῖσιν μετ' ἡμῶν, ἔλα σοι πιστῶς ἅπαντας, ἄδοντας ψάλλομεν, ὡσπερ οἱ Παῖδες· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(1) Ὁ Ἐρμός αὐτὰς ἀπαντάται ἐπίστε καὶ ἐς ἐπιπέτης· ἠ' Ἐπῆλθον. . . . τὴν ἄστικτον (ἀγνὴ, ἄσβεστον), δειχθέντες σαφῶς (ἀσπί, δειχθέντες Θεοῦ), ἀνομνούντες. . . . ἔφαλλον (ἀντὶ, μελωδοῦντες καὶ ἔφαλλον),

ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Ὡς οἱ Παῖδες πάλαι σοι κράζομεν Λόγε· Γενοῦ σῶν
δουλων, Σῦτερ φύλαξ καὶ σκέπη, καὶ σῶσον πάντας
προσβολῆς ἐναντίας. ὅπως ὑμνῶντές σε σοῖς ἐν Γαλαθλίαις,
εἰς αἰῶνα λέγωμεν· Εὐλογητός εἶ.

Ω Δ Η Η'. (1)

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Θαύματος ὑπερφυῶς ἢ ὀροσοδόλος, ἐξεικόνισε κάμι-
νος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐ-
δὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὸ
ἀνυμνοῦντες ἀναμείλῳμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶ-
σα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Μήτηραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι Νεοί,
Ὑπερφυῶς κύουσαν ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μιᾶ,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

ΤΗΣ ΣΤΑΤΡΟΠΡΟΣΚΤΗΣΕΩΣ.

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεῖς, τῶν λεόντων ποτὲ,
ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δα-
νιὴλ ἀβλαβής, ἐκ τῆς τούτων καταδρώσεως σείσωσαι,
εὐλογῶν Χριστὸν, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(1) Δύο Κανόνες ὁ μὲν τῶν Ἁγ. Μακροβίων τῆ Ἀ. Αὐγούστου, ὁ δὲ
τοῦ Ἀποστ. Ἀνδρέου τῆ Ἀ. Νοεμβρίου, ἔχουσι τὰς ἀρθὰς ὧδ' ὁ μὲν
πρῶτος πρὸς Εἰρμόν ἀρχόμενον « Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς »,
ὁ δὲ δευτερός πρὸς Εἰρμόν, « Τὸν ἐν Σιῶν τὴν βᾶτον » Ἀμφότεροι
δὲ αἱ Εἰρμοὶ αὐτοὶ εἰς οὐδὲν τῶν προμνησθέντων ἱερῶν Βιβλίων ἀπαντῶνται
ὡλόγραφαι.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

† Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὴς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγύρεις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρὸς, καιομένης καμίνου, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταδάντα τούτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Φλόγα ὄρσοίζουσαν ὄσιους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλίγουσαν, Ἀγγελος Θεοῦ ὁ πανθενῆς ἔδειξε Παισιζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουαι. Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χουευτηρίῳ, πῶ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χραυθίντες Παῖδες, βασιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτε· καὶ ἐν φλογὶ ὄρσοίζομενοι, προθύμως ἔψαλλον· Εὐλογοεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εὐλογοεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁν ἀρίττασι Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς

Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέρας ὑπερφυῶς ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροςος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμείψωμεν· Εὐλογεῖται ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῆφλογον μεταβαλόντα εἰς ὄρουσον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕμνοι σοι προσφέρωμεν τῶν Ἀσωμάτων, ὡς περ αἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνῶντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ τρίψωτος οὐσία, καὶ τρισήλιος δόξα, συγκιτῶσιν τοῖς Παισὶν ἐν μέσῳ πυρός, τούτης ἀσινεῖς διατηροῦσα, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν προκαταγγέλλουσα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, καὶ τὰ πλήθη τῶν βροτῶν, αἰς νικητὴν τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἰῶνα.

Τὴν ψῆδὴν Ἀνανίου, τῷ ἀνάρχῳ πάντατε Πατρὶ καὶ Θεῷ· τὴν εὐχὴν Ἀζαρίου, τῷ συναράρχῳ Λόγῳ υἱῷ τοῦ Πατρὸς· καὶ Μισαὴλ τὸν ἕμνον, τῷ θείῳ Πνεύματι καὶ συναϊδίῳ, ἁρθοδόξῳ πιστῶν προσάξωμεν, λαοὶ εἰς σωτηρίαν.

Τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, καὶ νικητὴν τοῦ θανάτου, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕμνοῦσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, δοξάζει σε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς καὶ δοῦλοι, καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον τοῦ παντός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕμνοῦσιν ἡ κάμινος πάλαι, Παῖδας δεσχημένη ἀφλεκτῶς διεφύλαξε· μέσῳ δὲ φλογὸς ἐττώτας, συμφώνως ἀ-

δειν ἐδίδασκειν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Νεουργέ τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ σωστα, ὕμνεῖ σε πᾶσα μετ' Ἀγγέλων ἢ κτίσις· σκιρτᾷ χορεύει καὶ ἀγαλλεται τρόμῳ, Εὐλογεῖτε λέγουσα πάντα τὰ ἔργα, τὰ σέπτα Γενέθλια τοῦ Αὐτρωτοῦ μου, σὺν ἐμοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, πόθῳ ὑπερυψοῦντα.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

† Μυστήριον ξένον, ὄρω καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χειρουδικόν, τὴν Παρθενον· τὴν φάτιννυ χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

† Στέργειν μεν ἡμᾶς, ὡς ἀκινδυνον φόβῳ,
 Ρ'ἄου σιωπὴν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
 Ὑμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθειμένους,
 Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μῆτερ σθένος,
 Ὅση πέφυκεν ἢ προαίρεσις, δίδου.

ΤΗΣ ΣΤΑΤΡΟΠΡΟΣΚΤΗΣΕΩΣ.

Ὡ Μῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τέκνησα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ οἱ πιστοὶ, ἅπαντες ἀξίως, σὺν ταύτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ ὄξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγαλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τοκέου σου.

ΤΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ,
τὴν ἀρίστου δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιη-
μάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένη,
ἄχραντε· παρθευεῖ γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνη-
στεύεται θάνατος· Ἡ μετὰ τόκον παρθένας, καὶ με-
τὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρο-
νομίαν σου.

ΤΟΥ ΔΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, εὐσε-
βῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπε-
ριλήπτου, τῆς θεαρχικῆς ἀπαιωρησας Ἐριάδος, παρ-
μακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνωμεν.

ΔΙΑΦΘΟΡΟΙ.

Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου Μυστήριον· οὐρανὸς
γὰρ αὐτῆ, καὶ θρόνος Χερουβικὸς, καὶ φωσφόρος πα-
σῆς ἀνεδείχθη, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτο-
ρος· αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθίλε γὰρ
δυναστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ
ὑψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάρλεκτον βᾶτον, καὶ
κλίμακα ἔμφυγον, ἣν Ἰακώβ τεθείαται, καὶ πύλην
οὐράνιον, δι' ἧς διήλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις
Μήτηρ ἀγνή μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀραβείσαν πύλην, ἐπεὶ Ἰεζεκιήλ τοῦ Προ-

φῆτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διήλθεν, εἰμὴ ὁ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν αἰάνου, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν ναὸν τὸν ἐμφυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἧ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑπὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ πόκον κατέβη, καὶ ἑσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνῆν.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασιῶν ἀγριαίουσαν, κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Χαῖρε Παρθενίας καύχημα, χαῖρε Μητέρα ἄχραντε, ἦν ἡ σύμπασα κτίσις, δείας ἐν φῶταῖς μεγαλύνομεν.

Λειτουργὸς ἀσώματος, ἐπίστη λέγων τῇ Κεχαριτωμένῃ Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ ἦν μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένην πεποικιλμένην Θεοτόκε, τὴν περιστεράν περιηργυρωμένην, καὶ κεχρυσωμένην ἐν χλωρότητι χρυσοῦ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν οὐρανοῦν ὑψηλοτέραν, καὶ ἐπὶ γῆς οὐρανόν, καὶ θρόνον γινομένην, Μητέρα Θεοῦ, πάσαι αἱ γενεαὶ μεγαλύνουσι.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρῶτον, καὶ ἀπάτορα τὸ δεύτερον, αἶς Θεόν καὶ ἄνθρωπον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸ ὄρας τοῦ Θεοῦ τὸ τετυρωμένον, ἐν ᾗ εὐδόκησε σαρκί ὁ Θεὸς κατοικῆσαι, Θεοτόκε Μαρτὰ μεγαλύνομεν.

Σεραφικῶς προσφωνοῦντες βοᾷμέν σοι, Θεοτόκε οἱ πατοί. Διὰ σοῦ ἐμεγάλυνε Κύριος, τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν· δὶς σε Ἄγνη, καὶ τὸν ἐκ σοῦ ἀπειράνδρως σαρκωθέντα, ὡς Θεόν τῶν ἀπάντων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὺ χωρίον Ἄγνη τῆς δείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ πάντων ἐχημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα θανεισμένην, καὶ σοῦ

παρθενικήν, μὴ διαρρήξασα μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπύρωσ' σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε, Μήτηρ εὐλογημένη· ἐκ σοῦ γὰρ προῆλθε Θεὸς σεσαρκωμένος· τοῦτον δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΩΝ.

Χαίροις πάναγνε Θεοδίγμον Μαρία· χαίροις ἄγχαντε τῶν πεπτωκότων βάσις· ἐν σοὶ γὰρ ὤφθη σήμερον ὁ Δεσπότης. Ὁ θαῦμα, καινουργοῦν τοὺς φθαρέντας, καὶ πρὸς φῶς ἐπανάγον το ἀνέσπερον Κόρη.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Β΄.

Ω Δ Η Α΄.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείου
ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖός
ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Στείθει Σαλαῖσσης κυματούμενον σάλον,

Ἡ΄πειρον αὖθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἴγυπτίων,

Ἐ΄κρυψεν ἄρδην ὑδατόστωτος τάφος,

Ῥ΄ ὠρη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν Σαλαῖσση πάλαι λαὸν
καθοδηγήσαντι, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραῶ πανστρατί
βυθίσαντι, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχος Σαλακτίαν ἀνύσας
τρίβον, ὁ ἐκλεκτός ἐβόα Ἰσραὴλ· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν,
ὅτι δεδόξασται.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ
διελόντι Σαλαῖσσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ἐν ἀ-
νῆκε, δουλείας Αἴγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Ἐν βυθῷ κατέβρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, παν-
στρατιὰν μὴ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ,
τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν· ὁ δεδοξασμέ-
νος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν Μωσείως ψῆδὴν, ἀναλαβοῦσα βέησεν ψυχῆ·
Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗ-
τός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείω
αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι'
αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ
ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι παραδόξως τὸν
Ἰσραὴλ ἔσωσε, δουλείας λυτρωσάμενος, καὶ τυραννοῦντας
ἐχθρούς ἐκκλύψε θάλασσα.

Ἐπὶ τὴν ἀβυσσον μολῶν, ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἀνέμελ-
πε· Τῷ ἐν χειρὶ κραταιᾷ δυνατῷ, συντρίψαντι πολέμους,
Φαραὼ τοῦ τυράννου, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ἰχθυεσιν ἀβρόχοις, Ἰσραηλίτης διεβιβάζετο, τῇ τομῇ
τῶν ὑδάτων· προεδήλου δὲ τὸν Σταυρόν τῇ εἰσόδῳ, τὴν
Ταφὴν ἐξόδῳ τὴν σепτήν, καὶ θείαν Ἐξανάστασιν, ἄδων
ἐν αἰνέσει, τῷ Λυτρωτῇ ἐπιπικίον.

Νάρματα πάλαι Ἐρυθρᾶς διέρρήξας, τῇ ράβδῳ τοῦ Νο-
μοθέτου, καὶ λαὸν περιούσιον ἀβρόχως διέσωσας, ἐπιπικίον
ἄδοντα ψῆδην, τῇ τροπαιοῦχῳ σου Χριστῇ δεξιᾷ.

Συνεπάγη πρὸς ἑαυτὴν σφεαλεῖσα, ὑδάτων φύσις διαόρ-
ρεις, ἐρυθραῖον δὲ κύτος Ἰσραὴλ ἀβρόχοις ἰχθυεσι, διεβι-
βάζετο, ἔπαινον τῷ Σωτῆρι, θεηγόροις προσάγων ἐν ἁ-
μορσιν.

Τῆς ἀβύσσου πάλαι τὸ ἄπειρον ὁ Μωϋσῆς σταυροτύ-
πως διέτελε διὰ τῆς ράβδου, καὶ τὸν Φαραὼ πανστρα-
τιᾷ ἐν αὐτῇ κατεπόντισεν· οἱ δὲ Ἰσραηλίται τὸ τέρμα
τῆς θαλάσσης διοδεύοντες, ψῆδὴν ἀνέμελπον· Ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ μεταστρέψαντι τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, καὶ δια-
γαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἄσωμεν Χριστῷ
τῷ Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἰψαυγένων ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν τριστάταις κραταιοῖς,
ὁ Φαραὼ ἐν Ἐρυθρᾷ, κατεποντίσθη πανστρατι· ὁ δὲ Μω-
σῆς τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς διαπερῶν θείῳ προστάγ-
ματι.

ματι, υπέβαλλον ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δο-
δοῦσται.

Ω Δ Η Β'.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ ἐν Θαλάσῃ σώσας, καὶ
ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαόν, καὶ τὸ ὕδωρ
ἐκ πέτρας πηγάζας τοῖς βροτοῖς· ἵνα τὸν παλαιὴν τῆ
φθορᾶ, πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτὸν, δι-
ἄφατον ἔλεος.

Προσέχετε λαοί, τὰ τεράστια τῶν ἔργων, τῆς Θείας
μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος
ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς τοῦ παντός.

Προσέχετε λαὸς μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε τὸ οὖς
ὑμῶν, εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι τὸ ὄ-
νομά σου Κύριε ἐκάλεσα.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐ-
τοῦ κρίσεις.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ προσεχέτωσαν, καὶ Χριστὸν ἀνυ-
μναίτωσαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν ἀναπλαύσαντα σήμερον
γένος, φθαρὲν ἐκ παραβάσεως.

Οὐρανὸς μοι πρόσχε, γῆ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἐκ βάθους τῆς καρδίας μου, ἐξηρυσάμην Θεοῦ μεγαλοῦ-
ρίαν, σήμερον τῆ μνήμῃ τῶν σοφῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ.

Ω Δ Η Γ'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν.

Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ
κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται,
μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δι-
καιὸς πλὴν σου Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
 Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
 Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα,
 Λόγω πλείκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
 Ὡς τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἦδεται δωρημάτων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

(1) Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλα-
 τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἰχθύους μου· πύφρανθη γὰρ
 τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος,
 ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου
 Κύριε.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνου Κύριε, ἡ τῶν
 ἔθνων στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν
 ἡ ἰσπερώθη ἡ καρδία μου.

Στεριώσου ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας
 τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς
 τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στεριωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρου ὁ Θεός,
 ἀνάδειξόν με, γεωργὸς τῶν καλῶν, φυτουργὸς τῶν ἀγα-
 θῶν, τῆ εὐσπλαγγνία σου.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε, οὐρανοὺς ἐστεριώσας· σὺ
 καὶ τὴν ἑμὴν ἐν τῇ πίστει, καρδίαν στεριώσου.

Τόξον συντριβὴ δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστὶ,
 καὶ δυνάμει ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Ἐστερωθῆ ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρα μου
 ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσωσας τὸν
 πεπλανημένον.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, τὴν δόξαν σου Σωτὴρ διη-
 γούμενοι, ἐπ' αἰνεσιν ἐγείρουσι τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη,
 καὶ βροτοὶ ἀναμέλπουσιν· Οὐκ ἔστι πλὴν σου Θεός καὶ

(1) Ὁ Εἰρμός οὗτος ἀπαντᾷται πολλαχῶ ἀρχόμενος· αὐτὸς τῆς πρώτης ἐν
 πέτρα με ἢ διὰ τὸν ρυθμὸν τῆς Ἀρρατιχίδος.

Κύριος ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν πᾶ συμ-
παντα.

Ὁ καταρχὰς τῆ σοφία σου Χριστέ, τοὺς οὐρανοὺς στε-
ρεώσας ἐν συνέσει, ἐδράσας δὲ γῆν θεοπρεπῶς, ἐπὶ ὑδά-
των ἀπείρων τῷ κράτει σου, στερεώσόν με δεομαι, ἐν τῇ
στερεᾷ κρηπίδι τῆς πίστεως.

Ὁ στερεώσας καταρχὰς τῆ σοφία καὶ τῷ λόγῳ τοὺς
οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων, ἀνά-
στηθι ἐκ τάφου, δίδους ἡμῖν κέρας σωτηρίας.

Ὁ οὐρανὸν ἐκτείνας ὡσεὶ δέρον, καὶ τὴν ξηρὰν ἐδρά-
σας ἐφ' ὑδάτων, τῷ θεῷ σου νεύματι Χριστέ ὁ Θεός, κά-
μὲ στήριξον, ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ πίστει, ἀνακράζοντα Ἅγιος
οὐκ ἔστι πλήν σου.

Στερεώσόν με, Κύριε ὁ Θεός μου, ἵνα μὴ καυχῆσθαι
ἐπ' ἐμὲ ὁ ἐχθρός μου· σὺ γάρ μου εἶ Κύριε στερέωμα, καὶ
καταφυγὴ καὶ δύναμις.

Στερεώσόν με Κύριε, ὁ στερεώσας δυνάμει τοὺς ουρα-
νοὺς, καὶ στήριξον τὴν καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον σου,
ἵνα τῆς Ἄννης τὴν φῶν προσάξω σοι τῷ λόγῳ· Οὐκ
ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν
χρηστῶν αὐτοῦ.

Φρουρός ἀσφαλῆς, καὶ ἀσειστον ἔρεισμα, ὑπάρχεις Χρι-
στέ, τῶν ἐλπίζοντων εἰς σέ· ἀκλονήτους στηρίζων ἡμᾶς,
βεβαιώσον ἐν τῇ στερεᾷ σου κρηπίδι, τῆς ἐλπίδος καὶ
πίστεως.

Ω Δ Η Δ.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶν-
τος ἐν ἱρήμῳ, ὅτε ἰβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων,
τῷ σὺ μαρτυρούμενος Υἱῷ ὅλος γεγονώς τοῦ πα-
ρόντος, Πνεύματος δὲ ἰδέησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις.

Πυροῦ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,
Υμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεουργίαν,

Ρ' ἤγγυσι γῆρον Πνεύματι κροτουμένῃν,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
Ω' τῶν δυναστῶν τὰ κρατῆ συνετριβῆ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν εὐδοξόν σου οἰκονομίαν, καὶ
ἐδόξασα φιλάνθρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονο-
μίας, καὶ ἐδόξασά σε, μένε φιλάνθρωπε.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγε-
λος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σισαρκωμένος καὶ ἔσωσας,
ἔλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγαζῶ σοι· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Τὴν ἐκ Παρθενου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προ-
βλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα,
καὶ ἐφρονήθην· ὅτι ἀπὸ Θαμῶν, καὶ ἐξ ὄρουσ ἀγίου
κατασχίσου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ἦμῶ σε· ἀκοήν γάρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέ-
στην· ἕως ἐμοῦ ἤκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανη-
θέντα. Διὸ τὴν πολλήν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς
ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε.

Δύο ληστῶν ἐν μέσῳ, ἡ Ζωὴ ἐπὶ ξύλου ἐκρέματο·
συναφαί γάρ τὰ πρὶν ἕιστώτα τὰς παλάμας ἐξέτεινε,
τῇ ἰοίᾳ βουλήσει· καὶ ἀναστὰς τριήμερος, συνανέστησε
τὴν φύσιν τὴν βροτείαν, δοξάζουσαν αὐτοῦ τὴν θεϊάν
συγκατάβασιν.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν τῆς θεϊᾶς δυναστείας σου Χρι-
στέ, ὅτι ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Παρθένου συνελήφθης, καὶ
ἐδόξασα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκ Παρθένου ἀλαχεύτως, ἐπέφανας τῷ κόσμῳ ὡς ἡ-
λιος, τῆς ἀφθαρσίας τὴν δόξαν καταναγάζων ἡμῖν, τοῖς
ἐξ Ἀδάμ ἐν παραβάσει κατακρηθεῖσι Κύριε· διὸ τῇ ἐπι-
πνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης Ἀβδακούμ ἀνεβόα·
Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἔθου γάρ ἀγάπῃσιν κραταίαν ἰσχὺς σου Κύριε.

Ἐξ ὄρους λίθος ἀνευ χειρὸς ἐτμήθησ, Χριστέ ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός· ὅθεν ὁ Προφήτης προῖδων ἀνεβόα· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαῦμα φρικτὸν ἐνηχηθεῖς, ὁ Σαυμάσιος Ἀβδακούμ, τὴν ἀπόρρητόν σου Λόγε Θεοῦ παρουσίαν, ὅτι ἐξ ὄρους κατασκίου δασύος, ἀναλλοιώτε σαρκώμενος προσῆλθες, καὶ ὡς ἐν ἰκστάσει γεγονώς ἀνεκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λαμπαδίῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀβδακούμ φωτιζόμενος Κύριε, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, προμηνύων ἐβόα· Ἐξ ἀγίας Παρθένου προελθεῖν ἀναλλοιώτε, εἰς ἀνάπλασιν τοῦ πάλοι Ἀδὰμ ἠυδόκησας.

Προβλεπτικῶς ὁ Προφήτης, μυσταγωγηθεῖς σου Χριστέ τὴν ἔλευσιν ἐξίσταται· ἦν προαγορευῶν ἐβόα· Τῆς αἰνεσιῶς σου πεπληρωταὶ ἡ γῆ· θεοπρεπῶς γάρ τὴν ἡμέτεραν πτωχείαν οὐ παρείδες, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας.

Τὸ ἀφραστοῦ Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου Χριστέ ὁ Θεός, μυστικῶς προκατιδὼν ὁ Ἀβδακούμ ἀνεβόα· Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοθήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ δοξάζω τὴν δυνάμιν σου.

Ω Δ Η Σ'.

Τ Ο Ν Φ Ο Τ Ο Ν.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἦκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δὲ ὡς Θεός μὴ δεόμενος, τῷ πεισῶντι καθαιρεταὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερίχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βιβορβρωμένου,

Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,

Νεῖαν προσωρμίοθημεν ἀπλανῆ τρίβον,

Ἀγούσαν ἀπράσιτον εἰς θυμηδίαν,

Μόνοις προσιτήν, ὡς Θεός καταλλάγη.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁ ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐα προσφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, Θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Ὁ ακιόγραφον ἀγλὺν, αἰνιγματῶν σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκθάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεοπαίδος, καταυγάζας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων παικτῆς Κύριε, ἐν τῷ φωτί τῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτίς σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν σὺ γινώσκομεν.

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρῶ· Σριζω Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον γὰρ ἐκτίς σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τὴν ἀγλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτῆρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτί τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τῆς νυκτὸς διελθοῦσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὕμνουσι τὰ ἄγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογοῦσί σε Κύριε.

Ἐκ νυκτὸς ὕμνουμένσε Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι εὐδοκία τοῦ Πατρὸς ἐαυτὸν εἰς κένωσιν καθῆκας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Ζωὴ πεφυκώς, καὶ φῶς ὑπάρχων Χριστέ ὁ Θεός, τῆς ζοφερᾶς ἀγνωσίας διασκεδάσας τὴν ἀγλὺν, φωταγώγησον ἡμῶν τῆς διανοίας, τὰς νοεράς αἰσθήσεις, τῷ ἀδύτῳ σου φέγγει τῆς γνώσεως.

Κτῆσαι ἡμᾶς Κύριε, τοὺς αἰχμκλωτισθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ φώτισον Σωτὴρ, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν μόνον Λυτρωτὴν, καὶ Φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁρθρος φαινὸς ἀνέτειλεν ἐκ τάφου· τῇ γὰρ καθόδῳ τῇ αὐτοῦ, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια· Δικαίων ψυχαὶ ἀνέστησαν, ἐν δόξῃ δοξολογοῦσι, τὴν φρενὴν καὶ δειὰν ἐξαυάστασιν· σὺ γὰρ μόνος Βασιλεὺς, καὶ κραταῖος, καὶ δυνατός, καὶ τῆς εἰρήνης.

Σὲ τὸν τῆς δόξας Ἥλιον ἄδυτον Χριστέ, ἐκ καρδίας ἐκετεύω· Φώτισόν μου τῆς ψυχῆς τὰς πεπηρυμένους κόρας, ἐκ νυκτὸς ἁμαρτίας, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου.

Τὸ ἀνέσπερον φῶς σου Χριστέ, λάμψον εἰς ἡμᾶς φωτοδότα, καὶ τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων ἡμῶν διασκέδασον, τῆς εἰρήνης ὁ ἀναξ.

Τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, καταύγασον Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐν αἰνέσει τὴν σὴν ἀπαύστως δοξολογήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἀγαθότητα.

Τῷ φωτισμῷ τῶν ἐντολῶν σου, μανε Οἰκτίρμον καταύγασον, τὴν ψυχὴν μου δέομαι· νῦν ἐκ βάθους ὕπνου τῆς ραθυμίας, πρὸς ὄρθρον ἀνάστησον, σύστασιν χοῖκην, ὅπως ὑμνήσω σε Χριστέ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ω Δ Η Σ.

Τ Ο Ν Φ Ω Τ Ο Ν .

Η φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Προδρόμος, ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεθε· ἰδοὺ γὰρ παρέστι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτροῦμενος.

Ἰμερτὸν ἐξεφῆνε σὺν πανολβίῳ

Ἡ'χω Πατὴρ, ἐν γαστρὸς ἐξηρευξάτο,

Ναί, φησιν, οὗτος, συμφυῆς γονος πέλων,

Φώταυγος ἐξώρυσιν ἀνθρώπων γενους,

Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμνηεῖα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκκλῶσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θύρου, καμὶ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς ἐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἦχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα, φυγῆς ἐπακούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι· μένος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν, σωτηρίας αἴτιος.

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμίνος ἄβου δέομαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῆ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι Σύσω σοι.

Ἄβυσσός με πολλῇ ἀμαρτημάτων κυκλῶσ, καὶ βοῶ σοι τὸν Προφήτην ἐκμιμούμενος· Ἐκ φθορᾶς με Κύριε ἀνάγαγε.

Ἄλιῳ θηρί περιπεσὼν ὁ Ἰωνᾶς, ἀσινῆς σέσωσται· ἐγὼ δὲ σαυχθεὶς ὑπὸ πολλῶν μου δεινῶν, εἰς χάος ἐρρίμμαι· ἀλλὰ δέομαι σου Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, προφθάσας με σὺ κτεῖρον, καὶ ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς.

Ἀπὸ γαστρὸς ἀβύσσου τῶν σφλημάτων μου Σωτήρ, ἐξάγαγε τὸ πνεῦμά μου, ὡς πάλαι τὸν Ἰωνᾶν τῆς κητῆος γαστρὸς ὑπεξήγαγες, ἵνα ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, τὴν σὴν αἰνέσω ἀγαθότητα.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἀπέστειλε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ ἐρρύσατο ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ με ἀνάγαγε, ὁ Ἰωνᾶς σοι ἐβόησε, τύπος

τῆς ταφῆς, καὶ ἀναστάσεως ὑπάρχων· ἦν ἡμῖν ἐσωτήρ.
σω παντοδύναμε Σωτήρ.

Ἀγγεῖας ξένῳ καταδύματι, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς πρὸς κῆτος βαίνων βύθιον· ὡς ἐκ τάφου γὰρ τὴν πρᾶξον εἰσδύς, αὐθις ἀνεβόησεν· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε δέομαι, καὶ σῶσόν με.

Προτυπῶν σου τὴν Ταφὴν, τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ Πάθος ὁ Ἰωνᾶς, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, Σῶτερ τριημερεύσας, ἀνέκραγεν· Ἀνάγητ' ἢ ζωὴ μου, καὶ ἔλθ' ἢ προσευχὴ μου εἰς κλόν σου τὸν θάϊον, ὦ Κύριε τοῦ ἐλέους.

Τὴν ἐκ βάθους καρδίας, μὴ παρίδης δέησιν τῶν ἐκτῶν σου Κύριε· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, τοῦ κήτους ἐκ γαστρὸς ὑπεξήγαγες, καὶ ἡμᾶς τοῦ νοητοῦ θηρός, καὶ ψυχοφθέρου διάσωσον.

Τὸν εἰς βάθη καταντήσαντα τῆς θαλάσσης, καὶ τριημερεύσαντα ἐν κητώϊσι στέρνοισι, παντίῳ θηρὸς παλαί Ἰωνᾶν, μιμούμενος κράζω σοι, Σωτήρ μου βοῶντα· Ἀνάγαγέ με ἐξ ἄβου κατωτάτου, ὅπως ζῶσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ω Δ Η Ζ.

Υ Ω Ν Θ Ω Τ Ω Ν.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα ὀρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάθεσις· ἔθεν ἐν φλογὶ ὀροσίζμενοι, εὐχαρίστως ἀνιμειπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐφλίξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,

Ὅ τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα,

Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.

Τὴν δυσκαθικτιον ἀγλὴν ἐξ ἁμαρτίας,

Ὅ λαν πλύνει δὲ, τῇ ὀρώσῳ τοῦ Πνεύματος.

"Ζωσιμαῖο" Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Ἱωαννίνων

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου με-
τάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφῆπλω-
σε θεοσιδίαι Παισὶ, ἄρσεν τὴν τοῦ Πνεύματος ὁ-
ῶν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ ἄρσενόλος κάμι-
νος Χαλδαϊκῆ σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ
γὰρ θεῖον αὐλον, ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως
ἐδίξω· διὰ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ψάλλομεν· Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευομένης,
οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτατοῦ προ-
τάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, ἄρσενόλομο-
νοι ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ὁ τὴν κάμινον πάλα, τὴν παφλαζούσαν σβίσας,
καὶ τοὺς Παῖδας τῷ ὄμβρῳ, τοῦ Πνεύματος ἄρσενόλομο-
νος εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι πο-
τέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ, θεολογοῦντες χεῖλαι
ἱμελλον· Ὁ ὑπέρθιος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός
εὐλογητὸς εἰ.

Τὰ Χερουδίμ μικροῦμεναι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
ἐχόρευον βωῶντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀ-
ληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ διδοξασμένος, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίνῳ φλογός, Νεανίαι τρεῖς ἐμβληθέντες, χορείαν
συγκροτήσαντες, ὡς ἐν ἀφάρτῳ λεμῶνι Χριστῷ συνευω-
χούμενοι, ἐδόων ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐν τῷ
ναφῷ σου εὐλογητὸς εἰ.

Ἔργον ὁ εἰργάσω, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος, τετίλεκας Παμ-

βασιλεῦ, τῶν Πατέρων ὁ Θεός, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου.

Θεοσεβεῖς Παῖδες, τὴν Σιών αἰχμαλωτοί, ἐν Βαβυλῶνι προκρίναντες, καὶ καμίνου μέσον ἐμβληθέντες, παγκόσμιον χορείαν ἠγειραν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἴνα τὸν παράδοξόν σου τόκον Χριστέ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου προτυπώσας ἐμφανῶς, ἀκαταφλέκτους ἐν καμίνῳ Παῖδας διεφύλαξας, ἐν ὕμνοις μελωδοῦντάς σοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Οἱ εὐτεθείας ἐρασταί, Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι τῇ γουστῇ μὴ λατρευσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρός χαίροντες ἀπηυτομόλησαν, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον ἤνεγκαν, ἐπιλάμψει Θεοῦ μελωδοῦντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐν τῷ ναῷ σου εὐλογητός εἶ.

Τῆς τρισσοφαοῦς Τριάδος ἰσαριθμοὶ Παῖδες, οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐν Βαβυλῶνι, βασιλείῳ ἀσεβοῦς κατεπάτησαν δόγμα, καὶ εἰς πῦρ ἐμβλήθεντες ἐχώρευον λέγοντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυπώσαντες, βασιλεῖα Κύριον ἐκήρυξαν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδωλῶν κατήργησαν βρωῶντες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵπερκεκμημένῳ θαύματι ἐν Βαβυλῶνι, Παῖδες τῆς πατρῴας ἐμφανῶς, εὐραντὸ δόξης συνηγορίαν, ἐν καμίνῳ πυρπολούμενοι, καὶ δροσοδέλοις αὔραις ἐνηδόμενοι, συμφώνως ἀνέμελλον· Ἵπερῶμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα ὄροσον· ὅτι ριθροῖς ἐμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ἐν εὐλογῶσι λαοί, καὶ ἰπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλευθέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται.
 Τίσι δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἰσχοτισμένοι.
 Μουσὸς στενάξει τοῦ σκοτεινοῦ ὁ προστάτης.
 Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον,
 Ἡ' πρὶν τάλαινα τῶν ἰθῶν παγκληρία.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν Παίδων, προαπεικόνισας ποτὲ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐφανερωθεῖσαν διὰ σοῦ τοῖς πέρασιν σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ἀμόστολον ψυχῆς ἀσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφῖν, ἐν ἀπίρῳ ὕλῃ ἀκόματον πῦρ· ἀειζῶν δὲ ἐκμαραυθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμίλπητο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰνδαλματος χρυσῶ, καταπτύσαντες τρισέλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαραλλάκτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεσμένοι, μέσου τοῦ πυρὸς ἀνεμίλπον· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριξε, τῷ θεῷ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς ὁρσαίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ῥῆμα Τυράννου, ἐπὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτὲ· ἐν τῇ Παίδος οὐκ ἐφλέθησαν, Βασιλείως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐθέων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀρρήτω σοφία, αὐστηράμενον τὰ πάντα Θεῶν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ἔντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα,

εὐλογεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πορῆς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ἄροσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ Σαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτὶ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς, ἐν οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεόν, αἰνίσωμεν ἅπαντες οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Τὸν πάλαι ὀροσίπαντα τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνομνίσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὄσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀγάλματος χρυσοτεύκτου, ἐν πεδίῳ Διηρᾶ ὀργάνων μούσαις λατρευομένου, καὶ Θεοῦ τοῦ πάντων πλάστου τοῦ παρορωμένου, οἱ Σιωνῖται Παῖδες οὐχ ὑπήκουσαν δόγματι παράνομῳ· ἀλλ' ὑπέδειξαν τῇ κτίσει καίμινον ὀροσολοῦσαν, τύραννον θεολογοῦντα, λαὸν ὑπερυψῦντα, τὸν μόνον Θεὸν τοῦ παντός, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνομνοῦσιν ἄνθρωποι αἰεὶ δοξολογοῦσι, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ τὸν Κύριον.

Ἀδιαίρητοι τῆς Τριάδος Παῖδες γεγόνασι, τὸ κάλλος τῆς εἰκόνης μὴ προσιέμεναι, ψυχόληθρον ἀπάτην ἀποκρουσάμενοι, οὐρανόθεν ὀροσισθέντες ἐδόων Χριστῷ τὸν ὕμνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ὑπερυψοῦμεν, ὑμνοῦμεν τὸ ὄνομα σου Χριστέ· σὺ γὰρ Βασιλεὺς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόγμα παράνομον, οἱ γενναῖοι Παῖδες κατεφρόνησαν,

καὶ μευσικῶν ὀργάνων ἤχην οὐκ εἶλοντο, ἀλλ' ἐν καρίνῳ
δρροζόμενοι, εὐχαριστως ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐδρόσισεν ὁ Ἄγγελος τὴν καρίνον τῶν Παίδων, ἐκί-
λισε τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ γυναῖξί
Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς
προέφησεν ὑμῖν· σπεύσατε βοήσατε τοῖς θείοις Μαθη-
ταῖς αὐτῷ, ὅτι προεῖπε ἡμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὁ βα-
σιλεύων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν
χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· ἀκωμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ
δοξολογεῖ, ἐνεργείας λόγῳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπαδηφόροι τῇ ψυχῇ, καὶ λαμπροὶ ὑπὲρ χιόνα, ὑ-
περλάμποντες οἱ ὅσιοι Παῖδες, μέσου τῆς φλογὸς οὐκ ἐ-
φλέγησαν· πάντες γὰρ ὁμοῦ, ὅσα ὑπὸ ποιήσῃν ἑαυτοῖς
συγκαλούμενοι πρὸς θεῖον ὕμνον, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον·
Ἵμνεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Παῖδες εὐλογεῖτε τὸν συγκαταβάντα θεῖα βολῇ· Ἱερεῖς
δοξολογεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δὲ Ἄγγελου τεχθέντα ἐκ τῆς Θεοτόκου, Παῖδες
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, λόγῳ τὰ
πάντα, ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐραιόφυχοι Παῖδες, ἐν τῇ καρίνῳ βληθέντες, κρατος
ἦραν αἰώνιον, Θεὸν ὁμολογούντες τὸν οὐράνιον, καὶ Τυ-
ράννου ἠσχυραν δόγμα, προτείναντες μελωδίαν· Εὐλογεῖ-
τε, πᾶσα πνοή καὶ κτίσις, τὸν ἐπὶ πάντων Βασιλεῖα, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν.

Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἕλιγ-
γιὰ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁ-
μως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ
τὸν πάθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστια-
νῶν εἰ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
 Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη.
 Δί' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
 Ἐ'πάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
 Δῶρον φέροντες, ὕμνου εὐχαριστίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄναρχου Γεννήτορος, Υἱός Θεός καὶ Κύριος, σαρ-
 κωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα
 φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν παν-
 ὕμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
 ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέβου σῶμα
 τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην
 μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολο-
 γουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ
 χαρὰν τῷ κόσμῳ κηύσασα, σὲ ὕμνοῦμεν, παναγίῃ
 Παρθένε.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἱξανατί-
 λαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιθήμησάντα, ἐκ λαγόνων
 παρθευικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάν-
 αγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὄλος γλυκασμός, Λόγε Θεοῦ,
 Παρθένου Υἱέ, Θεέ Θεῶν, Κύριε, Ἁγίων ὑπεράγχι·
 διὰ σε ἅπαντες, σὺν τῇ Τεκνοῦσῃ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν νοητὴν, καὶ ἔμψυχον κλίμακα, ἐν ᾗ ὁ
 Θεός ἡμῶν ἐπεστήρικτο, δι' ἧς τὴν πρὸς οὐρανὸν,
 εὐρῆκαμεν ἀνεῶν, ὕμνοις Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὴν σμῆνὴν καὶ ἄχραντον, Μπτέρα καὶ παρθέ-
 νου, ὡδαῖς ἀσμάτων ἅπαντες οἱ πιστοί, εὐσεβῶς ὡς
 Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε ἀμίαντε, ἢν σὺ κατέφλεξες, το πῦρ τῆς Θεότητος, μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμφαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἠκιστα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθαρᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ἐμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς εἶρακε ποτέ, ὅτι Παρθένος εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα· καὶ σὲ ἀγνή Θεοκυῆτορ, Μαρία μεγαλύνομεν. Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπτωις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγρον Μητέρα τοῦ Ἑρμανευῆλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες προσεδείαν τεχθέντι· φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγλαμόρφη Κόρη, ἠγλατομένη, παντευλόγητε Βασίλισσα, χρυσῷ καθαρῷ κεκοσμημένη, ἢ τεκοῦσα τὸν παντάνακτα Θεόν ἡμῶν, ἢ γέφυρα τῶν πιστῶν, καὶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐμεγαλύνθη τῶν πιστῶν λαῶν ἡ Ἐκκλησία, ὅτι ὁ Ἕκτιστος τῶν ἀπάντων ἐν αὐτῇ κατοικῶν, καινοποιεῖ πρὸς ζωὴν.

Ἐποίησε μετὰ σοῦ μεγαλεῖα Ἄγραντε, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητὴς τεχθεὶς ἐκ σοῦ, καὶ πάλιν σφίαν ἀναδείξας τὴν σὴν γαστέρα Πανύμνητε· διὸ ἀπαύστως σὲ Θεοτόκε, βροτῶν τὸ γένος μεγαλύνομεν.

Ἡ ἀμνάς ἢ ἀσπίδες, ἢ Μητέρα καὶ Παρθένος, παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, τοῦ Ἀρνου καὶ Λυτρωτοῦ, σὺν δάκρυσι θρηνησοῦσα ἐδοᾶ· Οἱμοὶ γλυκύτατε Τίε μου! τοιαυτά μοι τῆς χαρᾶς τῶ εὐαγγελία, ὁ τόκος ὁ ἀπόρρητος, τῶν Μάγων ἢ προσκύνησις, τῶν Ποιμένων τὸ θαῦμα;

Θῆμαι τέκνον ἀναρτώμενον ἐπὶ Σταυροῦ, ἀνάστηθι καθὼς εἶπας τριήμερος, ἵνα δοξασθῆσῃς ἐν τῇ ἀναστάσει σου.

Ἡ μήτρα σου ἀγνή, Θεοτόκε Παρθέने, οὐράνιου ἡμεῖροι τῇ κόσμῳ ἔσταξες, ζωὴν ἐπανατέλλουσα αἰώνιον, καὶ τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐά, εἰς νομὴν Παραδείσου εἰσώκισεν διὰ σε μόνην ἐν γυναίξει, Μητέρα χρηματίσασαν τοῦ Ἐμμανουήλ, πᾶσαι κί γενεαὶ μεγαλύνουμεν.

Θαῦμα παράδοξον, καὶ μυστήριον ξένον! ἡ σύλληψις ὑπερφύης, ὁ τοκος ἀνερμήνευτος Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πλήθη, ἐν ὕδατι ἀκαταπαύστοις μεγαλύνουμεν.

Μεγαλύνουμεν πάντες, τοῦν Ἀβλοφόρων τὴν μνήμην, τοῦ ὁἷ ὕδατος καὶ πυρός διελθόντων, καὶ Χριστῷ προσδευσάντων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγαλύνουμέν σε τὴν φωτοφόρον νεφέλην, καὶ νεορὰν κροβατὸν· σὺ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκήσασας Χριστὸν, τὸν Σωτῆρὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλύνουμέν σου τὸν τόκον Κόρη ἀμίαντε, οἱ διὰ σοὶ τῷ Θεῷ ἐνωθίντες, καὶ βοῶμέν σοι Μαρία θεόνομφε· Χαίρε πάντων ἡ ἀνάκλησις, τῶν ἐξ ἀρχαίας κατάρτας θανατωθέντων, διὰ τῆς σῆς ἀγεωργήτου κυοφορίας.

Παράδοξον ἄκουσμα, καὶ μυστήριον ξένον, ἐν σοὶ ἀπέτελέσθη, πανάχαυτε Θεοτόκε, σύλληψις ἀνευ σποράς καὶ παρθενία μετὰ γέννησιν. Ἄλλ' ὡς Δέσποινα παντὸς βασίλισσα, σῶζε ὡς ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς ἀδιστακτοὺς προσκυνούοντας τὸν τόκον σου, καὶ μεγαλύνοντας.

Τί τὸ περὶ σὲ μέγα καὶ σεβάσιμον μυστήριον, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, καὶ τοῦ ὑψίστου Μητῆρ, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν ἀπλανὴς τῶν πιστῶν γέφυρα; σὲ ἀσιγήτοις ὕμνοις οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνουμεν.

Ἐπὶ πᾶσαν ἔνωσιαν, λόγῳ τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς Παρθενομήτορ ἀχραντε συλλαβοῦσα, ἀφράτῳ τράπῳ, διὰ πλοῦν αὐτὸν τέτοκας· Θεὸς καὶ ἄνθρωπος γὰρ ὑπάρχει ὁ σαρκωθείς. Διὸ σε πάντες μεγαλύνουμεν.

Χαίροις Παντάνασσα, τῶν γηγενῶν τὸ καύχημα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κυχίσασα, ἵνα τῆς ἀρχαίας κατάρτας, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐλευθερωθῆ· διὸ πάντες ἀσιγήτως σὲ μεγαλύνουμεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Γ'.

Ω Δ Η Α'.

ΤΗΣ ΤΡΑΠΑΝΤΗΣ

Χέρσον άβυσσοτόκον πέδον ήλιος, έπεπόλευσε ποτέ·
ώσει τείχος γάρ έπάγη, έκατέρωθεν ύδωρ, λαώ πε-
ζοποντοποροούντι, και Ξεαρέστως μέλποντι· Άσωμεν
τῷ Κυρίῳ· ένδόξως γάρ δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Άσμα καινόν άσωμεν λαοί, τῷ εκ Παρθένου τεχ-
θέντι είς σωτηρίαν ήμῶν, και έννοποιήσαντι, τοίς έ-
πουρανίοις τὰ επίγεια, ότι δεδόξασται.

Άσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστά τέ-
ρατα, έν έρυθρῇ θαλάσση· πόντω γάρ έκαλυψε τούς
ύπεναντίους, και έσωσε τόν Ισραήλ· αὐτῷ μόνῳ ά-
σωμεν, ότι δεδόξασται.

Θαυμαστός έν δόξαις, ποιῶν τέρατα, σὺ εί ὁ Θεός,
ὁ άβυσσον γεώσας, και άρματα καλύψας, και λαόν
διασώσας, άδοντά σοι ως λυτρωτῆ ήμῶν Θεῷ.

Ό τὰ ύδατα πάλαι, νεύματι Δείῳ είς μίαν, συν-
αγωγῆν συναθροίσας, και τεμῶν θαλάσσαν, Ισραη-
λίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεός ήμῶν, δεδοξασμένος ύπάρ-
χει· αὐτῷ μόνῳ άσωμεν, ότι δεδόξασται.

Τεμνομένην θαλάσσαν, ράβδον πάλαι ὁ Ισραήλ,
διήλθεν ως έν έρήμῳ, και σταυροτύπως έμφανῶς,

Ermologio. Τ. Φ.

προδοποιεῖ τρίβον· διὰ τοῦτο ἄσωμεν ἐν αἰγέσει, τῷ
 Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Φαραῶ τὰ ἄρματα, βυθῷ καλύψας Κύριε, τὴν Σά-
 λασσαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας ἄσμασι, τὸν ὑμνοῦν-
 τὰ σε, λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τῷ διασώσαντι ἐν Σαλάσση λαὸν, καὶ βυθίσαντι τοὺς
 ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ διασώσαντι Θεῷ ἐν Σαλάσση λαὸν, βυθίσαντι δι-
 τοὺς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ρυσαμένῳ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, καὶ Φαραῶ
 βυθίσαντι ἐν τῇ Σαλάσση, ἄσωμεν τῷ Σωτῆρι Χριστῷ,
 ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χερσῶσας Σάλασσαν ῥάδδι, διὰ Μωσέως ἐρυθρὰν, χερ-
 σὶ Πρεσβύτου σήμερον, ἀγκαλίζεται Θεός, ὁ ἀμήτωρ ἐκ
 Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκῶν ὑπὸ Μητρὸς βαστάζεται.

Ω Δ Η Β'.

Γίνετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
 τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ.

Πρόσεχε γῆ καὶ οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου τὰ ῥήμα-
 τὰ μου· λαλήσω γάρ τοῖς ἐν γῆ, Θεοῦ θαυμάσια. (1).

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Τὸ στερίωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερίωσον Κύ-
 ριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

(1) Ἐν τῷ Τριῳδίῳ, τῇ Τρίτῃ τῆς Τυριγῆς, ἀπαντάται ἡ δευτέρα Ὁδὴ
 πρὸς Εἰρμόν, ὡς ὁμοίως ἐπ' ἀγρωστί, ὅς τις οὐδαμῶς εὐρίσκει-
 ται ὁλόγραφος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, παντοκράτωρ (1) Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, τοῦ δοξάζειν σε Σωτῆρ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ θυρεοὺς συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ, Δέσποτα Χριστέ, τὸ στερῶμα ἡμῶν· ἅγιος εἶ Κύριε.

Στερεώθητι ψυχὴ, ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ βόα καυχώμενη· Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Στηριγμὸν καὶ ἰλασμὸν, παράσχου ἡμῖν Πιέ τοῦ Θεοῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Ω Δ Η Δ'.

Τ Η Σ Υ Π Α Π Α Ν Τ Η Σ.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθησ ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

(1) Ἐν ἄλλοις κείμεται Παντοκράτωρ ὑψίστος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Μὴ ἐν ποταμοῖς, ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὃ Ἀβδακούμ προεώρα, τὴν ἀχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διό καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ θαιμῶν ἦξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκιίου δασείας.

Τὸ ξῖνον καὶ ἀπόρρητον τοῦ τόκου σου μυστήριον, εἰσακήκοα καὶ ἐφοβήθην, καὶ γεγηθῶς κραυγάζω σοι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου κατενόησα, καὶ ἐξέστην, ὅτι Θεός πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη γινόμενος ἄνθρωπος.

Ὁρος κατάσκιον ἐδέλχθη, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· στάμνος καὶ τράπεζα ὑπάρχει, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου· ἐξ αὐτῆς γὰρ προήλθεν ἐμφανῶς, καὶ Συμεῶν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τί ἐξέστης Ἀβδακούμ; τί κρᾶζεις, καὶ βοᾷς. Ἀπὸ θαιμῶν ἦξει ὁ Θεός; ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐν αἰνεσεὶ τῷ θαυμαστῷ ἡμῶν Θεῷ βοήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

+ Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, Ὡς τάλαι

ἔβρα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φω-
τὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη, καὶ τοῖς βροτοῖς
ἐκὼν συνανεστράφη, ὁ ἀκατάληπτος· καὶ πρὸς σέ
ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὄρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ μονο-
γενές· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντάς.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, τὴν
ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προ-
τάγματα σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐκτός
σου γὰρ ἄλλον Θεόν οὐ γινώσκομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις
σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενον.

Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρω σου Χριστέ, τὴν ταπεινὴν μου
φυγὴν καταύγασον, καὶ ἀδήγησον εἰς τὸν φόβον σου·
διότι φῶς τὰ προτάγματα σου.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ-
λάμπαντα τῷ κόσμῳ ὄρθρον· ἐσκοτισμένον τοῖς πλημμε-
λήμασι, Σωτὴρ προφθάσας, καταύγασόν με ὁ Θεός.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀγλύν διασκεδάσας ἐν τῷ φωτὶ
σου Χριστέ, δεξάι με μόνε εὐσπλαγχνε, ἐκ νυκτὸς σοὶ
κραυγάζοντα, καὶ καταύγασόν μου τὴν διάνοιαν.

Τὸν ἐν σκάτει ὑπνοῦντα διανάστησον, τῷ φωτὶ τοῦ
προσώπου σου φιλάνθρωπε, καὶ τὴν σὴν εἰρήνην παράτχου
μοι, ὡς ποτὲ τῷ Πρεσβύτῃ ἀναλλοίωτε.

Ω Δ Η Σ'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

+ Ε'δόθησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ, Χριστέ σὺ Θεός μου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

* Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρου με, Κυβερνήτα διάσωσον.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ἰωνᾶς ἐβόα· καὶ γὰρ βοῶ σοι· Ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥύσαι με Σωτήρ, τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὰ σὸν, δέομαι καθοδήγησον.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθιάσας με σὺ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οὐκίτημονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Σκηνώσεως Ἰωνᾶς, τῆς ἐν κατωτάτῳ ἄδου, τῆς φύσεως συμβολῶν γεγονώς ἐβόα· Ἀναγαγε, ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆν μου Φιλάνθρωπε.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδης· Σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.

Βυθός μοι ἐπανέστη Σωτήρ ἁμαρτηράτων, καὶ ζάλη ἀπαγωγῆσεως, ὅθεν πιστῶς βοῶ σοι· Ὡς ἐκ τοῦ κήτους Ἰωνᾶς.

ναῦν, ἀνάγαγέ μου τὴν ζωὴν ἐκ φθορᾶς, ὃ δὲ ἐμέ νηπιῶσας,
καὶ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, σήμερον τῷ ναῷ προσαχθεῖς.

Ω Δ Η Ζ'.

Τ Η Σ Υ Π Α Π Α Ν Τ Η Σ.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὁρσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας,
καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑ-
μνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ τὴν φλόγα ὁρσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς
Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς
αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σεβάρῳ ὁ τύραννος, ἀλλὰ Παίδων γέγονεν ἄθυρ-
μα· ὥσπερ γὰρ χοῦν πατήσαντες, τὴν ἐπταπλάσιον
φλόγα, ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σεβάσματι,
Παῖδες οὐ προσεκύνησαν, τρεῖς ὑμνῶντες ἐν μέσῳ τῆς
καμίνου· Τῶν Πατέρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαν-
τες, τοῦ πυρός τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
μνοῦντες ἔδωκαν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐδρσίσας,
ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεό-
τητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, Εὐλογητὸς εἰ
κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κάμιнос καιομένη, οὐχ εὐρέθη δρσίζουσα, εἰμὴ ἡ Βα-
βυλιένος· ἀνανδρος ἄλλη Μήτηρ, καὶ Παρθένος οὐκ ἄ-

φάνη· ἡ μὲν Παῖδας διεφυλάξεν ἀφλέκτους, αὐτὴ δὲ διέφερον ἀγκάλαις, ὃν ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, κατέσβεσαν οἱ Παῖδες, καὶ τὴν οὐρένιον δρόσον ἐδέξαντο τῇ πίστει. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, οἱ Παῖδες ἐδοκιμάζοντο ἐν καμίνῳ, καὶ ἀνεδείχθησαν φαιδροί, οὐκ ἐν τῷ χωνεῦσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ φυλάττεσθαι· οὐκ ἐν τῷ φλογίζεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ ψάλλειν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Π Η.

ΤΗΣ ΤΗΛΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεσσαθείας προσοτῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωδηθέντες, Θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἐφλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν Παρθένον διεφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πιστοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Κυρίου.

Εὐύλου φλόγα πυρός, δι' αὐλοῦ κατεμάραναι, Θεοφορούμενοι Παῖδες, καὶ ἔφαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λατριεὺν ζῶντι Θεῷ, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες προσκαρτερήσαντες, μουσικῶν ὀργάνων κατεφρόνησαν, καὶ φλογὸς μέσου ἐστῶτες, Θεοτερπῆ ὕμνου ἀναμείλποντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Κυρίου.

Τὸν ἐν φλογί, τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταθάνατα, θεϊκῆ δυναθείᾳ, καὶ ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίσταις δοξαζόμενον, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοί, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουσίμ ἐποχοῦμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν εὐεργέτην καὶ Θεόν, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός, καὶ ποιητὴν τοῦ συμπαντος κόσμου, ἱερεῖς ἀνομνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν προσκυνούμενον ὑπὸ ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ δοξαζόμενον ἀπαύστως, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἡ κάμνος, πάλαι, δεξαμένη Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὕτω καὶ ἡ Παρθένος, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην, οὐκ ἐφλέθη τὴν νηδῦν· ὦ τοῦ θαύματος! ὁ ἀναλλοίωτος ὁράται σαρκί, καὶ τῷ ναῶ προσάγεται· διὰ τοῦτο πῖστα ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΤΗΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐν νόμῳ σικιᾶ καὶ γράμματι, τύπου κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶ· διὰ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειρανδρῶ μεγαλύνωμεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ἔρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ· Δαυιδὴ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ράβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυίδ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγγνα ἐλέους· ἐν οἷς ἐπισκεψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὄδον εἰρήνης.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θαυραπείας· τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς διοδεύει Κύριος· γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκόφορος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφραστως, ὡς Θεομήτορα μεγαλύνωμεν.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου Τόκου, βέλει τρωθέντες Ἄγνη, σοῦ τὸ ἀξιέραστον κάλλος θαυμάζοντες, ἄσμασιν Ἀγγελικοῖς ἐπαξίως σε, ὡς Μητέρα Θεοῦ μεγαλύνωμεν.

Σὲ τὴν ἀθανάτου πηγὴν, τὴν δὲ Ἁγίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, Ἄγνη μεγαλύνωμεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον Βάτον, καὶ ἁγίαν Παρθένον, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον, καὶ ἀσβεστον λαμπάδα, τὴν (1) οὕτως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

(1) Ἐν ἀλλοῖς κείμεναι, ἢ τὴν μονην.

Ἄκραντε Θεοτόκε Μήτηρ ἀνύμφευτε, δικαίως σέ ὑμνεῖσι
τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων· καὶ ὁ πρεσβύτες Συμεὼν
τὸν τόκον σου θεώμενος ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σε Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ σόν· ὅπως σώσης
Χριστέ, τοὺς σέ σὺν τῇ τεκούσῃ μεγαλύνοντας.

Κεχαριτωμένη χαῖρε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη
σύ ἐν γυναίξί, καὶ σέ μεγαλύνομεν.

Σέ ζωγραφοῦσα ἦν ἡ Ἀσσύριος φλόξ, Παρθενομήτηρ
Μαρία· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος ἐν μήτρᾳ σε οἰκήσαν
Ἀγνή, ἀφλεκτον ἐτήρησε τὴν πανάκρατον νηδύν σε· ὁ-
θεν καὶ Χριστὸς ὑπὸ σοῦ, ἐν ναφῇ ἀγίῃ ἀγκάλαις προ-
αχθεῖς ἡμᾶς ἀνεκαίνισε, μεγαλύνοντας τὸν τόκον σου.

Σέ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων
μεγαλύνομεν, ὡς τεκοῦσαν τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον
καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σωτηρίας λιμένα, οἱ πιστοὶ ὁμο-
φρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀκρότομον πέτραν, ἣν ἐθέσ-
ασατο Δαυὶδ ὁ Προφήτης, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Δ'.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

+ Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

"Ὦφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θέμεια· τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σου Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

+ Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνώφω,
Ἐρρήτορευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Γλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματα νοῦ,
Ὅρᾳ τὸν ὄντα, καὶ μνεῖται Πνεύματος.
Γνωσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

"Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἔρριψεν εἰς θαλάσσαν, ὁ κραταῖός ἐν πολέμοις· ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται.

Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

Ἄσωμαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν, δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν (1).

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυθίσαντι τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ, ὡδὴν ἐπιπίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἐσχίσας πέλαγος τὸ ἐρυθραῖον ὁ Θεός, τὸν Φαραῶ βυθίσας ἐν αὐτῷ, διαβιβάσας Μωϋσῆς ἀβρόχως ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπεμδρήσας τὸ μάννα, εἰς βρωσὴν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὡς δυνατός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος ἀβρόχως ἔχυσαν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσαίως χεραὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ὁ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ὡδὴν ἐπιπίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Οὐκ ἔστι σοι ὄμοιος, δεδοξασμένε Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτίσω φιλάνθρωπε.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισαν δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπανῷ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπιπίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐκθρέψαντι, μελωδῆμα ἐπιπίκιον, ἄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκητοι ποσὶ, πόνον ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμε-

(1) Ὁ παρὼν Εἰρμός ἀπαντᾶται ἐνίοτε ἐν πῶσι Μηναίοις, φέρων Αἰγυπτίαν ἀντὶ Αἰγύπτου, ὅπου τίθεται ἀνω στιγμῇ ἀποβαλλεὶ δὲ καὶ τὸν ἐπόμενον δὲ.

νεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἱμελπον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ἄσωμεν ἄσμα κινῶν, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὅτι δεδοξασται.

Ἄσωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῶς τερατουργήσαντι ἐν ἐρυθρῇ θαλάσῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι τὸν πάλαι Ἰσραὴλ πανοπλισθέντα, ἔχνεσι πεζοπορεῖν τὴν ἀβατον πεποιηκέ, καὶ τὸν τῆς κακίας ἐργοδότην Φαραῶ, ἐν βυθῷ κατεπόντισε.

Ἄσωμεν ψδὴν ἐπινίκιου τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ ποιήσαντι παράδοξα· πάλαι γὰρ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾶ ἐν θαλάσῃ ἐθύθισεν.

Ὁ παράδοξα ποιήσας τέρατα Κύριος, ἐν χειρὶ Μωσαΐ κῆ, χειρὶ Πρεσβύτου σήμερον, ἀγκαλίζεται ὡς βρέφος ἐν τῇ ναφ' αὐτῷ πιστῶς ἐκδοήσωμεν λαοί, ψδὴν ἐπινίκιου ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ τερατουργήσαντι ὑψηλῷ βραχίονι, Θεῷ ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, τῇ Ἀγγελικῇ προσδοποήσει, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ τέρατι ἀδύσσου, καὶ τῶν ἱππηλατῶν τῶν δύσαντι τοὺς ἄξονας, καὶ ἄρδην τούτους ὑποβρυχίσαντι, τὸν ἐπινίκιου ὕμνον ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδοξασται.

Ἰπὸ νεφέλης φωτεινῆς, καὶ στύλου πρὸς καθοδηγούμενος, διελθὼν θαλάσσαν διὰ ξηρᾶς, καὶ ταύτην πεζοπορῶν ὡς ἐν ἐρήμῳ, ὁ ἐκλεκτός σου Ἰσραὴλ Χριστέ, ἐπινίκιου ὕμνον ᾄδει σοι Κύριε.

Ω Δ Η Β'.

Ἄστε λαοὶ μεγαλωσύνη Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, εἰς σωτηρίαν τῶν βροτῶν.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Λόγος, ἐν τοῖς σπλαγχναῖς τῆς Μητρὸς ἀπεριγράπτως εἰσκύς, μὴ χωρισθείς τοῦ Πατρὸς, ὡς Θεός δε συμπληρῶν, σὺν τοῖς ἀνω καὶ κάτω, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ Δεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ΤΩΝ ΒΛΪΩΝ.

Νάουσον ἀκράτεμον, προστάγματι σῶ, στερεῖαν ἐθύλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή· ἐν ἡ ἑστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὡσαύνα, εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἐρρήξει γαστρός ἠτεκνωμένης πέδας, Ἰθρῖν τε δυσκαθεκτον εὐτεκνουμένης, Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἀῖνης, φερουσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀφ' ὕψους κατἄλθεις, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας ἐξ ἄδου κατωτάτου, φύσιν βροτεῖαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἑστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενούντες, περιζώσαντο δύναμιν.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κε-

Ζωσιμὴ Ἰωάννη
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

ρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου (1).

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ὅτι τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτιζὼν πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι στείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, βοήσωμεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε, ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ σου, καὶ στήριξον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄγιος εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· στερέωσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, ἀπαύστως ἐκδραῖν σοὶ· Δίκαιος οὐκ ἔστιν πλήν σου Κύριε.

Ἄννα ἡ πρὶν ἄγονος καὶ στείρα, ἐπαγγελίας ἔσχε καρπὸν τὸν Σαμουὴλ· νῦν δὲ Προφῆτις Ἄννα, τῷ ναῷ ἐπι-

(1) Ὁ Εἶρμος οὗτος ἀπαντᾶται εἰς τὰ Μηνεῖα κατὰ τὴν ΚΓ'. Ἰανουαρίου, ἀνακατὰλληλος ὅμοιος, εἰς τοὺς ἰσοκί, εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Κανόνος ἐφ' ἣν ἐπιγράφεται.

ἔασα, ἀνωμολογεῖτο τῷ δι' ἡμᾶς νηπιάσαντι Θεῷ, καὶ πρεσβυτικάς ἀγκάλας εἰσδεχομένῳ.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ με, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφός, καυχώμενος ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ, ἐν τῷ συνείναι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν. ὁ ὑψῶν τὸ κέρας ἡμῶν, διδοὺς ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Ὁ τὰς καρδίας ἐρευνητὴν, καὶ τοὺς νεφροὺς ἐμβατεύων, πρὸς γινῶσιν Θεότητος Λόγε Θεοῦ ἀτρεκῆ, πενομένων πλουτιστά, πιπτόντων ἀνόρθωσις, ἀπὸ κοπρίας παθῶν ἁττων ἀνάστησον, στηρίζων ἐν πνεύματι τῆς σῆς αἰνέσεως, καὶ βεβαιῶν ἐν τῇ πέτρᾳ με Σῶτερ τῆς πίστεως.

Στήριγμα πιστῶν, καὶ καύχημα, καὶ ἀφθαρσίας πηγή, καὶ τῶν ἀγαθῶν αἴτιε καὶ δόξα Χριστέ, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Ἔψιστε Σωτῆρ τῶν δυνάμεων, τὴν σαλευομένην ψυχὴν μου στερέωσον εἰς τὸ θέλημά σου ἵνα καγῶ δοξάσω σε σὺν ἄσωμαίτοις τὴν θείαν εὐπρέπειαν.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΟΥ ΒΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

† Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ἑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, καταναῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΩΝ ΒΑΓΓΟΝ.

Χριστὸς ὁ ἐργόμενος, ἐμφανῶς Θεός ἡμῶν, ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ, ἐξ ὁρατοῦ κατασκήνου θαλάσσης, Κόρης Ermologie. Τ. Φ. Λισθήκς Ιωαννίνων

τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί· Δὶ
πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† · Ἀναξ ἀνάκτων, ὅς ἐξ αἵου μένος,
Λόγος προελθὼν Πατρός ἐξ ὀνάιτιου,
Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκουε ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ
ἐφοβήθη· κατενόησε τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστη· Δόξα
τῇ δυνάμει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου φιλάν-
θρωπε.

Δὶ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ
Σταυροῦ σου ἕστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἰ
φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην·
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην Κύριε, ὅτι τῆς
σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην·
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην Κύριε, ὅτι τῆς
σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενοί-
σα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου Κύριε, ὅτι ὤφθης ἐπὶ
γῆς, καὶ ἰδέξασά σου τὴν δύνάμειν.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξὸν οἰκουρίαν σου, Χριστὶ ὁ
Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης
ρύση τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ἐκλίνας Χριστὶ τῇ καταβάσει σου, οὐρανοὺς ἐν

συνέσει, καὶ ὠφθης σαρκαωμένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάν-
τες βοῶμεν· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόθρωπε.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐ-
τῆς αἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς,
καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ἐν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας Χριστὲ ὁ Θεὸς,
προηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐ-
κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ
ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστὲ· διὸ ἀπαύστως κραυ-
γάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκοὴν ἀκηκόως φησὶν ὁ Ἀβδακούμ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξ ὄ-
ρου, ἐκ γαστροῦ Παρθενικῆς, προῆλθεν ἀφράστως, καὶ
ἐκστατὸς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, ὅτι ἐκ Παρ-
θένου ἐτέχθης, τὴν τεκοῦσαν μὴ φλέξας, καὶ ἐδόξασα
Σωτῆρ τὴν συγκαταδάσιν σου.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ἐγνώσθης ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὲ
ὁ Θεὸς καὶ ἐπήρθη ὁ ἥλιος ἐν φόβῳ, καὶ ἡ σελήνη ἔστι
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι
τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν φυγὴν μου,
ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ· Κύριε δόξ· σοι.

Ἦχῳ εὐλόλοι, προδιαγνοὺς Ἀβδακούμ, εὐρα τοῦ Λόγου
τὴν σάρκωσιν, καὶ κέκραγεν ἀναφανδόν· Ἀκοὴν ἀκήκοα
θείας βουλήσεως· Θεὸς γὰρ ἀτρέπτως τοῖς βροτοῖς ἐμι-
λήσει, ἐξ ὄρου ἐρχόμενος, παρθενικῆς ἐκ γαστροῦ καὶ κό-
σμου λυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀράς.

Μέγα καὶ θεοπρεπὲς Σωτῆρ εἰσακήκοα, ὅτι ἀθάνατος
ὦν Θεός, ὡμοιώθης τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐμνας ὁ ἦς·
καὶ διὰ τοῦτο σε δοξάσω τὴν δυνάμει σου

“Οὐ ὁ Προφήτης Ἀδοκῆμ προβλεπτικῶς ὄμματα, κατανουῶν ἐκήρυττε Θεὸν, ὁ Πρεσβύτερος σήμερον ἐν τῇ ναῷ εἰσδέχεται βρωῶν· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Σὶ τὸν ἀνατείλαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ὁ Προφήτης Ἀδοκῆμ προΐδων ἀνεδόκ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων· Τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

+ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένη, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύϊ ὕψωσον φωνήν· Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

+ Ἀυτήριον καθαρίν ἀμπλακημάτων.
 Πυρίπνουσ δέξασθε Πνεύματος ὁράσον,
 Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
 Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξεληλύθε νόμος,
 Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὶ τὸ πνεῦμά μου, ὀρθρίζει καὶ

ὕμνεϊ σε· οὐ γὰρ πέλεις μευ Θεός, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ἄσεβεις οὐκ ἔψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σέ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλαίθρῳπε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν με, ζωοποιέ Χριστοῦ Σταυρὲ, φόβῳ προσκυνοῦντά σε, ἡμέραν σωτήριον, αἰεὶ ἔξανατέλλων μοι.

Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔρη ὁ Θεός, νῦν ἐψωθήσομαι, νῦν δεξαοθήσομαι, τὸν πεισόντα προλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θανμασὸν ἀνοψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν, τῷ αἵματι σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, ἐν ἐμνοίᾳ φυλάττων τὴν ποιμήνην σου.

Ὁρθρον φαίνόν ἡμῖν ἔξανάτειλον ὡς ἀγαθός, καὶ ἐδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβου σου Δέσποτα.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆϊ σε Χριστέ, τὸν δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Σὺ Κόριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζεφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸν φωτισμένον σου Κύριε, κατάπεμφαν ἡμῖν, καὶ τῆς ἀγλῦος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λύσον Ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος.

Ἀνθρακα πυρὸς τῇ λαβίδι δέχεται, ὁ Ἠσαΐας ποτὲ, τὰ χεῖλη καθηράμενος· νῦν δὲ ἡ Παρθένος ἐν τῷ νοῦ φέρουσα Θεόν, σαματωθέντα δι' ἡμᾶς, σαῖς χερσίν ὡς

βίδη τῷ Πραυτῷ ἐπιδίδωται, εἰρήνης τὸν αἴτιον, καὶ τοῦ παντός χρηστὸν

Ἐν νυκτὶ ὀρθρίζοντες πάντες ἀσιγήτως, σὲ τὸ ἀπρόσιτον ἱκετεύομεν φῶς, ὁ Θεὸς ὁ ἀκτίρμων· Τὴν σὴν εἰρήνην Χριστέ δωρήσαι ἡμῖν.

Ζήλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, τοὺς παρανόμους Ἑβραίους, καὶ πῦρ ἔδεται τοὺς ὑπεναντίους σου ὅτι σὲ τὸν Σταυρωθέντα πλάνον αἰνόμασαν.

Νυκτομαχῶν τῶν παθῶν τῇ ἰσχυί, πρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀγλὴν καταλάμψαι, καὶ σειράς διατμηῆσαι τῶν ὀφλημάτων μου, ὅπως τῷ σὴ συναϊδίῳ Πνεύματι, καταγκλιζόμενος δικαιοσύνης ὁδόν, ἀκήρατον εὐροίμι τῶν προσταγμάτων σου.

Τὸ ζοφερὸν διάλυσεν τῆς ἀμαρτίας μου, ἐν τῷ ἀνατέλλειν μοι ὄρθρον φαεινὸν τῶν ἐντολῶν σου, Κύριε τὸ ἀπρόσιτον φῶς.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, λάμψον εἰς ἡμᾶς τῇ αἴγλῃ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπέλασον ἡμῶν τὴν νύκτα τῶν παθῶν ὅτι ἐκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐκ οἶδαμεν.

Τῷ νόμῳ τῶν ἐντολῶν σου, μάνε φιλόνηοι, φωτίσαν τὴν καρδίαν μου δέομαι Κύριε, καὶ ἐλέησάν με.

Ω Δ Η Σ.

ΤΟΥ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Ἐβοήσα, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον ὁ Πραυτῆς, Ἰωῆς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς μερῶν, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμειῶν.

Τὴν Ζεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορας, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτάσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δεξαζόμενοι.

ΤΩΝ ΒΑΓΓΩΝ.

Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων, τὰ πνεύματα.

Νῦν τῷ κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ βαν-
τίματι καινουργείσθω λαὸς Θεοῦ αἵματος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ίλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Γιν' ὡς Προφήτην Σηρὸς ἐκ Θαλαττίου
Στέρνων Ἰωάν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὁλου τὸν Ἀδάμ παγγενῆ πεπτωκότα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν κῆτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωάνς προίγρα-
ψί σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκούσιον, ἐν τῇ καρ-
δίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ἐν πιλάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου, κατήλθον
εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωάνς, οὕτω βροῶ σοι·
Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ
Θεοῦ καὶ Λόγε.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐ-
πήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ζάλη με λογιζομῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν κατελ-
κει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνητὰ
ἀγαθὲ, προφθάσας ἀνάγαγε ὡς τὸν Προφήτην καὶ
σώσόν με.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντι-
σέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς
ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσιως Κύριε, ἡ Ἐκκλη-
σία βροῶ σοι, ἐκ δαιμόνων λυθροῦ κεκαθαρμένη, τῷ
ὄϊ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρύσαντι αἵματι.

Μὴ καταποντισάτω με καταιγίς ὕδατος, μηδὲ κα-
ταπιέτω με βυθὸς· ἀπέρριμαι γὰρ εἰς βάθη καρ-
δίᾳς θαλάσσης· τῶν κακῶν μου· θεέ σοι κραυγάζω

ὡς Ἰωάνης· Ἀναθήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφήτῃ κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε καὶ διάσωσόν με.

Ὡς Ἰωάνῃ τὸν Προφήτῃν, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μόνε φιλόανθρωπε.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς τοῦ κλύδωνος τῶν πταισμάτων· περιέχει γὰρ Σωτὴρ καὶ βυθίζειν με πειράται ἀγαθὲ· ἀλλ' ὥσπερ τό πρὶν τὸν Ἰωάνῃ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς, καὶ με δεόμεαι Κύριε προφθίας διάσωσον.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῆ, καὶ μεσημέριος, αἰνοῦμέν σε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἰσακουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν.

Ἰωάνης ὁ Προφήτης, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, ἐκ ἐλίψεως ἐδόθησεν· Ἡ κεφαλὴ μου ἔδου εἰς σχισμὰς ὀρέων Κύριε· ὁ δὲ Συμεὼν ὑποδεξάμενος χαρμονικῶς ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μυστικῶς ὑποφήτης τῆς τριήμερου ταφῆς ὁ Ἰωάνης ἀναδέδεικται, ὀλοφωτῶν γαστρὶ θηρᾶς τριήμερεύσας, ἄτερ φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐξαλαῖψαι δεσμὰ κραυγάζει πιστῶς· Φωνὴν αἰνέσεως Κύριε, δεξαιμένου ἐξ ἄδου κατωτάτου, Χριστέ Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Ὁ τῆς σῆς δι' Ἰωάνᾳ ταφῆς τοῦ τύπου προδιαγράψας σαφῶς, καὶ τοῦτον ἀληθῶς ἐλκύσας τοῦ θηρᾶς, καὶ με Σωτὴρ τῆς ἀμαρτίας τοῦ βυθοῦ ἀνάγαγε, καὶ πρὸς ζωὴν σαφῶς δεόμεαι καθοδήγησον.

Ὁ τὸν Προφήτῃν, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους διαφυλάξας, ἅγιε Κύριε βοήθησόν μοι.

Τὸν ἐνάλιον θῆνον Χριστέ Ἰωάνᾳ ἐκρημούμενος κράζω σοι· Τὴν ζωὴν μου ἐξ ἄδου πταισμάτων ἀνάγαγε, ἵνα ἐν τῷ ναφί τῆς δόξης σου, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ὑψῶσαι.

Τῷ κληθῶνι συνεχόμενος τῶν πταισμάτων, φιλόανθρω-

πίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
καὶ διάσωσον Σωτήρ.

Χεμαζόμενος Οἰκτίρμον σάλω τῶν πταισμάτων μου,
δέομαι· Ἀνακάλεσόν με, καὶ διάσωσάν με Κύριε, ὡς Ἰω-
νᾶν, ἐκ τοῦ θύρου τοῦ νοητοῦ.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ φθορᾶς ἀνήγα-
γες, τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὲ, ἐκ πταισμάτων ῥύσαι τῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ σου.

Ω Δ Η Ζ. (1)

ΤΟΤ ΕΓΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν
κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως πατήσαν-
τες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέ-
ρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖ-
δας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἷς ἀδίκως δικαίως
ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων, εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Σύμφωνον ἐθρόνησεν ὀργάνων μέλος,
Σίβειν τὸ χρυσοτέκτον ἀψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
Γασθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

(1) Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Μηναιῶν ἔκδοσιν τοῦ 1882, ὁ
δεύτερος Κανὼν τοῦ ὁσίου Μαρκελλοῦ τῆ κα'. Δεκεμβρίου, ἔχει τὴν ἑσθό-
μην Ὁδὴν πρὸς Εἰρμόν ἀρχόμενον α' Ἀδύσσους η, ὅς τις οὐδαμῶς οὐ μόνον
τῶν Μηναιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων προμνησθέντων Βιβλίων ἀπαντᾷται ὁ
λόγγραφος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγαζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πῶθω εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ὠμολόγουν· Ἀγγέλου τε ἤκουον, βοῶντος πρὸς αὐτούς· Εἰσηκούσθη ἡ δέησις ὑμῶν.

Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὕμαί σου, καὶ μὴ διασκηδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλίναφον Σίμενοι, ἐν μίῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν Πατρί τε καὶ Πνεύματι, Υἱὸς ὁ μονογενὴς, εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερυψουμένος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσαϊ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς Κύριε ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ ἐξετινασσέτο, Παῖδες ἐδρασιζόντο, καὶ ὑμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν (Γ).

(Γ) Ὁ ἕρμος αὐτός ἐν ἑνὶς κίρτοι αὐτῷ ἢ ἀφ' ἄλλων Ἀγγέλων ὁ καμίνῳ ἐξετιναξεν· εἰ Παῖδες ἐδρασιζόντο, κ. κτλ.

Τῇ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ, μὴ προσκυνήσαντες Παῖδες Ἀβραμιαῖοι ἐδοκιμαζόντο ὡσπερ χρυσοὺς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ πυρός, ὡς ἐν Θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βρωῶντες· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλίκτους τηρησάντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσασα, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ζωγραφούσα ἡ Ἀσσύριος φλόγα, Νέους τρεῖς διώσασε Κύριε, ὡς καὶ τὴν Παρθένου οὐ κατέφλεξε Κόρην, ἐν τῷ θείῳ τόκῳ σου ὁ θεῖος σπινθήρ· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σοβαροῦ βασιλῆος Περσῶν διατάγματος, βρομίῳ πυρὶ καθοπλίσαντος, Παίδων ὁ τριπεγγυῆς θάσος κατεφρόνησεν, ἐν καμίνῳ πυραφλέκτως βρωῶν· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς διαθηκῆς σου μνησθεῖς Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς Παῖδας ἐρήσω ἐκ φλογός, δι' Ἀγγέλου συγκαταβάσεως, μόνε ἀληθῶς ὑπερένδοξε.

Τοῦ Ἀβραάμ οἱ ἀπόγονοι, Βαβυλωνίων φλόγα κατεπάτησαν, προτυποῦντες ἐν αὐτῇ τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα· ὃν Συριῶν δεξιόμενος, ἠγαλλιάσατο βρωῶν· Νῦν ἀπολύεις τὸν δαῖμόν σου, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τῶν Χαλδαιῶν τὴν καμίνον, πάλαι Ἀγγέλος συγκαταβάς ἐδρόσειεν· οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, διὰ τοῦτο ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητός εἶ.

Χαλδαίῃς καμίνῳ, οἱ Παῖδες κατεφρόνησαν διὰ τὸ ὄνομα σου Σατήρ, καὶ σκιρτῶντες ἔκραζαν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Παῖδας εὐαγῆς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτοκεῦ διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργῶς.

Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει (1) ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

* Ἀκουε Κόρη Παρθένη ἀγνή· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινὴν· Γενοῦ πρὸς ἑποδοχὴν ἐτοιμῆ Θεοῦ· Διὰ τοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς ἀναστραφησεται· διὸ καὶ χαίρων βεδῶ· Εὐλογοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τὴς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυναμέων ἦλθεν· εὐλαδίσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Λύει τὰ δεσμά, καὶ ἀρραίξει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφιγγῆς τῆς Θεαρχίας τύπος.
Ἵμνουσι Παιῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνου
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

ΔΙΔΟΡΟΙ.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι, Χερουβὶμ Σε-

(1) Ὁ συνηθέστατος αὐτοῦ ἕρμος ἐν πολλοῖς ἀπαντάται ἔχων ἀντὶ τοῦ « ἀγείρει ψάλλουσαν », (« ψάλλειν ἰδίδαξε »). Ἐνίοτε δὲ τὴ ἀρχὴ αὐτοῦ κείται « Ἐναγίς Παῖδας », δια τὸν ρυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίτου.

ραψίμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὑμῶν ἀδει σοι τερπνόν· Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον ἀημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωτὰ (1) τοῦ παντός παντοδύναμη, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μιλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῇ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσου πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὅ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστῇ, τοὺς εἰσίους σου Παῖδας ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· Ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδώρησατο· ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἤδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμῆνα, τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. Διὸ πάντες βροῦμεν ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Τὸν Βασιλεῖα Χριστὸν, ἐν ὁμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ

(1) Ὁ Εἰρμός οὗτος, εἰς τὸν Κανόνα τῶν Γεννηθῶν τοῦ Προδρόμου, ἀρχαίται ἢ Ἐβερῆτα Χριστῇ.

φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τοὺς Παῖδας τῶν Ἑβραίων διασώσαντα Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρός τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, σαρκί (1) προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιδῆλ, λιόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔπραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄσμα κενὸν ἄσμεν λαοί, τῷ καταδάντι ἐπὶ γῆς τῷ σώσαι ἡμᾶς· βουλῆσαι γὰρ ἐν Σταυρῷ προσηλώθη ὁ Κύριος, γνωρίσας τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι διὰ τὸν Ἀδάμ διήλθ' ὁ μα ἐνεδύσατο, ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις οἰκῶν εἰς τῆς αἰῶνας.

Γιγθόμενοι τυραννικῇ μὲν ἀποφάσει Παῖδες, ὡς ἂν μὴ θεοὶς βεβήλοις λατρεύσωσι παλαι ἄλλ' ἢ τῷ ζῶντι Θεῷ, πυρός κατετόλμησαν· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ δροσιζόμενοι ὕμνον ἐμῆλον· Τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ πολυθύλλητος φλόξ, των αἰχμαλώτων τοῖς ἀγνοῖς, ἐνωθεῖσα σώματι, ὁμοδοῦλος ἀναδεδείκται, τυραννικῆς δυσφημίας ἀντίθεον ἄγαλμα παραδειγματίσασα, τῇ θεῖκῃ συγκαταδάσει, τῶν νεανιῶν ψαλλόντων· Τὰ κτιστὰ τὸν κτίσαντα Θεὸν εὐλογεῖτε, ὡς δημιουργὸν τῶν ἀπάντων ἀπαύστως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκτείναντα Θεόν, τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον, καὶ

(1) Τὸ «σαρκί» ἐν τῶν ὑψίστοις γίνεταί περὶ τοῦ ἐξ πρὸς τὸν βοθρῶν.

Σεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, Ἱερεῖς Κυρίου, καὶ δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φλογὶ συγκαταβάντα, τοῖς ὑμολόγοις τῆς Σιών, Μορφή Ἀγγέλου, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ ἐποχούμενον Θεόν, καὶ ἐφορῶντα ταπεινά, ὁ Συμεὼν ὡς βρέφος ταῖς ἀγκάλαις φέρει ἐν τῷ ναβὶ ὃν εὐλογοῦσι τὰ ποιήματα πάντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ἐπιδάντας ἐν φλογί, παρανόμου τυράννου προσάγματι, Παῖδας μιμούμενοι, ἀσιγήτοις χείλεσιν, ἐν ὑψίστοις, αἰνετῶς ἐκδοήσωμεν Ἀγαθὲ, ὑπερφυῖς ὑπάρχων πανάγιος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, φέγγει τῷ νοητῷ σου κάταυγασον.

Ω Δ Η Θ' (1)

ΤΟΤ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΤ.

Ἄπας γηγεῖης, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζεται δέ, αὐλῶν Νέων φύσις γεραιρούσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεοκτότου, καὶ βραῖτω· Χαίροις παρμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπαρθενε.

Ὡς ἐμφύγω Θεοῦ κιδωτῷ, Ψαύετω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων· Χεῖλη δέ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμείποντα, ἐν ἀγαλλίασει βραῖτω· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΤΩΝ ΒΛΪΘΝ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε ἑσρτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε, μεγαλύνωμεν Χρι-

(1) Ἡ ἑνάτη Ὁδὴ τοῦ Β'. Καθένος τῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Κυριακῆς ἔχει ἕξιμον ἀρχόμενον αὐτῆς ἐν τῷ ὄρει ἢ ἀλλ' ὅπου οὐδαμῶς ἐπαντάται ὁλόγραφος.

στών, μετὰ βαίων καὶ κλαίδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

✠ Χαίροις Ἄνασσα μητροπάρθενον κλέος·

Ἄπαν γὰρ εὐδύνητον εὐλαλον στόμα,
 Ῥ'ητρεῦον, οὐ σθένει σὲ μέλπειν ἀξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκου
 Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ἔθν' εἰρήνης.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατὰ ραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήντησας· ἔθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Λίθος ἀχειρότημος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συναΐφας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὶ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανές μυστήριον, Παρθένε Ἄχραντε· καὶ γὰρ Θεὸς, ἐκ σοῦ οἰσωμάτωται δι' εὐοπλαγχυίαν· διὰ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, ὁ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνων τὴν μνήμην τῆς τιμῆς σου.

Μετὰ τόκον σε Ἄγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν

τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα κτίσις καταγγέλουσα, ὡς Θεοτόκου ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὴς, καὶ ἁγίου τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ἐς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανειστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Παρθενομάρτυς πολυάθλος, Παρθίνον μπτέρα πολυῦμνητον, σήμερον ἐν τῇ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπίδημῶσαν ξιναγῆ· νυμφοστόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδα μεγαλύνοντες.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ παναγίαν Θεοτόκου, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ἑρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸν ἄσπερον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἀκατάληπτος ὁ τόκος τῆς λοχείας σου, ἀνερμήνευτος δὲ πλοῦτος τῆς ἀγνείας σου· μετὰ τόκον παρθευεῖς γὰρ μόνῃ γυναικῶν, ὡς τεκοῦσα τὸν αὐτῆς Ποιητὴν, κέρας σωτήριον τοῖς πιστοῖς ἀνυψώσαντα τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ᾧ σωθέντες διὰ σοῦ, ὡς Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Ἄνωτέρα τῶν ὑπερκοσμίων Νῶων, καὶ τῶν πολυομάτων Χερουδῆμ ὑψηλότερα· ἄχραντε Μητὴρ Θεοῦ, τὸν Κτίστην συνέλαδες· αὐτῶν γὰρ τῶν ἐν κτίσει δεσπόζεις ἀπάντων· ὅθεν ἐν ὕμνοις Θεοτόκε, σὲ πιστοὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Γηγενῶν ἐκφμεῖσα, καὶ τὸν Κτίστην τεκοῦσα, τὸ ἡμέτερον καύχημα Θεοτόκε ἀγνή, σὲ ὡς δεσπόζουσαν τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Ἐν σοὶ Θεοτόκε, τὸ ἡμέτερον ἥττημα πέπαυται· τοῦ γὰρ ἀόρατον Λόγον, ἐν σπλάγχθοις σου δεξάμενη, διπλοῦν αὐτὸν τέτοκας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ᾧ τὰ Χερουδῆμ ἀπεινῆσαι οὐ τόλμη· μεγαλύνομεν ὅθεν σε Παναγνε.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον πασπάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, καὶ τῶν Χερουδίμ ἐνδοξότεραν, Θεοτόκε ἄχραντε, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοϊαν, μητροπάρθενον Κόρην ἀνύμφευτον, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἀφράστῳ λόγῳ κητήσασαν, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ ἅπαντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Σὲ ὡς χωρίον ἀχράντου Λόγου, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς εὐδοκίας ἐργαστήριον ὑμνοῦμεν· ἐν σοὶ γὰρ τὸ συναλλάγμα τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἐξείργαστο.

Σοὺ τὴν πάναγνον, καὶ ἀφθορον μήτραν Παρθένε Θεοτόκε, ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ἀγίαςας, σώαν ἐφύλαξεν, ἐξ αὐτῆς προσελθὼν, τεσσαρακονθήμερον βρέφος ὠράθη· ὃ προσάγεται ὡς νόμου ποιητῆς, καὶ τοῦ νόμου δοτήρ, ὃν μεγαλύνομεν.

Τὴν πυρένδασον πάλαι, κάμινον τῶν Χαλδαίων, καὶ πυρὶ ἀφλεκτον τὴν βάτον ἐν Σινᾷ, Θεοτόκον πάντες ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἦμνοῦμέν σε ἄχραντε, Παρθενομῆτορ ἐνδοξε, ὅτι ἀνεβλάστησας τὸν οὐράνιον στάχυν Χριστοῦ τὸν Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοϊαν· ἐκ σοῦ ἄρτος γέγονε ζωηφόρος τοῖς πιστοῖς. Διὸ κραυγάζομεν· Χαῖρε ἄμωμος ἡ μείνασα.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΑ. Α'.

Ω Δ Η Α'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τῷ σωτήρι Θεῷ, τῷ ἐν Θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανσρατιῶ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδέξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

* Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδέξασται.

Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτὲ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ εἴρακε γυμνῆν, τὸ κλίτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως Κύριε· καὶ εἰσηγάγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσματός σου, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾧδὴν.

* Ἰπποῦ καὶ ἀναβάτην, εἰς Θαλάσσαν Ἐρυθράν, ὃ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

* Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ θαυμαστῷ, ὅτι ἐκ πικρᾶς ἐλευθερώσας δουλείας τὸν Ἰσραὴλ, τὸν Φαραὼ πανσρατιῶ ἐδύθησε.

* Ἄσωμεν τῷ Σωτήρι τῶν ὅλων, τῷ ἐκουσίῳ βουλή. ἐπὶ ἔϋλου προσηλωθέντι, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντι.

Δαίτω μεγαλωσύνη Κυρίῳ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας· πε-

ζοπορῶν ὁ Ἰσραὴλ, ἀνεπίδατον τρίβου, προστάγματι δεσποτικῷ, χαίρων ὑπέψαλλε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χριστὸς ἐφάνη ἐπὶ γῆς, λυτρωσάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐξ εἰδωλομανίας· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ῥδὴν ἐπινίκιον προσάξωμεν λαοί, τῷ ῥυσάμενῳ Θεῷ ἐκ δουλείας Φαραῶ, τὸν Μωσέως λαόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ω Δ Η Β'.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσία, ἵνα σώσω τὸν Ἀδὰμ, τὴν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ἔφους.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐν θαλάττῃ σώσας λαόν, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας αὐτόν, καὶ ἀνθρώπος γεγονώς, ἵνα σώσω τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα, καὶ φθοράν, καὶ θάνατον τῷ πάθει κατελόντα.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στεριώσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξαζεῖν σου, (1), τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν· ὁ Θεὸς καθῆνται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ, καὶ ψάλλομεν αὐτῷ σμετῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

(1) Καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἢ τὴν ἀκούσαν ἐν σταυρώσει ἢ τὴν ἀκούσαν ἐν τριήμερον ἀνάστασι. ἢ τὴν ἀκούσαν ἐν τῷ ἀνάστασι. ἢ τὴν ἀκούσαν ἐν τῷ ἀνάστασι.

ρου, ὡς Παράδεισος ἡνοίγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐδόξα
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκασα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κα-
τινόνησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνι
φιλάνθρωπε.

Ἀκήκασα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἐγερσιν,
καὶ ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν
τὸν Προφήτην Ἀβδακούμ· ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν
λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐληλυθας.

Τὴν Σεῖαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς
ὁ Ἀβδακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόασαι· Εἰς σω-
τηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλή-
λυθας.

Εἰσακήκασα τὴν ἀκοήν τῆς δυναστείας σου Κύριε, καὶ
ἐδόξασα φιλάνθρωπε, τὴν ἀκχτάληπτόν σου δύναμιν.

Ὁ Προφήτης Ἀβδακούμ, προσορῶν σε Χριστέ, εὐχαρίστη
τῇ φωνῇ, ἀνεκήρυττε βρωῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκασα, καὶ
ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου πάντα κατενόησα, καὶ ἐξέστην
Κύριε.

Τὴν ἐξ ὄρους δασείος σε ἔλευσιν, ἀκήκασα ὁ Προφήτης
ἐβόασα Δόξα τῇ ἀφράστῃ σαρκώσει σου.

Τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον κατανοήσας Ἀβδα-
κούμ, μυστικῶς τὴν ἔλευσιν τῆς παρουσίας σου διαγράφων
ἀνέκραξεν· Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν Κύριε ἀναδειχθήσῃ.

Τὸ Σεῖον τῆς ἐπιφανείας σου κάλλος ὁ Προφήτης προ-
κατιδῶν, καὶ τὴν συγκκτάδασιν ἐξισταμένος τῆς σαρκώ-
σεως, Χριστέ προκνεφώνησεν· Ἀπὸ Θιμκν ἤξει ὁ Κύ-
ριος, ἰλασμῶν τῶ κόσμῳ δωρούμενος.

Ω Δ Η Ε'. (1)

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ὁρβρίζοντες βοῶμεν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· αὐτὸ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρβρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει πῶν παθῶν, προφθάσας οἰκτερον· καὶ λάμψον νοητῆ Ἡλιε, ἡμεροφαεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμήξαι τὴν νύκτα τὸ φῶς (2).

Τοὺς ἐκ νυκτός, προσκυνοῦντάς σε Χριστέ, ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, διότι φῶς καὶ τὰ σὰ προσάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστέ ὁ Θεός, πρὸς σὲ ὀρβρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός· ἐπίφανον ἐπ' ἐμὲ τὸ πρόσωπόν σου.

Ἀνάτειλον Χριστέ ὁ Θεός, τὸ φῶς τῆς γνώσεώς σου, καὶ φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δικαιοσύνην μῦθωμεν οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νοῦν καθάρωμεν διεγρητερμένη καρδίᾳ, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, ἐκ νυκτός ὀρβρίζοντες.

Δικαιοσύνης Ἡλιε νοητῆ, φώτισόν με νυκτὶ τῶν παθῶν κατασχεθεντα, καὶ ὁδήγησον πρὸς ζεῖαν τρίβον, ὅτι μόνος εἶ τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

(1) Ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῇ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἢ Ε'. Ὁδῷ τοῦ πρώτου Κανόνας κεῖται πρὸς Εἰρμόν ἀρχόμενον, « Ἐκ νυκτός ὀρβρίζοντες, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ὁλοκαρπῶς ».

(2) Ἐν ἄλλοις κεῖται αὐτοῦ διαυγάσαι τὴν νύκτα εἰς φῶς ».

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτός σου ἄλ-
λον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· λάμψον ἐπὶ
πάντας τὸ φῶς σου.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται εἰς πτώσιν, οἱ τῆς εἰ-
κόνης σου Θεοτόκε ὑδρισταί· ἀρθήτωσαν μέτρον ἡμῶν, ἵνα
μὴ ἴδωσι τὴν δόξαν σου, ἀνοηταίνοντες· διότι φῶς καὶ
εἰρήνη, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τὰ προσταγήματα.

Τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον Χριστέ, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε, τὸν μόνον φωτοδότην
Θεόν.

Ω Δ Η Σ.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο·
ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ἴσωσί
με, ἢ δεξιὰ σου Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δείσπατα Χριστέ,
τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθο-
ρᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ κητους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμὲ δὲ ἐκ
βυθοῦ τῶν ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε Κύριε καὶ σῶ-
σόν με.

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ Ξαρῶς, ἐρρύσω Κύριε, κα-
μὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε διο-
μαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλίψαι με, πρὸς ναὸν τὸν
ἅγιόν σου.

Ἐβόησεν ἐκ τῶν ἐσχάτων ὁ Ἀδάμ· Ὁ Θεὸς μου ρῦ-
σαί με τὸν παραπεσόντα, καὶ ὁμοιωθεὶς, ἔλθε εἰς τὸ σῶ-
σαι ἡμᾶς.

Εἰς βάθη ἀπέρριμμαί θαλάσσης· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἔβασά με ὡσπερ ἐκ τοῦ κητους ἀνήγαγες τὸν Προφήτην.

Ἰωάνν. οὕτω καί με δεόμεναι, προφθάσας διάσωσον, ἐκ τῶν τοῦ βίου κακῶν.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ ἔρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ζάλη κατέσχε με Σωτήρ ἀμαρτημάτων, καὶ τὴν ψυχὴν μου καταίγει ψυχοφθόρῳ βέθρῳ· ἀλλ' ὡς τὸν πάλαι Ἰωάνν Χριστέ ἀνάγαγε, ὅπως ἴδω σοι καὶ γὰρ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κήτους γαστέρα ὑποδύς ὁ Ἰωάνης, οὐκ ἐφθάρη Δέσποτα τῷ σῶ προστάγματι, ἀλλὰ προτύπωσις γέγονε, τῆς τριημέρου ταχῆς σου· διό σοι ἐκραύγαζεν· Ἀναδήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ Κύριε.

Ω Δ Η Ζ.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ο· ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοὺς ὑμολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ βλέπων ἀβύσσους, καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὸς οβειστήριον, τῶν Παιδῶν ἡ προσευχὴ· δροσίζουσα κάμιнос, κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς ὑμολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αἰνετὸν ὑπάρχει, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ αἰνετὸς καὶ δεδοξασμένος, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάντων, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὁ δὲ Ἀγγέλου τοὺς Παῖδας διασώσας, καὶ τὴν βροτῶσαν κάρμινον μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τὴν κάρμινον σείσας, ἐν Βαβυλῶνι τοῦ πυρός, καὶ τοὺς Παῖδας ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Παῖδας ἐν κάρμινῳ δι' Ἀγγέλου φυλάξας, προμηνίων δι' αὐτῶν τὴν τεκοῦσαν σε ἄφθορον Παρθένου, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τφουμένη κάρμινος, καὶ θυμὸς τυραννικός, τοὺς εὐσεβεῖς οὐκ ἐπτόησε Παῖδας, θαρσαλέως βρωῦντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η΄.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρό αἰώνων, γεννηθῆντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἰσχύατος τῶν χρόνων, σαρκωθῆντα ἐκ Παρθένου Μητρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα, καὶ Κτίστην τοῦ παντός, Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὅσοί σου Παῖδες, ἐν τῇ κάρμινῳ Χριστῇ, ἀνυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ κάρμινῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χρεῖαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι,
ἔμνεϊτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε
τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ποιητὴν, καὶ μεθιστώτα φύσιν, καὶ τὴν ἄμε-
τρον φλόγα δροσίσαντα, ὕμνουμεν Ἰπερένδοξε, καὶ ὑπερ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, θεοσεβεῖς τυπώσαντες Παῖ-
δες, κέρινον πάλαι πυρὶ φλεγομένην, εἰς δρόσαν μετέβα-
λου, καὶ ὕμνουντες ἐψάλλον· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὕμνεῖ τὰ Χερουβὶμ, καὶ δο-
ξαῖε τὰ Σεραφὶμ, ὕμνεϊτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δροσίσαντα τὴν κέρινον, καὶ Παῖδας φυλάξαντα
ἐν μέσῳ καιομένης φλογός, παῖδες δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐ-
λογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ αἰῶνων Θεὸν Λόγον,
ὕμνεϊτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ παντός δημιουργόν, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τὸ πατρικὸν δόγμα φρονῦντες, Νεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλωνί-
νι, ἀθέτῳ προστάγματι εὐσεβῶς μὴ πειθόμενοι, καταδίκης
μέσον πυρὸς ἐστώτες ἐδόσω· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ ὀνητοῦ τῶν ἀπάντων, θεοφόροι Παῖδες ἐν κε-
ρίνῳ, τὸν ὕμνον προσήγαγον, καὶ ὕμνουντες ἐδόσω· Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΤΕΩΣ.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν
χρόνῳ τὸν ἄχρενον, ἀφράστως κυρίασαν, οἱ πιστοὶ
ἐμαφρόνως μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡσαΐα χόρευε ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Μεγαλύνομεν Χριστὲ, τὴν σὴν πανάμοιον Μητέρα ἀγνήν, ὅτι ἔτεκέ σε ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, πάσης πλάνης καὶ καταφθορᾶς, ἡμᾶς ἐκλυτρούμενον.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, Παρθένον ἀναδείξας σε, ἀγνήν μετὰ τὴν κύψιν, ὡς τεκούσασα ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς Ποιητὴν· διὸ σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναίξί, καὶ εὐλογημένην ὑπὸ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ γαστήρ σου ὡφθη πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐνδοξότερα· θαυμάτων γὰρ ὑπερτέρα μόνη ἐδείχθης, Θεοτόκε, τεκούσα τὸν ἀχώρητον καὶ αἰδίου Θεόν· κατὰ χρέος σὲ βροτῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ῥάβδος βλαστήσασα Δαυϊτικῆς ἐκ ρίζης, Θεοτόκε πανῦμνητε, ἄθος ωραιότατον ἡμῖν ἀνέτειλας, τῆς ἀρχαίας προξενῶν μακαριότητος· διὸ σε πάντες ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀπείρανδρον Νύμφην, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν ἁγίαν Παρθένον μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν δούλην, καὶ Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεοτόκε, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀγνήν, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν.

Σὲ τῷ ἀφράστῳ λόγῳ, τὸν Κτίστην συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ μεγαλύνομεν· χαρὰν γὰρ τεκούσα, ζωὴν πᾶσιν, ἐδωρήσω Παμμακάριστε.

Ὁ θαῦμα! καὶ γὰρ θαῦμα, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ Θεοτόκε· καινοτομεῖται φύσις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὃν ἐν δυσί ταῖς φύσεσι, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ'. Β'.

Ω Δ Η Α.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην
Τύραννον, φάτην κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡ-
ρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην
Τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα συστελλει καὶ κρύ-
πτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως καθαρ-
αίν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τμηθείση τράται, πέντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος
δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτός ὁμοῦ ἀόπλοις γεγο-
νώς βάτος, καὶ πανοπλίταις τάφος· ὠδὴ δὲ Ξεοτερ-
πὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ
θεὸς ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην
Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἐκρυψαν, τῶν σεισωσμένων οἱ παῖ-
δες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Βοηθός και σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ αἰσθητὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη πανστρατί· Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβία· Κυρίῳ, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀθύσσω ἰχθεσι, τὸν διωκτὴν Φαραὼ, καθερῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἰδὲα ἄσωμεν.

Αἴγυπτιὰ μὲν χεῖρ, τὸν Ἰσραὴλ τυραννῶσα, ἐν τῇ θαλάσῃ ᾤχιστο, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· Ἰσραὴλ δὲ ᾠδὴν ἀνεμέλπε, τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δυνάμειν αὐτοῦ ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς κατεπόντισε, καὶ Ἰσραὴλ δέξασται· ἀναπέμπουτες ᾠδὴν τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ δουλείας τὸν Ἰσραὴλ ἐλευθερώσαντι, τῶν Αἰγυπτίων διὰ Μωϋσείως, ὕμνον ἀπαύστως Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Διελθόντες τὴν θαλάσσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ καθερῶντες τὸν Φαραὼ βυθισθέντα, ἐν αὐτῇ εὐχαρίσως ἐψάλλον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐπαιρομένην θαλάσσαν, ἀδρόχοις ταῖς ποσὶ, διαπερῶν ὁ πάλαι Ἰσραὴλ, ὡς ἑώρα ποντῆμενον, τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ, χαρμονικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι παραδόξα τέρατα.

Ω Δ Η Β'.

Ἰδετε ἰδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρῆσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, πάλαι ἐν ἱερῆμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μένῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυρῇ τῇ ἐμῇ.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ω Δ Η Γ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΤΥΓΕΝΝΩΝ.

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὡς συμπαθὴς πτωχέυσας, ἑαυτῷ ἦνωσε· καὶ ὡς βρέφος φαινόμενος σαρκί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ΕΤΕΡΟΣ.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχήτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, Σάμβει πολλῷ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸν Ἀδὰμ ὁ πλαστοουργὸς φορέσας, ἑαυτῷ ἦνωσε, καὶ φθαρέντα καινίσαι βουληθεῖς, μολεῖ πρὸς Ἰερδάνην κραυγάζων· Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ΕΤΕΡΟΣ.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἐδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχήτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, σαρκὶ ρυπτόμενον ἡμῶν, Σάμβει πολλῷ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν

ὁ ἀπαθὴς πτωχούσας, ἑαυτῷ ἤνωσε, καὶ τὸ Πάσχα
οἷς ἔμελλε θανεῖν, κῦτός ὦν ἑαυτὸν προετίθη, Φάγετε
βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ΤΟΤ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Σὶ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν
ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδούσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμά-
μενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος
πλὴν σου Κύριε κραυγάζουσα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογί-
σμον ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερεώσον Κύριε· σὶ
γὰρ ἔχω Ἀγαθὴ, καταφυγὴν καὶ στερίωμα.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὴ, πέτραν τῶν ἐντολῶν
σου, στερεώσον μου τὴν διάνοιαν.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑ-
ψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὴ, καὶ στερεώ-
σας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Στερεώσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν
σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μένος ἅγιος
ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ἐν στέροις καρδίας, καὶ ψυχῆς με κράζω σοι ὡς ἡ Προ-
φήτις Ἄννα· ὡς ἐκείνη δίδωκας δι' εὐχῆς τὸν Σαμουὴλ,
καί μοι δώρησαι Κύριε καρπὸν μετάνοιας.

Ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ σῶμα μου, ὅτι ἐστερεώθη
ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Εὐφράνθητι στείρα ἢ ἡ τίκτησα, ὅτι ἐπέστη λυτρωτὴς
μου καὶ Θεός, ἐκ δαιμόνων πλάνης λυτρούμενος.

Κύριε σωτὴρ μου, καὶ κτίστα Θεὸ τῶν ὄλων, ὁ τὴν γῆν
ἐπ' οὐδενός προστάξει, καταρχὰς βρῆθουσαν στερεώσας,
στερεώσον καὶ ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ βεβῆν σοι ἐν εὐφροσύνῃ· Σὺ
μου ἰσχύς, δύναμις, ὄπλον καὶ καταφυγιον.

Στερεώσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ὃ ἐν συνέσει με

τεωρίσας τοὺς οὐρανοὺς, εἰς τὸ ὑμνεῖν τὴν ἀχραντον οἰκονομίαν σου φιλόανθρωπε.

Στερρώσον με Χριστέ, καὶ βεβαίωσον με ἐν σοί· καὶ τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεώς σου διδάξόν με.

Τὴν ἀπόρρητόν σου δύναμιν, καὶ συνεκτικὴν τῶν ἀπάντων σοφίαν σου, φρίττω ἐννοῶν, καὶ βοῶ σοι Ἀγαθέ· Κατ' ἐλθρῶν ὑψωθήτω Χριστέ τὸ κέρας μου.

Ω Δ Η Δ'.

ΠΡΟΒΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προσρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαιμῶν σαρκούμενος, ἦκεις Δυτρωτὰ, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλίσσασθαι.

ΠΡΟΒΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνησεν· Ἔθου κραταιὰν Βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πιστεῖ, τοῦτο δεχομένοις ἀπασι, εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

ΕΤΕΡΟΣ.

Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προσρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ, ἐπέβιβασας Σῶτερ, διαταράσσοντας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνει σοι· Ἔθου κραταιὰν, ἀγαπήσιν ἰσχύος, Πατὴρ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ Τίον γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προσρῶν Ἀββα-
κούμ, ἐξῆσηκῶς ἐδέξα· Σὺ δυναστῶν δεικνοῦσας κράτος,
Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ἄδου, ὡς παντοδύναμος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην·
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην. Δέξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ
ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ
ἀνθρώποις δεικνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀ-
κοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Δέξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τῆς
σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Χριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος ἡ σεπτὴ
Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μελπει ἀνακράζουσα, ἐκ ὁμο-
νοίας καθαρᾶς ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Ἀκηκῶς τὰ πρ-στάγματα, παριδῶν δὲ Κύριε, καὶ
τὴν ὁδόν σου μὴ φυλαίξῃς τεθανάτωμαι αὐτός με ἀνά-
στησον Σωτήρ, ἡ ἐλπίς μου, δι' ἐμέ πτωχεύσας, σάρκα
βρετείαν λαδῶν.

Ἀναθήσομαι εἰς ὕψος αἰνέσεώς σου, καὶ λαὸν περιού-
σιον εὐαγγελίσομαι, ἀνάπαυσιν ἐκ καταδίκης τῆς βρωί-
σεως, ὁ Προφήτης ἔλεγεν· ὁ γὰρ Λόγος παχυνθεὶς, ἐκ
Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε.

Ἀνεκαίνισας τὸ κάλλος τῆς σῆς εἰκόνας· πρὸς γὰρ
ταύτην ἐκ πατρῶων κατελήλυθας κάλπων· καὶ βρωμέν
σοι· Δέξα τῇ δυνάμει σου Φιλάνθρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα
τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξίστην Κύριε.

Τῆς σῆς ἀρρήτου σαρκώσεως, Λυτρωτά τοῦ παντός

ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, καθαρθεὶς πνεύματι τὸ μυστήριον, ἐξέστηκώς ἐβόα· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνώσθησεται, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκούμενος.

Ω Δ Η Ε'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν· Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρί, ἔξει καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

ΕΤΕΡΟΣ.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δὲ εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφῆν, ἐκ Παρθένου φορίσαντα, Λόγε Θεοῦ· τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

ΕΤΕΡΟΣ.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεδέμενοι ὡς φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ἔλων, τῷ κόσμον ἀγὰν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον Ἰῶν τὸν ἀγαπητὸν, δῶμεν ἀξίαν νεμουτι, πᾶσιν εἰρήνην.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν· Οἱ πεφωτισμένοι ἤκατε λούσασθε, καὶ δι' ὕδατος Θεοῦ καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθαράτε.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τῶν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελήσαντα, Λόγε Θεοῦ· τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόθρωπε.

ΕΤΕΡΟΣ.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν δεασάμενος, γυμνὸν ἱστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδασι στεγάζοντα τὰ ὑπερῶα.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπάζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ· τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόθρωπε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ανέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν ταῖς μνημείαις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλόθρωπε, φώτισον δέο-

μαι, καὶ ὀδήγησον καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου,
καὶ ἡγάξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ Χριστέ, φώτισον τὴν
καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων
σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέσμι, σέ εἰδέναι λέ-
γε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμά-
των ἀνακαλούμενον.

Ἔθετο ἐπὶ βημάτων μου ἀχλὺν, ὁ παγκράτιστος ἐχθρὸς
Κύριε· ἀλλὰ σὺ καταύγασον φωτοδότα Δόξε, καὶ τῆς
τούτου με βῦσαι κατακρίσειως.

Ἐκ νυκτός τὴν ὠδὴν ἀναπέμπομέν σοι· ἀντικατάπεμ-
φεν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου Κύριε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, εκ-
τός σου ἄλλον οὐκ εἶδαμεν.

Προβλεπτικῶς Ἑσαΐας, κατανοῶν τὴν ἄσπορον κη-
σιν, τὴν σὴν Παρθένε ἔκραζεν· Ἴδὲ ἐν γαστρὶ λήφεται,
Παρθένος τεκοῦσα Δόγον, τὸν μονογενῆ Υἱόν τε τοῦ Πα-
τρός, τὸν σὺν Πνεύματι θεῷ δοξολογούμενον.

Σκοτομήνη σε ψυχὴ μου κατέλαβε, τῶν ἀθέσμων πράξεων,
ὧν εἰργασθὲν ἐν τῷ βίῳ τέτρω· ἀλλὰ μὴ παύσῃ κραυγάζου-
σα· Ὄδηγέ τῷ φωτός, καὶ λυτρωτὰ τῷ παντός, τὴν ἐσκο-
τισμένην ψυχὴν μου φωταγωγήσων, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Σοὶ πέποιθα Κύριε, καὶ πρὸς σέ ὀρθρίζω τὸ ὑπέρθεον
κάλλος· τὴν ψυχὴν μου εὐφρανον, τῷ φωτὶ τῆς θεογνω-
σίας σου, καὶ σῶσόν με.

Τὸ φῶς καὶ τὴν εἰρήνην σου Χριστέ, τοῖς δούλοις σου
παράσχου ἀγαθὴ σὺ γὰρ πέλεις πάντων εἰρήνη, καὶ
σύνδεσμος ἀγάπης φιλάνθρωπε, τοῖς σέ ἐγνωκόσιν ὀρθροῦ
φαινόν, καὶ Δεσπότην ὄντως καὶ Κύριον.

Ω Δ Η Σ.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώσις Ἰω-
κᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ ἡ

σαρκί φανέντος, ὡς ἐκ Θαλάμου τοῦ Σηρός ἀνέθορε·
γεννηθεῖς γάρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ
Σάνατον σαρκί ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσεσθαι τρί-
μερος.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ Θεὸς Βα-
πτιστῆς· εἰ γάρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσει τῷ πυρὶ
ὁ χέρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, Ἄφες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐ-
πίταγμα πληρῶν ὡς δούλος, Θείας τε ἀνωθεν, μαρ-
τυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν Υἱοῦ τὸν προαιώνιου.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσε με, καὶ
τὸν κλύδωνα μηκετι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη
βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀναγαγε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κατώϊος
Ἰωνᾶς· σοῦ γάρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ
ταφῆ δεθέντος, ὡς ἐκ Θαλάμου τοῦ Σηρός ἀνέθορε·
προσεφωνεῖ δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μά-
ταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐθέησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα
Θεόν, καὶ ἐπήνουσέ μου, ἐξ ἄδου κατωτάτων, καὶ
ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν
πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμίνι σου προσ-
δραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Πολυέλεε.

Ἐὼ κήτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυ-

γάζω σοι Χριστέ· Ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Ἀνεκφράστοις, καὶ βαθύταις Σλίψεσι, κείμενος ὁ λαὸς σου Κύριε, κραυγάζε σοι Δείσποτα· Ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς, ὃ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Θηρὶ ἀβύσσου παραδίδεται, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, μυχῶς Σαλίσσης προτυπῶν σου Λόγε, τὴν τριήμερον ἔγερσιν· διὸ καὶ ἀνεῴξα· Ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε.

Περιεκύκλωσέ με ἀβύσσος ἐσχάτη τῆς ἀμαρτίας, καταπέπτωκέ με πλήθος τῶν κακῶν μου, καὶ στένων βρωῶ σοι Ὁ Θεὸς μου, ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, λύτρωσαι πολυέλεε.

Τῷ κήτει συνεχόμενος τῶν πταισμάτων, βρωῶ σοι Χριστέ μου σὺν τῷ Προφήτῃ· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν μου, καὶ διάσωσον με.

Ω Δ Η Ζ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΤΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἄφραστον θαῦμα! ὃ ἐν καμίῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὀπίους Παῖδας ἐκ φλογός, φετηνὴ πεινχρᾶ βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Ἀυτρωτά, ὃ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἄφραστον θαῦμα! ὃ ἐν καμίῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὀπίους Παῖδας ἐκ φλογός, κλίνει κορυφῆν, καὶ αἰτῇ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βρωῦντας· Ἀυτρωτά, ὃ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίῳ φλόγα οὐκ ἐπηξάν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογός ἐμβληθέντες, ὀροσιζόμην

μενοι ἔφαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

*Αφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίῳ ῥυσάμενος, τοὺς οἰοῦς Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδοῦντων· Αὐτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Δροσοβόλου μὲν τὴν κάμινον εἰργάστατο, *Ἄγγελος τοῖς οἰοῖς Παισὶ· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὁ τῶν αἰῶν σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωται, τρισκεῖθμι φήψ, βασιλεῖ ἀνῆρι ἀνθίσταντο, προσκύνησιν εἰκόνας ψυχροθόρου κεχουτομένης· ὅθεν μὴ πεισθέντες, ἐν καμίῳ τοῦ πυρὸς ἀπερρίφθησαν, καὶ μελωδοῦντες ἔφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπεσάνη ἐφ' ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ σου κατέλαμψε τῷ κόσμῳ· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ εὐτάλαντοι, καὶ θεοκέρδιτοι ἔμποροι, τῷ σῶ ἔρωτι ἀφειδήσαντες Χριστέ σωμάτων, σὲ τὸν ἄχραντον κατεκτήσαντο· ἀπαθῶς δὲ τὴν φλόγα πατῶντες, εὐχαρίστων ἔφαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν οὐρανῶν σου Παίδων, τὴν προσευχὴν ἐπακούσας

καὶ τὴν κάρμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ ἡμεῖς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοὺς Παῖδας ἐν κάρμινω Ζωοδότα, δι' Ἀγγέλου, ἐδρόσισας λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν ἐρήμῳ βάτον, ἀφλέκτως καιομένην, τυπικῶς τῶν Ἑβραίων τὴν κάρμινον, ὑπογράφουσιν ἔδειξε, καὶ Παρθένου τύπον δηλῶν, ὁ τῶν Σαυμασιῶν Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Τοὺς τρεῖς Νεανίας, οὐκ ἐφλόγισε πάλαι κορυφωθείσα ἡ φλόξ· ἀφειδῶς με ἃ καύσων τῶν παθῶν, πρὸς φθορὰν ἀπέθετο· ἀλλ' ὡς ἐκείνους ἐρρύσω, ἐλλάμψει τῇ σῇ ἄδοντα σὺν αὐτοῖς με διάσωσον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Θ

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΤΓΕΝΝΩΝ.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανὸν καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὃ πάντα φέρων ὄρακι, καὶ φατνῇ σμικρᾷ ξενοδοχεῖται· ἐν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΤΕΡΟΣ.

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες, θεῖοι παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυάττομενος, Ἡρώδης βρασύνεται, βουλευεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζῶντος κρατοῦντα παλάμη· ἐν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξαζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανὸν καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται, ὃ

φλέξας ὕδατα πρὶν, Δικαίου θυσίας παραδέξως· ὃν
 Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
 τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΤΕΡΟΣ.

Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυ-
 κτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἵνα
 ἐψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου,
 βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ρείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐ-
 λογεῖ, δοξαζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι
 Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπετησαν, προ-
 σταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ὧ οὐκ ἐχωνεύθη-
 σαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπαξίον, ἀνέμελλον τὸν ὄ-
 μνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
 τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγ-
 μάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενοι, ἀνομιᾶν
 συνίδριον, βουλεύεται κενὰ, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς
 κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξα-
 ζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἐκοτήθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ
 θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ
 ἐν ὑψίστοις (1) οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδο-
 χεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(1) Κεῖται παρά τινι ἀντὶ τοῦ οἰκῶν ἢ διατῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις ἄριστον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου Συσίας, ὕδατα ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ ὄρας Χριστέ, μένω τῷ βουλευθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεόν Πατέρα δημιουργόν, ὁμοούσιον Υἱόν, καὶ Δεῖον Πνεῦμα, οἱ ἐν φλογί Νεανίαι, ἄδειν προτρέπονται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὄσοί σου Παῖδες ἐν τῇ καρίνῳ, τὰ Χερουβὶμ ἱμνήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναδοῶντες· Εὐλογεῖτε, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ὁν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξαζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοή καὶ κτίσις, ὕμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Παίδων τὴν ᾠδὴν, ἀναμείψωμεν Χριστῷ, συμπάλλοντες αὐτοῖς· Εὐλογεῖτω τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπειλῶν ὁ ἀναξ ποτὲ τοῖς Νεανίας, κήμιον παρεσκεύασε, καὶ τοὺς ἀθώους προσέταξε βληθῆναι, ὁμολογῶντας Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον, ὃν εὐλογοῦσι τὰ ποιήματα πάσης τῆς κτίσεως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύναμις τελεστικῆ, ἐν Βαβυλῶνι δεῖκνυται, Παῖδας ἐν φλογί Δεῖῳ πνεύματι δρασίζουσα, καὶ τυράννου ἐπαρσιν καταφλέγουσα· Διὸ ἀνεδῶν εὐσεδῶς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐραναῖν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ὕμνεῦσί σε, τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Τῆς μουσικῆς συμφωνίας, καταφρονήσαντες οἱ Παῖδες, Δεῖκην ὕμνωδιαν ἐκ τῆς φλογὸς ἀνεμάλπον λεγούτες· Ἦρεῖς εὐλογεῖτε, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τὸν συνοδῶσαντα Χριστὸν, τοῖς περὶ τὸν Κλεόπαν, καὶ τὰς προφητείας ἐρμηνεύσαντα αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ κλῆσει τοῦ ἄρτου τοὺς ὀφθαλμοὺς διανοίξαντα, καὶ ἐπισημαίνοντα πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφουστε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυράννου χρησχομένουτον στήλην, ὡς ἀντίθεον ἀγαλλαιού προσεκυνήσαν Παῖδες οἱ Σιωνίται· ἀλλὰ θεοφοροῦμενοι, τὴν Περσικὴν κείμενον, ὡς περὶ λειμῶνα ἤγουστο, καὶ τὴν φλόγα ὡς ψεκάζουσαν νεφέλην, καὶ χορεύοντες ἐφαλλόν· Εὐλογεῖτε τὰ ποιήματα πάντα τὸν Κύριον.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων Χριστῷ, τὸν ὕμνον εἰπωμεν τῶν Παίδων πιστοί. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΤΕΓΝΩΝ.

Μὴ ἐκθαμβῆ νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς βρέφος ὄνηϊκ γαστρός πρὸ ἑωσφόρου, τέτοκε Πατῆρ· ἀναστήσαι γὰρ καὶ συνοδεύσαι βροτῶν, πεπτωκυῶν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνουσαν.

ΕΤΕΡΟΣ.

Σενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δευτε ἀπολαύσωμεν, σεαρχωμένου Λόγου, ἀπορρήτως μαζόντες· ὃν μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσιως βρόχοις, ἀποπιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι κακῶν· ἀλλ' ἐν καταύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαιρῶντι πάντας, ὡς μάτην καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Σενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ, ποῖν ἀπολαύσαντες, νῦν πρὸς Ἰερὸν δρᾶμωμεν, μυστήριον ἀφόμενοι ξένον, τὸ τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος πρόξενον.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Σενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερφῶ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δευτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγου, ἐκ τοῦ Λόγου μαζόντες· ὃν μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ἐν ἑνὶ γαστρὶ ἄνευ σποράς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀσπέρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· Μητρὸς ἀνάδρου, ἀφορος ἡ κύσις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πάσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεοῦ μφρον Μῆτέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σώζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὡς ἐν τολμᾷ Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τὰγματα· διὰ σοῦ δὲ Παναγία ὤραθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἄκουσον ὕψιστε καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σε· καὶ γὰρ πᾶσα ἡ δόξα σου Παρθέने ἔσωθευ, ὡς συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην σου. Διὰ αἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ, τὸ πρόσωπόν σου λιταυεύοντες, σε μεγαλύνομεν.

Ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον μόνη κυήσασα, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἐφραξον δυσφήμων, ἄλλος νέος οὐρανός, ἄσπιλος Παράδεισος· Ἄχραντε, σε μεγαλύνομεν.

Ἴδε πύλη, ἴδε ὄρος ἁγίου, ἴδε ἡ παρθενεύουσα Μητέρα ἡν μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνομένη σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Πιερθένε, τῆν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μητρικαῖς ἀγκάλαις Σεμνὴ ἐδάστασας, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουδιν, καὶ τῆτον μαζοτροφεῖς, δι' ἄκρον πύσης ἀγαθότητος, τοῦ Ἀδάμ τὴν εἰκόνα μορφοῦμενον. Διὰ συνελθόντες βροτῶν τὸ σύστημα, καὶ σε τὴν κυήσασαν τὸ φῶς τοῦ κόσμου μεγαλύνομεν.

Τὴν αἰώνιαν εὐράμενοι λύτρωσιν, τῆς ἐκ προπατόρος Ἀδάμ, ἀνωθεν ἐκφύσεως, τῷ γένει φρικτῆς ἀποφάσεως, τὸν σὸν τάκεν σὺν Ἄσωμάτοις, τὸν ἀκατάληπτον δόξα λογοῦμεν, Θεοτόκε σε ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Τὴν ἀλογιστῶς τεκοῦσαν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, τὸ ἡμιτερον ὄλον, ὀίγα φθορῆς ἀναλαδόμενον, ὃν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν προσκυνοῦσι, Παρθέने σε μεγαλύνομεν.

Τὴν Βάτον τὴν νοητὴν, τὴν πάλαι ἐν τῷ ὄρει θεαθεῖσαν Μωϋσῆ, ἀφλέκτως καιομένην, σε τὴν ἄχραντον καὶ ἁγίαν Παρθένον συμφώνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Χαῖρε σεμνὴ Παναγία, Παρθέने μόνη πανύμνητε· σὶ δοξάζει πᾶσα κτίσις, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΒΑΡΥΝ.

Ω Δ Η Α΄.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραώ σὺν ὄρμασι, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ βυθίσαντι πᾶσαν τὴν δύναμιν, Φαραώ ἐν θαλάσῃ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Πεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχη, ἢ πρὶν εὐδιαχutos, ὑδάτων φύσις Κύριε· ἔθεν ἀβρόχως περσεύσας ἄδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Ἐκτινάξαντι Θεῷ τὸν Φαραώ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἐ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἴγυπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἐ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστατάς βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν ἐν ἄσματι, μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ, τῷ Ἀυ-
τρωτῇ ἡμῶν.

Ἐγχθονίους ὁ Ἰσραήλ, βυθοῦ πυθμένας ἰδὼν, ἀβρόχῳ
ἄσμα ποδὶ διεπέρασε μέλπων· τοὺς τριστάτας ποντίσας
γὰρ ἔκλυσεν.

Μωσαϊκῆ ράβδος, θεϊκῆ δυνατείας, τὴν ἐρυθρὰν διήλθε
ἔπλασσαν, καὶ διήγαγε λαὸν ὑμνῶντα, καὶ λέγοντα· Ἄ-
σωμεν τῷ Ἰαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δε-
δοξασται.

Τῷ βυθίσαντι τὸν Φαραῶ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἐπινί-
κιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τῷ ἐν ρείθρῳ Ἐρυθρᾶς, τεῖχος ποιήσαντι καὶ διδόντι
τῷ λαῷ, καὶ καλύψαντι βυθῷ Φαραῶ πανστρατιάν, ἄ-
σωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδοξῶς γὰρ δεδέξασται.

Ω Δ Η Β'.

Ιδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ζῦρας οὐρα-
νοῦ ἀνεψίχας, καὶ βρέχας μάννα λαῷ ἐκλεκτῷ, ὡς δυνα-
τά μοι πάντα· ποιῶ γὰρ ὅσα βούλομαι.

Ὁ λαὸς προσέχετε Θεοῦ τὴν συγκατάθεσιν· ὅτι ἐκ
Παρθένου ἁγίας ἐτέχθη, ὡς ἠυδόκησεν· αὐτῷ δῶμεν δο-
ξάν καὶ αἴνεσιν.

Πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν
τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν μόνον φιάνθρωπον.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστῆ, ζῶς
ἂν ἐνδύσησθε, ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ
δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε
καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κίερα μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυναμῶ σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας στερέωσον.

Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ τῆς γῆς Σεμίλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ Δέλημά σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Στερέωμά μου γενουῦ, ὁ λόγῳ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ρῦσαι ὡς Θεὸς πάσης περιστάσεως.

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τῆς ὁμολογίας σε, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα μὴ σαλεύσῃ με ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος.

Ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν Σεμίλιωσας, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας δεξάζειν στερέωσον.

Ὁ ἐν ὕγροις βρέθισαν τὴν γῆν, ἐδράσας Παντοδύναμε ὕδασι, καὶ οὐρανοὺς ἐπ' αὐθενὸς τῷ λόγῳ πηξάμενος· τὰν ἑνδον κατακαμψθέντα με πάθεισιν ἄνθρωπον, ἀνεγκύσας Χριστέ τῇ ἀσειεστῷ σε πίστει πέτρᾳ στερέωσον.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς Λόγος, Τίε μονογενές, φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν.

Στήριξόν με Χριστέ πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ βεβαίωσον φάλλειν τῆς Ἄννης τὴν φίδην σοι, ὑμνῶν ἐν πάσῃ Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ συνέχων τὰ πάντα.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα· Τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· Διό βεῶ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῇ οικονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου σοφίας σου, Φιλάνθρωπε.

Ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οικονομίας σου, καὶ ἐδόξασα· Φιλάνθρωπε.

Τὴν εὐσαρκου παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμενες ὁ Προφήτης Ἀβδακούμ, ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην Κύριε· κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου ἔλυσας τὸν θάνατον, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος.

Θεῖω προφανῶς Ἀβδακούμ, καθαρθεὶς πνεύματι, δύο ζωῶν τῶν μεταξύ σου παρουσίαν ἐκήρυξε· τρόμῳ δὲ συσχεθεὶς Χριστέ μου τὴν ἀκοήν, καὶ τῶν θαυμαστῶν ἀκηκόως σου ἐκραύγαζε, Πεφόδημαι.

Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν ἡ ἀρετὴ σου Κύριε, καὶ τῆς σῆς κίνεσεως τὰ πάντα ἐπλήρωσας· δόξα τῇ δυνάμει σου φιλάνθρωπε.

Ω Δ Η Ε. (1)

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς, πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὺς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εὐφροσύνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμπου μοι φῶς νοερὸν, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς ἀδύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτοκτιστοῦ φῶς, καταλάμπας τῷ κόσμῳ, Δημιουργέ τοῦ παντός.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἱκετεύω· Παράσχου μοι ἀφεισιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου εὐθύνου δεομαι.

Νῦξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν Δείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου· ἐν ἑδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς βοήθειαν (2).

(1) Εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Προφήτου Ἀμὸς τῆ ΠΕ'. Ἰουνίου, καὶ εἰς τὸν τοῦ Προφήτου Ἀγγαίῃ τῆ ΙΣ'. Δεκεμβρίου, ἐν τοῖς Μηναίοις, ἐπι δε καὶ εἰς τινὰ τῶν Κανόνων ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ἀπαντᾶται ἡ Πέμπτη Ὁδὴ πρὸς ἱερόν ἀρχόμενον «Πρὸς σὲ ὀρθρίζω» ὅστις οὐδαμοῦ τῶν εἰρημίων (εὐφροσύνη) βιβλίων ἀνηπιθῆ ὁλόγραφος.

(2) Ὁ ἱερός οὗτος τονίζει καὶ τὴν Γ'. Ὁδὴν τοῦ πρώτου Κανόνος τοῦ Παρακλητικῆ.

Ὁρθρίζει τὰ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι
φῶς εἶ· καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα,
τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἴαμα τοῖς πι-
στοῖς ἡμῖν ἐδείχθη, τῇ γῇ δὲ ἀσεβούντων δυσσεβῶς,
πτῶσις ἐπαγγέλεται. Διὸ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὕμνον
σοι προσάγομεν.

Ἡ φωτὸς δοκῆσει, πρὸς σκότος καθελοῦσα, ἡμαῦρω-
ται πλάνη· φῶς γὰρ τὸ ὄντως ἀπρόσιτον, καὶ ἀληθὲς
θεοφανείας ἔλαμψεν· ὅθεν ἐνθέως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες
ὕμνον ἀναμέλπομεν.

Νυκτί με ἀχλωθέντα παθῶν, καταύγασον φῶς τὸ ἀ-
πρόσιτον αἰρόμενον, ἵνα ὀρθρίζων κράζω σοι· Φῶς καὶ
εἰρήνη σου τὰ προστάγματα.

Ω Δ Η Σ.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

+ **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμ-
πλοῖσις ποντούμενος ἀμαρτίας, καὶ ψυχοφθόρῳ ἐπὶ
προσπιπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωναῆς Χριστέ βοᾷ σοι· Ἐκ
θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων περιπεσὼν Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωναῆς
ἐκ τοῦ κήτους βοᾷ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωήν μου, καὶ σῶσον με φιλάνθρωπε.

Ὁ Ἰωναῆς ἐκ κοιτίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δὲ σοι βοῶμεν, Παντο-
δύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐδόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με, καὶ ἐσώθην, καὶ
ἀνυμνῶ σε τὸν Σωτῆρά μου.

Ἐδόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ· ἐνεπάγη

γάρ εἰς ἰλὸν βυθοῦ πταισμάτων πολλῶν, καὶ ἐκ φθορᾶς ἐπιφανεῖς με ἀνήγαγες.

Ἐδόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ, καὶ ἀνήγαγες τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες, Ἰωανῶν τὸν Προφήτην σου Κύριε, καὶ ἐβόωντα ἐκ βυθοῦ, τῶν ἀμέτρων μου πταισμάτων ἀναγαγε ἐλεήμον, ὡς φιάνθρωπος.

Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου, ὡς Ἰωανῶν ἐκ τοῦ κήτους ῥῦσαι με, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ω Δ Η Ζ.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ο: ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς ὄροσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βεῶντες· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Κάμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτήρ, Παῖδας, περίσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσασβολούσαν ὑπέδειξαν, ἵνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε σὲ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἐλέησας ὡφθης, τῆς τῶν Πατέρων αἰ

νοίας χουσήλατον ἄθυρμα· διὸ αἱ Παῖδες ἐπιγινόντες σὲ τὴν ἀπαράλλακτον εἰκόνα τοῦ Πατρὸς, Εὐλογητός εἰ ἔκραζον ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἀγγέλου τοὺς Παῖδας ἐν καρίνῃ σώσας, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄρσον αὐτοῖς μεταποιήσας, εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ τῆς πᾶν πάντων οὐσίας αἴτιον, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυρανικὴν πρόσταξιν Παῖδες οὐχ ὑπήκουσαν, καίμινον οὐκ ἔπηξαν, Θεῷ δὲ ἀνέμελπον· Τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἰ.

Τῶν Χερουβὶμ ἠνίοχε καὶ κτίστα τῶν ἀπάντων, ὁ τοῦ Παῖδας ἐν καρίνῃ διασώσας, εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσμιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλου αἰγιήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὑμνοῖς αὐτόν· ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τὸν φοβερὸν ταῖς Χερουβὶμ, καὶ Σαυμαστῶν τοῖς

Σεραφίμ, καὶ τοῦ κόσμου πειητῆν, ἱερεῖς καὶ δοῦ-
λοι, καὶ πνεύματα δικαίων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοὺς ἐν καρμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύ-
ματος τὴν δόξαν δεξαμένοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κάμνον κάλαι, πυρὶ φλεγομένην, θεοσεβεῖς ἐπέστησαν
Παῖδες· αὐτὰ γὰρ φόδῳ ὑπέβαν τυρανικῶ, ἀλλὰ πάθω
μᾶλλον θεοσεβείας, πυρσοῦμενοι ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Παῖδες ἐκραύγαζον, ἐν καρμίνῳ δροσισθέντες· Ἡ
κτίσις εὐλογεῖται τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ δημιουργήσαντα,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὡς Δημιουργόν,
καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων.

Τοῦ ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ τῆς τῶν πάντων οὐσίας
αἴτιον, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, ὑμνεῖτε λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυσφορήσασα, καὶ παντε-
χνήμου Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μητέρα ἀπειρανδρε,
Παρθενε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίου τοῦ
ἀπειρου, Πλαστοργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν;
Ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μὴ Σαυμάσει γηγενῶν;
Διό σε αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τέκτουσα, καὶ παρ-ικῆ

Σενεύουσα πάλιν οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ἔθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθείσάν σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν εἰ πλατυτέρα, ὡς τὸν ἀναρχον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν, τικοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· Διὰ πάντες σὲ αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀχραντον Μητέρα, καὶ Παρθένον, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τεκοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξίῳ εὐλογημένην, ἄσμασι σὶ πιστοί, κατὰ χρεὶος μεγαλύνομεν.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἀσπάρως, ἐν σοῦ θεοπρεπῶς τέτοκας Παρθένη θεοτόκε, καὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν σκηρὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔμφυχον κιβωτὸν ἦν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ φιλοδόμησεν, ἀληθῆ θεοτόκον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Χαῖρε Νύμφη φαεινὴ, Μήτηρ τοῦ φωτοδότου· Χαῖρε ἡ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ σου· Χαῖρε ἡ τῶν Χερουδīm αὐτῶν τιμιωτέρα, ἡ κυήσασα τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Δ΄.

Ω Δ Η Α΄.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζύσαντι· τὴν δὲ ἑπισταρπητικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν, ἐπ' εὐρεῖς διαγράφας, τὸ ἀπύτητον ὄπλου· διὸ Χριστοῦ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδῶξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ διελούσα Σάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πέζον ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ὠδῆν ἱπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν Σαλάσῃ Ἐρυθρᾷ τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ὠδῆν ἱπινίκιον, ὅτι δεδῶξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαχόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ Σαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδῶξασται.

Ἄσωμεν ὠδῆν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας,

τοῦ Φαραὼ ρυσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίῳ στύλω
καὶ φωτὸς νεφέλη καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἡλιὸν
γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ
κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διήλθεν Ἰσραὴλ· ψῆθὴ δὲ
ἀνεμέλιπετο· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασται.

Θαλάσσαν ἐπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι, τὸν ἀ-
λαξόνα Φαραὼ, καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε,
καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶν-
τας· Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψῆθὴν ἐπινίκιον, τῇ
ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας ἐλυτρώσω Κύριε, τῇ δε-
ξιᾷ σου τῇ κραταιᾷ· ὡς ἐκεῖνον ἔσωσας, οὖν ἡμᾶς
διάσωσον.

Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν Θαλάσῃ, τὴν τυραννίδα Φα-
ραὼ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς ἔδηγησαντι, ἄσω-
μεν Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ συντρέψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ
διαβιδάσαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ἄσω-
μεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰγρὰν διοθεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν
μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβία· Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ληρὸν πόλαι Θαλάσσαν, Ἰσραὴλ ὡς ἐν ἐρήμῳ, ποδὶ
κεκονιαμένῳ διελθὼν ἐβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ
κραταιῷ ἐν πολέμοις ἄσωμεν ἄσμα καινόν.

Ἐν Ἐρυθρᾷ Φαραὼ σὺν ἄρμασιν ἐθύβησας, καὶ τὸν
λαὸν διὰ Μωσέως ἔσωσας, ἄδοντά σοι Κύριε, ψῆθὴν ἐπι-
νίκιον, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

Ὁ παράδοξον ἐν Θαλάσῃ, τῷ λαῷ κατασκευάσας ὁ-
δόν, τὴν οὐρανῶν ἡμῖν πορείαν ἐπίβατον ποίησον, ἵνα
καινὴν ψῆθὴν ἄσωμέν σοι Κύριε.

Προφητικῶς ὁ Θεοπότης, τῆς Θεοτόκου τὸν τύπον κα-

ταπτριζόμενος, ἀβρόχοις ποσὶ, τὸ ἐρυθραῖον διεπορθμεύ-
σατο πέλαγος, καὶ σκιρτῶν ἀνεβῶν Ἄσωμεν ἐπινίκιον
ἕμνον τῷ Κυρίῳ, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ θαυμαστῷ μεγαλεῖα προσάξωμεν· καὶ μεγαλοπρι-
πῶς σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτω, γῆ καὶ οὐρανὸς τρανώς τὴν
δόξαν αὐτοῦ.

Ω Δ Η Β'.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ παλαιὸν τὸν Ἰσραὴλ,
ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ διαγαγὼν, καὶ Ἰσραὴλ καὶ σω-
σας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς, ἐλευθερώσας Φαραῶ.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καθιε-
ρώσας ἀρχὴν ὑμῖν δεκτῆν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὄλου
τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δοῦς τῷ λαῷ μου,
εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχὴν.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ
τῶν αἰῶνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς
Παρθένου ἐπ' ἑσχατων, ὄχι ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύ-
σας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φι-
λάνθρωπος.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐν ἐλέει
πλούσιος, καὶ ἀγαθὸς ἐν σὶκτιρμοῖς, ὁ λυτρούμενος λαὸν
ἐκ πλάνης, καὶ δουλείας τῶν σθεῶν ἐχθρῶν.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὁ διασχίσας τὴν Ἐ-
ρυθρὰν θαλάσσαν ῥαβδῷ Μωσαϊκῇ, καὶ διαβιβάσας τὸν
λαόν, καὶ ἀδηγήσας αὐτόν, καὶ διαθρέψας αὐτόν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ εἰσαγαγὼν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος.

Οὐρανοὺς ὁ ἐκτείνας, καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας Χριστέ,
πρόσχευε τῇ δεήσει μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ θαυμαστόν,
ἐπεκαλεσάμην φιλάνθρωπε.

Πρόσχευε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν,
τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ἐπεὶ μέλι καὶ κηρίον, γλυκύτερα τὰ λόγια τοῦ στο-
ματός μου, μάθετε βοᾶν, λέγει Κύριος.

Ω Δ Η Γ.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ρ'άβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στερευούσῃ δὲ πρώτῃ, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλου Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατόνη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοῦς οὐρανοῦς, ἐν τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνωσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων τὰς καρδίας.

Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοῦς οὐρανοῦς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρῃ με Χριστῇ τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ἔτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε φιλόνηρωπε.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοῦς οὐρανοῦς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, στερέωσον με πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλόνηρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ἀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητήρ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν το στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου καὶ

δύναμις· σαλευθεΐσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ἔτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε Ζωαδότα, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά σου.

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῶν στερέωμα, ταῖς αἰ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου ἐστερεώθη ἡ ψυχὴ μου, καὶ καυχᾶσθω λέγουσα· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἐστηρικμένον ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ὁ Ἐπί ταύτην οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, εἰπὼν Κύριε, διασωσάν με βούντα· Σὺ εἰ Χριστέ ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἐν σοὶ ἐστήρικται τὸ πνεῦμά μου.

Ὁμοίωσόν με Χριστέ νοητῶς τῷ ὄρει τῆς Σιών, ὑψώσας καὶ στερεώσας, τῇ ἐπὶ σοὶ πεποιθήσει, καὶ καταστάξας τῇ δρόσῳ τῆς χάριτος φιλάνθρωπε.

Ὁ στερεώσας λόγε τοὺς οὐρανοὺς λόγῳ, στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στερεώσόν με Κύριε δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ δώρησαι μοι καρδίαν καθαρὰν, ἵνα ἐν σοὶ καυχῶμαι Ἀγαθέ.

Στερεώσόν με Κύριε, τὴν ἀβένειάν μου γινώσκων, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς παντοδύναμος.

Σύνταξόν Κύριε, τοῖς δυνατοῖς τῆ λαοῦ σου, περιζωνύων δύνανεν, κατὰ τὰ τόξα πολεμίων σύντριψον, καὶ τῆς πτωχείας μου τὸ κέρασ ὑψώσον.

Ω Δ Η Γ.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

† Είσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀρρήτῳ βουλῇ, Θεὸς ὢν αἰδιός, ἐκ τῆς Παρθένου προήλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Είσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου Κύριε.

Ἐξ ὄρου κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μένης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σε τὴν δύναμιν.

Ἐπέθηκε ἐφ' ἵππους τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χεραὶ σου ἰνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν, ἐκ Παρθένου σε Λόγε σαρκούμενον, μελωδικῶς αἰεῖσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νεροῖς ἐφθαλμοῖς προεῖδε Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν ἀπὸ Θαιμάν ἤξει ὁ Θεός· δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κέλπος μὴ

ἡπαίν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος·
διό σὺν τῷ Προφῆτῃ Ἀβδακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ
δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Ἀβδακούμ Προφῆτα, τί κράζεις; τί ἰδῶν ἐξέστης; Ἐκ
θαμῶν σε ἤξοντα τὸν Θεόν, ἐρῶν πεφοβῆμαι.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόη-
σα τὴν ἀφατόν σου οἰκονομίαν, καὶ ἐδόξασα Λόγε τὴν
συγκατάθεσίν σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθην, κατε-
νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, ὅτι ἐν μέσῳ δύο ζώων
γνωσθήσῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκαλυψέν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τὰ σύμ-
παντα Σωτήρ, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη.

Ἐκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προ-
φητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνε-
βόαι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Σοφώροσ Πνεύματι ἁγίῳ φωτισθείς, Προφῆτης Ἀβ-
δακούμ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σε ἔλευσιν, προκατικῶν ἀνεβόα·
Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι,
τοῦ καιροῦ ἀναδειχθήσῃ τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐρανοὺς ἐκάλυψε Χριστέ ἡ σὴ ἀρετὴ, καὶ τῆς σῆς
αἰνέσεως πεπλήρωται τὰ σύμπαντα.

Σοῦ τὴν ἀχραντὸν ἔλευσιν Χριστέ, προθεωρῶν ὁ Προφῆ-
της Ἀβδακούμ, ἐβόα σοι σὺν τράμῳ· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σε,
καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, ἦν πρό αἰώνων προῦρισας, καὶ
ἐπ' ἐσχάτων ευδόκησας τελέσαι Κύριε, εἰσακήκοα, καὶ
φόβῳ ἀνύμνησα.

Ὡς τῷ Ἡέκτῳ χεῖρα ἐκτείνας εἰς βοήθειαν, καὶ ἐλέη-
σον, καὶ σῶσον αἰς φιλόνηρωπε.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΗΣ ΥΠΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ὁ τρισμακάριστος ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ
Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πίπτωκεν ὁ ξύλον ἀ-
ρική

πατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγῆντι
 ἐν σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἰνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς
 τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
 δεύλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν
 ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατευθυνοὺ δέομαι.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δός ἡμῖν. Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον
 οὐκ οἶδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, θεογνωσία φαιδρύνας τὰ
 πέρατα, φωτίσόν με τῷ ὄρθρῳ, τῆς φιλανθρωπίας σου
 Κύριε (1).

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι
 φῶς τὰ προσταγήματα, τῆς παρουσίας σου· ἐν αὐτοῖς
 οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὀδη-
 γησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ὁρθρίζοντες βαῶμίν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· οὐ
 γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀγλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυ-
 τάτης λυτρούμενος, ὀρθρίζειν ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά
 μου δέξαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας, τῶν σῶν προσταγμά-
 των Χριστέ.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχᾶλωτον ὀ-
 δὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ τῆς γνωσιῶς σου Κύ-
 ριε, κοδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου κα-
 θεδήγησον.

Τὸν ζόφου τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, φωτοδό-
 τα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας

(1) Ἐν ἐπιπέδῳ μετὰ τὸ φωτίσόν με κεῖται ἡ πρὸς ὕμνον καὶ δοξολο-
 γίαν σου Κύριε ἢ «πρὸ ὄρθρου, τῆς δεξιότητος σου Κύριε».

ἀδύσου, καὶ δώρησαι μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγ-
ων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζω δοξάζω σε.

Ἰώτισον ἡμᾶς, ταῖς προσταγμασί σου Κύριε, καὶ
βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παρά-
ν ἡμῖν φιλαίνθρωπε.

γαθὴ φωτὸς, καὶ εἰρήνης χορηγέ, τοῦ σκοτους με καὶ
μου ρῦσαι τῶν παθῶν, ὀρθρίζοντα Χριστέ πρὸς τὴν
αἴνεσιν.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, Θεογνωσίας ἡμέραν ἐν τῇ φωτὶ
προσώπου σου Χριστέ, ἐλλαμφθεῖη πρὸς ἔθρον ἡ αἴ-
σου, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός
ἡ παράσχου μοι.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὴν σὴν ὕμνη-
ν, διότι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ προσταγματά σου.

Ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, τὸν ἐκ Πα-
τος γεννηθέντα ἀφράστως, καὶ ἐγείραντα κέρας σωτη-
ῆς ἡμῖν.

Ὄρθρίζοντες πρὸς σέ τὸν φιλαίνθρωπον, ἀνυμνοῦμέν σε
στὲ ὁ Θεός· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ὅτι Θεὸν ἄλλον Ἀγαθὴ πλήν σου οὐ γινώσκωμεν, πρὸς
τὸ φῶς τὸ ἀδύτον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμεν
φιλαίνθρωπε.

τὰ προσταγματά σου φωτισμὸν Χριστέ ὁ Θεός, ὡς ἀ-
ὸς ὑπέδειξας· διό σοι φωτοδόξα, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζον-
, δόξα ἀναπέμπομεν.

τῷ σῷ φωτὶ αὐγασόν μου τὸν νοῦν, ὁ Θεός δέσμοί σου,
τὴν πολλὴν σου ὕμνησω, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἀγαθό-
τα.

Ω Δ Η Σ.

ΤΗΣ ΤΥΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

στὶς θηρὸς ἐν σπλάγγνοις, παλάμας Ἰωνᾶς σταυ-
ιδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιδόντων
Ermologio. Τ. Φ. Βιβλιοθήκη Ἱωαννίνων

σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ἐπέξωγράφησε, τοῦ σαρκί προσπαγέντου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταίγεις με παράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Ἰλασθητί μοι Σωτὴρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπακουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν με Κύριον, ἐκ βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόθρωπος.

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, καὶ προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, αἷ· τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς ἑλίψεις· ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήθησθαι, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἁῶν προσήγγισαι· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατήκισας· ἐμέ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἕξου, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνου διάσωσον.

Χιτῶνά μοι παράσχευ φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς φιλόθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλόθρωπε, τὰ κύματα τοῦ

βίου χειμάζει με· ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κή-
τους, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγ-
χνε Κύριε..

Ἀπερρίψας εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ εἶδον τὰ
Σαυμάσια σου Κύριε.

Ἐκ κοιλίας ἔδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ὁ ἐν Ἰσαὰκ τὸ πάθος προγράψας, καὶ ἐν Ἰωνᾷ τα-
φὴν προτυπώσας, καὶ ἀνάστασιν πᾶσιν παρέχων, σοὶ
βραῦθεν σὺν τῷ Προφήτῃ· Ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ἀνάγαγε, εὐ-
σπλαγχνε Κύριε.

Ἵπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου αἱ ἀνομίαι μου· ὡς βαρὺ
φορτίον ἐπ' ἐμέ βαρυνθεῖσαι, εἰς ἀπογνώσεως βάθη κατέλ-
κουσί με ἀλλὰ πρὶν βυθισθῆναι Κύριε σῶσόν με.

Ὡς ἐκ τοῦ κήτους ἐλυτρώσω τὸν Προφήτην μου, κα-
τέσωτῆρ ἡμῶν, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου λύ-
τρωσαι.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, τοῦ κήτους ἀνήγαγες ὁ Θεός,
οἶστω· ρῦσαι με ἐκ θήρας τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ σῶσόν με,
Οἰκτιρμον ὡς πολυέλεος.

Ω Δ Η Ζ.

ΤΗΣ ΤΥΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΤΡΟΤ.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐ-
κλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας Θεοστυγούς·
ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἰδειμάτωσε, θυμὸς θηριώ-
δης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοδέλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἰψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος,
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἐν πεδίῳ Διηρᾶ, ποτὶ ὁ τύραννος κάμινον ἔστησε,
πρὸς τιμωρίαν τῶν Θεοφόρων, ἐν ἧ εἶ τρεῖς Παῖδες
Βιβαίου τῆς Ἰωνάννου

ὕμνολόγουν ἕνα Θεόν, καὶ τρισσῶς ἀνύμνουν λέγοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός· εὐλογητός εἶ.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἀγγίλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς ὄροσον, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανοῦς τῷ λόγῳ στερεώσας, εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καταπτήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητός εἶ.

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανόλεθρον δύναμιν σείσαντες, μορφῇ Ἀγγίλου συγκαταβάσαντες, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι ἐκραύγαζον· Εὐλογητός εἶ καὶ αἰνετός, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Παῖδας ὀροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ παρσίμου φυλάξας μετὰ πόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν, εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυσῇ αὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς ὀροσιζόμενοι, τὴν ὁδὴν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἐὶ ὀροσιζέτο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστάσια, οἱ Παῖδες

ὃς ἐψάλλον· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν.

Ἀπεβλεψάμενος ὁ τύραννος τοῦ τετάρτου τὴν μορφήν
ἔλεγε τοῖς μετ' αὐτοῦ· Τρεῖς ἐβάλομεν ἐν τῇ φλογί, νῦν
δὲ τέσσαρας ὄρω· τοῦ ἐνός ἡ μορφή ἐξιστά μου τον νῦν
ἐκπλήττει μου τὸν λογισμόν· τῶν τριῶν ὁ χορὸς ὑμνεῖτε
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μημητάς τῶν τριῶν σου Κύριε Παίδων, ποιεὶ ἡμᾶς,
ἀνθισταμένους πρὸς ἀμαρτίαν, καὶ τὸ πῦρ τῶν ἡδονῶν
πατοῦντας καὶ ψάλλοντας· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν καμίῳ πυρός· τοὺς Παῖδας διασώσας, εὐλογη-
τός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Τῶν Παίδων ἐν καμίῳ βληθέντων, δεασάμενος ὁ τύ-
ραννος, τοῦ τετάρτου τὴν μορφήν, ἐν εἶδει Τριῶν τοῦ
Θεοῦ, σὺν αὐτοῖς ἐκραύγαζεν· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Η'.

ΤΗΣ ΓΥΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΤΡΟΥ.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουρ-
γὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λό-
γον, καὶ τὸ πῦρ εἰς ὄροσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑ-
περυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δεξίης ἐ-
ποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἀσθεῖας ὄργανα ἄλιον μέλος, εὐσεβείας δὲ αἰ-

Σεόφθογγοι ἐκελάδου φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπταπλασίως κάρμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Σεοσεβίαιν ἔμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεθόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μουσικῶν ἔργαων συμφωνούντων, καὶ λαῶν, ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκομι τῇ ἐν Δεσηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμανον, καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῷ χαριτί σου γεγυότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ Σεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καρμίνω, σὺν τῷ πυρί καὶ τῇ πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον (1), καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ ὁ τιθεὶς Θαλάσση ἔριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὰ πᾶν· σὲ ὕμνεϊ ἥλιος σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνεοσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(1) Ὁ ἕρμος οὗτος παύει ἑνὸς ἐνταύθι.

Τὸν ἐν ἔρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βύτῳ πυ-
ρί τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρί-
σαντα, Κύριον ἕμνεϊτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἀναρχος Θεὸς Λόγος, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βάπτισμα, ἐτέλει
τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ ἔλεγε· Σύ με βαπτίζεις ὕδατι, κἀγὼ δε σε ἐν
Πνεύματι, μετὰ τῶν ἐν πίστει βωόντων μοι· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπαγορεύοντες χρυσολατρείαν οἱ Παῖδες, Βασιλέως
κατεφρόνησαν· ἐγνώρισε γὰρ αὐτοὺς τὸ πῦρ δάλης θείους,
καὶ ἐνετράπη βωόντας· Ἑμνεῖται ἡ κτίσις τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκκαθάσατε τὴν καρμίνον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τὴν
λαὸς ἔκκαη, ὁ τύραννος ἔφη τοῖς Χαλδαίοις· τὸν Ἀνα-
νίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ, ἐμθάλατε αὐτοὺς ἐν αὐτῇ·
οἵτινες τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἔλεγον·
Ἡμεῖς Θεὸν ἔχομεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν λατρεύομεν, καὶ προ-
σκυνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καρμίνῳ χορείαν ἐστήσαν Νεανίαι, τὴν ἐναρμόνιον
τάξιν διεξιόντες, τῆς κτίσεως προβέντες δοξάζειν, τὴν
πανουργικὴν σοφίαν, Χριστὸν ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖ σε πᾶσα ἡ κτίσις Κύριε· ἐδοξολόγησάν σε οὐ-
ρανῶν αἱ Δυνάμεις σὺν τοῖς Παισὶ· καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν,
καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουσαλήμ ἠγιασμένης εὐγενεῖς ὄντες Παῖδες ἐδεί-
χθησαν, οἱ τῶν ἐν αὐτῇ θείων ὄρησκευμάτων, μὴ λαζόν-
τες λήθην ἀλλόθρον, ἀλλὰ τὸ Βαβυλωνίον πῦρ ἐν αὐτοῖς
εὐσεβοῦσι προξενήσαντες, ἐν οἷς δροσιθέντες ἐφαλλον·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα, καὶ ἐκ Μητρὸς
ἐκ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγέλων, ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

+ Μυστικός εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστίσασα Χριστὸν ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ πεφυτεύρηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενίης καταρα διαλέλυται, τῆς βλαστῶ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανοῦ μεγαλύνουσι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξίνονταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιῖα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρω ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μεγαλύνουσι.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γίγνεν, εὐρυχωτέρα τῶν οὐρανοῦ· διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐυλόγητος Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγχείρας κείρας σωτηρίας ἡμῶν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπισκεψάτο ἡμᾶς, ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ἐψιστος, ἐκὼν κατέλθῃ μίχρῳ καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γνόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν ἄχραντον, Θεοτοκὸν οἱ πιστοὶ μεγαλύνουσι.

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὶ μεγαλύνοντες.

Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξαζομέν σε Θεοτόκε Παρθένη, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλύνομέν σε τὴν πανάμωμον, Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ἧ ἐπεσχίασε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Σέ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηρύττασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων· ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Σέ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν, πάσαι γενναὶ μακαρίζομεν· σωματικῶς γὰρ ἐνώκησεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένη τῆς Θεότητος.

Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκου, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοβίτη, ἐν πυρὶ καὶ βῆτι, τέκου τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐν εὐφροσύνῃ πάντες, τῇ Παρθένῳ τὸ Χαῖρε βοήσωμεν, ἢ κεχαριτωμένη Μαρία θεόνομιζε, σέ ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοὶ ἅπαντες ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Ἡ ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, καὶ τεκοῦσα τὸ φῶς τῆς αἰκουμένης, κεχαριτωμένη χαῖρε ὕμνοις τὸν τέκον σου μεγαλύνομεν.

Σέ τὴν ἀφλεκτὸν βῆτον, ἣν προεταῖρα Μωϋσῆς, ἀκαταπαύστως
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

φλέκτως κχιομένην ποτέ, τῷ τῆς Θεότητος πυρί, ὡς ἀφλέκτως κηῖσασαν τὸν Κύριον, σεσαρκωμένον Θεόν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν πλατυτέραν τῶν οὐρανῶν Θεοτόκε, καὶ φωτεινοτέραν τοῦ ἡλίου, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σιγάτω αἰρετικῶν τὰ στίφη, τῶν μὴ κυρίως Θεοτόκον ὁμολογούντων σε· σὲ γὰρ ἄνωθεν οἱ Προφῆται προκήρυξαν, Μητέρα γενέσθαι Θεοῦ, καὶ μεσίτην τοῦ γένους ἡμῶν· διό σε Παρθένε μεγαλύνομεν.

Σωματώσεως Δείας, ὄργανον Παρθένε γεγονός, καὶ τῆς τοῦ Λόγου πρὸς τὴν ἐκ σοῦ σάρκα μίξεως νυμφῶν· ἠνωμένας γὰρ οὐσίαις, διπλαῖς ἐνεργείαις, καὶ δελήσεσι δεικνύμενον τέτοκας· ὃν ὕμνουντες σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸν ἀόρατον μὸρφῇ δεῖκῃ δεξαμένη, ἀπειρόγαμε Παρθένε καὶ Μητέρα, ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

Τὸν Ληστήν μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ὁμολογῶν σε κραυγάζω σοι, ἕνα τὸν ἐκ Πατρὸς, καὶ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα, καὶ δι' ἐμέ γεγονότα κατ' ἐμέ· Ἄλλ' ὡς φῶς νερόν Ἥλιε, ἀμνημονήσας τῶν κακῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητέ μου, ὅταν κριτῆς Κύριε, καθίσῃς ἐπὶ θρόνου.

Ἡ παρθενίας ἀκρότης Θεοτόκε· ψαλμοῖς δὲ εὐκλείεσιν ἑορτάς ὑψοῦσα χαρίτων σου, καὶ νῦν πλέον τῇ παρθενικῇ τοῦ λόγου σου μνήμη, φωτίζει μυστικῇ κοσμοῦσα, τοὺς ἐν αὐτῇ μεγαλύνοντας.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ.

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η.

Ὡδή Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ια΄.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἴκ-
πον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πα-
τρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν
εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κα-
τεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡ-
σεὶ λίθος.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δε-
ξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλή-
θει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπίστευτας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτούς ὡ-
σεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου δίστη τὸ ὕδωρ·
ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ
βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτὸς θάλασσα ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπειεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίου σου.

Ἦκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιεῖμ.

Εἰς Στίχους 4.

Τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους 5.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατείργασω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους 6.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραώ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ἤπρας ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ἰστέον ὅτι ἡ β'. Ὁδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν
μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ· μετὰ δὲ τὴν πρώτην,
στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Κίς δὲ τὰ τροπάρια,
λέγωμεν ἐνὶ ἐκάστῳ·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι .

Ὁδὴ Μωσείως ἐν τῷ Δευτερονομ. Κεφ. λβ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις. Ὁδὴ Μωσείως.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκούετω γῆ ῥή-
ματα ἐκ στόματός μου .

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ κα-
ταβήτω ὡς ὄροσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ἄμβρος ἐπ' ἄ-
γρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον .

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύ-
νην τῷ Θεῷ ἡμῶν .

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁ-
δοὶ αὐτοῦ κρίσεις .

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δί-
καιος καὶ ὅσιος ὁ Κύριος .

Ἠμάρτησαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκο-
λιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε ;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὐ-
τός σου Πατὴρ ἐκτίησάτ' σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔ-
πλασέ σε .

Μνησθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς
γενεῶν .

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι·
τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐρωσὶ σοι .

Ὅτι διεμέρηξεν ὁ Ὑψίστος Ἰθνη, ὡς διέσπειρεν
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

υίους Ἀδάμ, ἴσθησεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγεννήθη μερίς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ·
σχίσματα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Ἀνάρχησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετός σκεπάσαι νεοσσὴν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ ταῖς νεοσσαῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐθέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνετίθασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχύον τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σπειραῖς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασι αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἐθυσαν δαιμονίοις, καὶ σὺ Θεῷ· θεοῖς, αἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθῃς Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ δείξω τί ἴσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι
γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἳ οὐκ ἴσται πίστις
ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεξήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῶ, παρώργισάν
με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραξήλωσάν αὐ-
τούς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη ἀσυνέτω παροργισῶ αὐτούς.

Ὅτι πῶρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσει-
ται ἕως ἄδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ
γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμελία ὄρειων.

Συναῶξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συν-
τελέσω εἰς αὐτούς.

Ἰηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὄρειων, καὶ ὀπισθό-
τουος ἀνιάτος· ὁδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐ-
τούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν
ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων
μετὰ καθεστηκότος πριαβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἔχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσω-
σι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴ-
πωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ Κύριος,
ἐποίησεν ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπόλωλεκός βουλήν ἴσται, καὶ οὐκ ἴσται
ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδειξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπίοντα
χρόνον.

Ὡς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσοι
μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ Κύ-
ριος παρέδωκεν αὐτούς.

Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμεων ἢ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορράς· ἢ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακέντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἐπιδῶν ἄνιαιτος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ σφραγίσται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν· ὅτι ἐγγύς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ περίστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς ὄφουλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελειπέντας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρεμμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνυτε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἴασομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἐρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ἰμῶμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθίξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἐχθρῶν, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνήσα-
 τωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνι-
 σχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα
 τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀντα-
 ποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐ-
 τὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
 Α'. Βασιλ. Κεφ. β'.

Θεὸν γεραίρει Στείρα τίκτουσα ξένως.

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας
 μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἡ ἐχθρούς μου τὸ στόμα
 μου, ὑψοῦνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δι-
 καιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπερο-
 χὴν· μηδὲ ἐξεληθῆτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στό-
 ματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων
 ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες πε-
 ριζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες
 παρήκαν γῆν· ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ
 ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Ερμολογιο. Γ. Φ. 10

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου,
καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλετίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ.
Ἄνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας, ἐγεί-
ρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτόν μετὰ δυναστῶν λαοῦ
καὶ θρόνου δόξης κατακληρονεμῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους η'.

Διδῶς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίᾳ.
Ὅτι οὐκ ἐνισχύσει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐ-
τοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ,
Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους ε'.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ
μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ
συνεῖν καὶ γνωσθεῖν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν ἑ-
αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχύν ταῖς Βασιλευσιν ἡμῶν, καὶ ὑ-
ψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσευχὴ Ἀβδακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κίνωσιν Ἀβδακούμ φράσον·
Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην·
Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μίῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν
τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀ-
ναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν
ὄργῃ, ἐλίουσ μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμάν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος, ἐξ ὄ-
ρους κατασκίου δασέος.

Ἐκαλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰ-
νέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἴσται· κέρατα ἐν χερσὶν
αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξε-
λεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη
ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι,
πορείας αἰωνίουσ αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοπήσονται, καὶ αἱ σκη-
ναὶ γῆσ Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖσ ὀργισθῆσ Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖσ
ὁ θυμὸσ σου; ἢ ἐν Σαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐ-
πιθήσῃ ἐπὶ τοὺσ ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σω-
τηρία.

Ἐντεινῶν ἐντενεῖσ τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει
Κύριος· ποταμῶν ραγήσεται γῆ.

Ὁφονταί σε, καὶ ὠδινῆσουσι λαοί, σκορπιζῶν ὕ-
δατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆσ, ὕ-
φος φαντασίας αὐτῆσ.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἴσται ἐν τῇ τάξει
αὐτῆσ· εἰσ φῶσ βολίδεσ σου πορεύσονται, εἰσ φέγγος
ἀστραπῆσ ὄπλων σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεσ γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατά-
ξεισ ἔθνη.

Ἐξῆλθεσ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺσ

χριστούς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλῆς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοφας ἐν ἐκτάσει κεφαλῆς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θοάσσαν τοὺς ἵππους σου, ταραύσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους ἦ.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννημάτα ἐν ταῖς ἀμπέλαις.

Υεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Εἰς Στίχους ε΄.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ Σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους δ΄.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιδιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν ᾧ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η.

Προσευχή Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. κβ'. 9.

Ἡσαΐου πρόβηταις, εὐχή τὸ πλεόν.
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός,
διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάβετε οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πείπεται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ
δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀληθειαν οὐ μὴ ποιήσει·
ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδεισαν
γνόντες δέ, αἰσχυρθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τῆς
ὑπεναντίους ἐδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός
σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ἐνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωνίη οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδέ ἱατροὶ οὐ
μὴ ἀναστήσωσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας,
καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς Στίχους η'.

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κα-
κά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μι-
κρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ
τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀ-
γαπητῷ σου.

Διὰ τὸν ῥόθον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν,

καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ἡ
ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ
τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται, οἱ ἐν
ταῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὀδύς ἢ παρά σου ἴαμα αὐταῖς ἐστίν, ἡ
δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε, λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπό-
κλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον,
ἕως αὖ παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. β'. 2.

Ἐκ θηρῶν ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐδόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου,
καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄβυσσος κραυγῆς μου ἤ-
κουσας φωνῆς μου.

Ἀπέριψας με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ
ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ' ἐμέ διπλήθον.

Καὶ γὰρ εἶπον· Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα
προσθήσω τοῦ ἐπιβλεῖναι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ, ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύ-
κλωσέ με ἐσχάτη· ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ἡ-

ρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μογλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Καὶ ἀναθήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους ε΄.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ΄

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεος αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως ὑσώσῃ σοι· ὅσα νύξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν σου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Δανιήλ. Κεφ. γ΄.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶτιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπίγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ

καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἠμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρίδωκας ἡμᾶς, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σινομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, δι' Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ δι' Ἰσαάκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῆναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐομικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σημερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἠγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαυτώσεις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πύων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία

ἤμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτε-
λεισθῶ ὅπως σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πε-
ποιθοσιν ἐπὶ σοί.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φο-
βούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κα-
ταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
καὶ κατὰ τὰ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελῶ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὲς δέ-
ξαν τῶ ὀνοματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδοκνύμενοι τοῖς
δουλεῖς σου κακά, καὶ καταισχυνθήσαν ἀπὸ πάσης
δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος,
καὶ εὐδόξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ δειλίπον οἱ ἐμβالόντες αὐτοὺς ὑπηρεταί
τοῦ Βασιλείως, καίοντες τὴν καμίνον ναφθῆ, καὶ πίσ-
ση, καὶ στυππίου, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχείτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πη-
χίς τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρι-
σεν, οὗς εὔρε περι τὴν καμίνον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περι
τὴν Ἀζαρίαν εἰς τὴν καμίνον, καὶ ἐξετίναξε τὴν
φλόγα τοῦ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα
θρόνου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατα αὐτῶν τοκαθόλου
τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχθησεν αὐτοὺς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουσαν, καὶ
εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέ-
γοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνοις, ἦν ἡδὸν Νίετ.

Εἰς Στίχους η'.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

μῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους ε'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀδύσσοις, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τὴν αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ἕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ἕμνησον ἢ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κυρίου ἕμνεϊτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ἕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ἕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὴν αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρα-

Εἰς Στίχους ε'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνεῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνῶμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·
Κεφ. α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.
Τὴν Θεοτόκου ἐν ᾠμοῖς μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρὶ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπίστειλε κενούς.

Ἀνελάβετε Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνας.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.
Λουκᾶ. α'. 18.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους η'.

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν Πατέρα ἡμῶν, τοῦ δεῦναι ἡμῖν ἀφόδως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁ-
δοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν
ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ
ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπι-
φάνει τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
Δόξα, καὶ νῦν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΟΡΤΑΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΝΑΤΗΝ ΩΔΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ
Ναῶ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Ἦχος δ΄.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὀρῶντες ἐξε-
πλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια
τῶν Ἁγίων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἔνδο-
ξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν
σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέν-
τα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων, Θεὸν προσκυνθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ ἀστέρος, τοῖς μάγοις μνηυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν ἀγνήν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλεα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἤλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ράκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μνηύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς Τριουποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἦχος δ'.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκί περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδοῇ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς
βρίφος πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκί περιετμήθη, καὶ Ἰη-
σοῦς ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον
τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης ὑπέριμ-
προν φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον
τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ
τὴν Ἐκκλησίαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΛΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω
στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βά-
πτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα
βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρίδος, φωνῆς
μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἵνα τῆς Τριάδος, κλί-
ναντα τὸν αὐχίνα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα δεῦρο πρὸς με, ἐκτεινὸν τὴν χεῖρα, καὶ
βάπτισόν με τάχος.

Προφήτα ἀφ' ἁρτί, καὶ βάπτισόν με θύλων πλη-
ρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πάσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῷ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἀνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστήρας τρεῖς μεγάλους.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἀνω στρατευμάτων.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλυνου ψυχῆ μου, τοὺς τῆς παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τρισυποστάτης, καὶ ἀδιαίρετου, Θεότητος τοῦ κράτους.

Καὶ νῦν, Θεοδοκίον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Εἰς τὴν ΠΑΠΑΝΤΗΝ.

Ἦχος γ΄.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ, καὶ Ἄγγελοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ἀγκαλιζέται χεραῖν, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἄδამ, μήτραν ὄκησε τὴν σὴν τῆς Παρθένου καὶ Ἄγνης.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζεις σε Ἄγνή, καὶ δοξάζεις σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδατε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεὼν, σήμερον, ἐν τῷ Ναῶ.

Ἐπιθλίπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν· καὶ πῶς γέρον κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἐπὶ Συμεὼν ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, ἀνεβόα πρὸς αὐτόν, Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἢ μυστικὴ, ἢ τὸν ἀνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνανθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ Ναῶ προδφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ πῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ Ναῶ, νῦν βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὶ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμφω λιτανεύουσι, κατῶ νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χεραί. Δόξα Πατρί.

Ἡ τῆ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δι' Τριάδος φύλαττε τοὺς δούλους σου τῆς πιστεύοντας εἰς σί.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκίπτει φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σί.

Εἰς τὸ Ἄριον Πάσχα.

Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθειλουσίως, παλιόντα καὶ ταρίντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωοθυτον Σῶμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὁ Ἄγγελος ἐβία, τῆ Κιχαριτωμίνῃ, Ἀγνή Παρθένη χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνίστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἤρωτα.

Ἄγγελος ἐξαστραπῶν, ταῖς Γυναίξιν ἐβία Πάυσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνίστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκρούς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰούδα λίων.

Ὅτι Χριστὸς ἀνίστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς νεκρούς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πάσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνίστη, καὶ ἡτῆς ἰσχυλεύθη.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐακύλευσε τὸν ἄδην, ἐγεί-
φας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρα-
τημένους.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον ψυχίμου, τῆς τριουποσάτου, καὶ ἀ-
διαίρετου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, χαῖρε ἐλόγημένη, χαῖρε
δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνίστη, τριήμερος ἐκ
τάφου.

Εἰς τὴν ἀναλήψιν.

Ἦχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν ἀνοδοῦ τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξε-
πλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Εἰς τὴν κοιμήσιν τῆς Θεοτοκοῦ.

Ἦχος α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεο-
τόκου.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Πανάγου, ὀρῶντες
ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

Ο Δ Η Γ Ι Α

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΩΝ.

- Α'. Από τῆς πρώτης Ἰανουαρίου, μέχρι τῆς 1^{ης} τοῦ αὐτοῦ, Βυθῆ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καί, Στίβει θαλάσσης.
- Β'. Ἀπό τῆς 1^{ης} Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 3^{ης} Φεβρουαρίου, Χέρσου ἀβύσσου.
- Ἐάν δ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ συμπέσωσιν αἱ Κυριακαὶ τοῦ Ἀσώτου, τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην ψάλλομεν, Τὴν Μωσέως ὠδήν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, Βοηθίαν καὶ σκεπαστήν, εἰς δὲ τὴν τρίτην, Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας.
- Γ'. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς,
Τῇ Α'. Θαλάσσης τὸ ἔρυθραῖον.
Τῇ Β'. Δ'. καὶ Ε'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Τῇ Γ'. Ὁ θεϊότατος προετύπωσε.
- Δ'. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Ὑγρὰν διεδεύσας.
- Ε'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, Ὁφθησαν αἱ πνεγαὶ τῆς ἀβύσσου.
- Σ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
- Ζ'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, Τμηθεῖσθαι τὰ ἄρτα.

- Η'. Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, Κύματα
Σαλάσσης.
- Θ'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,
καὶ μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς
τοῦ Τυφλοῦ, ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Ἀνα-
στάσεως ἡμέρα.
- Ι'. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Θάλασ-
σαν ἐπηξασ.
- ΙΑ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυφλῆς, Τῷ σωτήρι Θεῷ.
- ΙΒ'. Ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πάσχα, Ἀναστάσεως
ἡμέρα.
- ΙΓ'. Τῇ Πέμ. τῆς Ἀναλήψεως, Θεῖω καλυφθεῖς.
- ΙΔ'. Τῇ Κυρ. τῶν ἁγ. Πατέρ. Θεῖω καλυφθεῖς.
- ΙΕ'. Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς
Ἀπόκρευ, Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.
- ΙΣ'. Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς,
Ὡς ἐν ἠπίρῳ πεζεύσας.
- ΙΖ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μέχρι τῆς Σαβ-
βάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων,
Πόντῳ ἐκάλυψε, καὶ Θεῖω καλυφθεῖς.
- ΙΗ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, καὶ μέχρι
τῆς κς'. Ἰσλίου, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
- ΙΘ'. Ἀπὸ τῆς κς'. μέχρι τῆς λά. Ἰουλιου Χόροι
Ἰσραήλ.
- Κ'. Ἀπὸ τῆς α. Αὐγούστου μέχρι τῆς κ α. Σεπτεμ-
βρις, ἐκτὸς τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτό-
κου, Σταυρὸν χαράσας Μωσῆς.
- ΚΑ'. Ἀπὸ τῆς κβ'. Σεπτεμβρις μέχρι τῆς κ'. Νοεμ-
βρίου, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
- ΚΒ'. Ἀπὸ τῆς κ α. Νοεμβρίου μέχρι τῆς λά. Δε-
κεμβρίου, Χριστὸς γεννᾶται τὴν ἡμέραν
δὲ τῶν Χριστουγέννων συμπάλλεται καὶ τὸ Ἐ-
πασσε λαόν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΘΕΙΑΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙΣ

Πρὸς τὴν τιμιωτέραν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ.

Ἑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἁσμασιν ἐνθίοις τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Ἦν ὕμνουσαι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξολογοῦσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὴν ὑπὸ τῶν πάντων, πιστῶν προσκυνουμένην, Μονάδα κατ' οὐσίαν τὴν τρισυπόστατον.

Τὴν κυριαρχίαν τῶν Χερουβὶμ, καὶ τὴν θειάρχίαν ἀσσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδαιρίτως Τριάδα ἐν Μονάδι, τὴν ὄντως Θεαρχίαν σὲ μεγαλύναμεν.

Πατέρα τὸν ἀναρχον καὶ Θεόν, συνἀναρχον Ἄγον, σὺν τῷ Πνεύματι προσκυνῶ ἀχώριστον μίαν, ἡνωμένην οὐσίαν, τρισάριθμον μονάδα, ὕμνοις τιμῶμεν.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπὰς, λάμπου μου Θεέ μου, τριουπόστατε παντουργέ καὶ οἶκόν με δέξου, σῆς ἀπροαίτου δόξης, παιδρὸν καὶ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Ὁ Τριάς ἀγία καὶ φωταυγής, δέξαι με τὸν ἄσωτον Ἰησοῦ μου καὶ ποιητά, σῶσον μὴ παρίδης, τῶν σῶν χειρῶν τὸ πλάσμα· οἰκτίρμον ἐλεῆμον, Κύριε σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον, ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουδίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξανασταίντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φάσω δοξάσωμεν.

Ὅν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ Χερουδίμ, καὶ δοξολογοῦσι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φάσω δοξάσωμεν.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Ἰησοῦ, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, τῆς ψυχῆς μου τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον πάθη, Χριστέ μου Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου τῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δέσποτα φιλανθρώπε Βασιλεῦ, μὴ ἀκούσω τότε, ἐν ἡμέρᾳ τῆ φοβερᾶ, φωνῆς τῆς ὀργῆς σου, εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης, ἀλλ' οἰκτιροῦ καὶ σῶσον ὡς ὑπεράγαθος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

Τὸν ἀνυφωθέντα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν τόπῳ Κρανίου, καὶ σαλιύσαντα πᾶσαν γῆν, ἥλιος ὡς εἶδε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς συνισκοτίσθη, καὶ γῆ σαλιύεται.

Τοὺς τειχιωμένους τῷ σῶ Σταυρῷ, καὶ ἰγκαυ-

χωμένους, τοῖς παθήμασί σου Σωτήρ, στήριξον ἐν πέτρᾳ, τῶν ἐντολῶν σου Λόγε, υἱός τε ἀναδείξας τῆς Βασιλείας σου.

Χαῖρε ἀκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, Σταυρὶ ζωηφόρε, καύχημα τῶν Χριστιανῶν, ἀνάκτου τῶ κλίος, καὶ δόξα ἱερέων, δαιμόνων καθαιρέτα, Σταυρὶ παναγίε.

Χαίροις τὸ σπιτόθητον τοῦ Χριστοῦ, πανάγιον ξύλον, ζωηφόρε Στε Σταυρὶ· ἐν σοὶ γὰρ ὁ παντῶν Θεός τε καὶ Δεσπότης, ἐξέτεινε τὰ χεῖρας διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Σταυρὶ τρισμακάριστε τοῦ Χριστοῦ, σὲ πάντες τιμῶμεν, προσκυνοῦμεν πανευσεβῶς, καὶ φόβῳ καὶ πόθῳ, καὶ χαρᾷ καὶ ἀγάπῃ, χεῖλεσιν ἀναξιόις καὶ τασπαζόμεθα.

Εἰς τὴν μεταμορφώσιν.

Θέλω ἐπιδείξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ἑσέως, καὶ σοφίαν παρὰ Πατρός, εἰς ὄρος ἀνῆλθες Χριστέ τοῦ Θαβωρίου, καὶ λάμπας ὡς Δεσπότης πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκία.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθενε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραιρούσα.

Πόκου σε προεῖδεν ὁ Γεδεών, βλαστήσασαν ῥάβδου, ὁ θεϊστάτος Ἀαρὼν, Μωσῆς ὁ Θεοπτης, στάμνον τὸ μάμμα σχοῦσαν, ἡμεῖς δὲ Θεοτόκου σὲ καταγγέλλομεν.

Ὅταν με ἐν τῆτου τῆ ταπεινῆ, σώματος χωρίσῃ τῇ προστάξει ὁ σὸς Υἱός, φάνηθί μοι τότε, προστάτις Θεοτόκι, εἰς Σείας ἀναπαύσεις καθοδηγοῦσά με.

Ἦλεως γενοῦ μοι τῷ ταπεινῷ, ὅτι πλὴν σου ἄλλην, οὐ γινώσκω καταφυγὴν τόν ἐν ἀμαρτίαις, παντοίοις ὑπαχθίοντα, ἐλεησάν με μόνη Χριστιανῶν ἡλπίς.

Ὡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν δωριῶν! ὦ τῆς ἀπορρήτου, καὶ ἀφράστου διαγωγῆς, ἧς κατηξιώθη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Μαρία Θεοτόκε, διὰ τοῦ τόκου σου!

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΑΡΧΑΣ.

Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε τοῦ Χριστοῦ, μὴ ἔλθῃς ὡς λέων, ἀγριώτατος ἐπ' ἐμέ, μηδὲ τὴν ψυχὴν μου ἀρπάξῃς ὡς στρουθίου· ἐν ὧρᾳ τοῦ θανάτου σύ μοι βοηθήσον.

Ἔχω σε προστάτην καὶ βοηθόν, φύλακα καὶ σκέπην, τῆς ψυχῆς μου τῆς ταπεινῆς, Μιχαὴλ Πρωτάρχα, καὶ μέγα Ταξίαρχα· ἐν ὧρᾳ τοῦ θανάτου σύ μοι βοηθήσον.

Χαίροις ἱερώτατε Γαβριήλ, χαίροις πρωτοστάτα, τῶν Ἀγγέλων προμηνυτά χαίροις ὁ τὸ Χαῖρε, μηνύσας τῇ Παρθένῳ ἐν Ναζαρέτ τῇ πόλει· σὲ μεγαλύνομεν.

Διῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς δύο φωστῆρας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Μιχαὴλ τόν μέγαν, καὶ Γαβριήλ τόν θεῖον, τοὺς δύο Ταξίαρχας τοῦ Αυτοκράτορος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ.

Τόν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστόν, καὶ τῆς Ἑλισάβετ, τὴν παγκόσμιου χαρμονίην, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τόν λύχνον τοῦ Ἡλίου, τόν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμῆσωμεν.

Μεῖζονα κριθέντα τῶν Προφητῶν, σὲ τόν τῆς ἐρήμου, μέγαν ὄντως καθηγητήν, κήρυκα τόν θεῖον,

καὶ Βαπτιστὴν Κυρίου τὸν Πράδρομον τὸν μέγαν,
ὕμνοις δοξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ.

Πέτρε Δεῖον ἄρμα Χερουβικόν, οὐράνιε Παῦλε, ὀ-
χημά τε Σεραφικόν, ἡ πύρινος γλῶσσα, τῆ Θεανθρώ-
που Λόγου, πυρός με τῆς γέννης ἀπολυτρώσασθε.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ, νῦν τοὺς Ἀ-
ποστόλους εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τῆν οἰκουμέ-
νην διδάξαντας πιστεῦν, τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου,
καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τῆς Θεολογίας τὸν Ἀρχηγόν, τὸν ἡγαπημένον Ἰω-
άννην καὶ Μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ στήθος Χριστοῦ ἀ-
ναπεσόντα τὸν μέγαν Θεολόγον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεηγό-
ρον, τῶν Πατέρων τὸν Δεῖον ὑπασπιστὴν, καὶ τῆς Ἀ-
χαΐας ἀντιλήπτορα τὸν Σερμόν· Ἀυδρίαν τὸν μέγαν,
καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος, πρωτόκλητου φανέντα, πάν-
τες ὑμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδόκων·
ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς καὶ φωτίζει, πε-
στών ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας· ὃν νῦν γε-
ραίρομεν.

Φύλαττε σὲς δούλης, ὡ ἀθλητᾶ, τῆς ἀθροισομένου,
ἐν τῷ οἴκῳ σου τῷ σιπτῷ καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ πό-
θου σε ὑμνοῦντας, Γεώργιε τρισμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Τὸν ἐν ἀθλοφόροις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν ἀ-
νάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν Δεῖον ἐπίτιμν,
καὶ Μάρτυρα Κυρίου, Γεώργιον τὸν μέγαν πάντες
τιμῆσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητὴν, καὶ στεφανηφόρον, ἐν τοῖς Μάρτυσι θαυμαστὸν τὸν λόγῳ τρωθέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τοῦ Θεῖου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων κλέος στερρόν, ὄντως ἀβλοφόρε, Μυροβλύτα, καὶ τῶν πιστῶν, ὁ λόγῳ πλευρὰν σου, νυγείς ὡς ὁ Δεσπότης, ρεῖθροις τῶν σῶν αἱμάτων, πάντας ἀγίασον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟΝ.

Φρούρει τὴν σὴν ποίμνην ὦ ἀθλητά, Μάρτυς τοῦ Κυρίου, τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ πανευχαρίστως, καὶ λύου ἐγκλημάτων, Θεόδωρε τρισμάκαρ ἀξιθαύμαστε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας, καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

ΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΝ.

Τῆς Θεολογίας τὸν ἑποικιστὴν, καὶ Θεολόγων ἀνεπίληπτον ὁδηγόν, τὸν Θεῖον ποιμένα καὶ λειτουργόν Κυρίου, Γρηγόριον τὸν μέγαν πάντες ὕμνήσωμεν.

ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ.

Χαίροις ὁ χρυσόρρειθρος ποταμὸς, ὁ τὴν οἰκουμένην καταρδεύων νᾶμα χρυσοῦν· χαίροις ὁ τὴν γλῶτταν, χρυσοῦς καὶ τὴν καρδίαν, Χρυσόστομε τρισμάκαρ, Πατριάρχων ἢ κρηπίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Βασίλειον ἄμα, τῷ σοφῷ Γρηγορίῳ, τὸν μέγαν Ἰωάννην, πάντες δαξάσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ.

Ὁρφανῶν προσάτην σε καὶ χηρῶν, πεινῶντων τροφεία, πενομένων τε πλουτιστήν, αἰχμαλώτων ῥύστην, καὶ πλεόντων σωτήρα, κεκτήμεθα παρμάκαρ, σοφὲ Νικόλαε.

Ἐψωσον παλάμας σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, Ἱεράρχα Πάτερ σοφὲ, καὶ παράσχου λύσιν, πολλῶν ἀμπλακημάτων, ῥυθῆναι τῆς μελλούσης φρικτῆς κολάσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ.

Χαίροις τῶν θαυμάτων ὁ ποταμός, χαίροις ἐσθευόντων, καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός, χαίροις τῶν λογίων, τοῦ Πνεύματος ὁ σπόρος, Σπυρίδων Τριμυθῆντος, ποιμὴν τρισσλβιε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΝ.

Τὸν πρῶτον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Χαίροις τῶν Πατέρων ἡ καλλονή, χαίροις τῶν Ὁσίων, κανὼν θεῖος ἐν ἀρετῇ, χαίροις, Ἐκκλησίας, ὠραῖσμα καὶ κλεος, βάθρον Πατριαρχείας, Πάτερ Μητρόφανε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΑΝΝΑΝ.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄνναν τὴν ἁγίαν,

τὴν Προφήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξιωθείσαν, γεν-
νῆσαι τὴν Παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ πα-
ναμώμητον.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΜΑΡΙΝΑΝ,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΝ.

Τὴν λαμπάδα πάντες τὴν φαεινὴν, καὶ τῆς παρ-
θενίας τὸν ἀσύλητον θησαυρὸν, τὴν νύμφην Κυρίου,
καὶ ἀσπίλον ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἀγίαν, πάντες ὑ-
μνήσωμεν.

Τὴν Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐν ἀ-
νάγκαις ἀπροσμάχτου βοηθόν, τὴν νύμφην Κυρίου,
καὶ ἀσπίλον ἀμνάδα, Παρασκευὴν τὴν θείαν, πάντες
ὑμνήσωμεν.

Χαίροις Θεοδώρα πανευκλεῆς, χαίροις εὐσεβείας,
ἀνακήρυξις ἀληθῆς, χαίροις παρρησίαν, ἐν Θεῷ κε-
κτημένη, Αὐγουστα καὶ Ὁσία ἀειμακάριστε.

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

Ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες Κυ-
ρίου, καὶ πανθαύμαστοι ἀθληταὶ Προφητῶν ὁ δῆμος,
Ἱεραρχῶν Ὁσίων, ποιήσατε πρεσβειάν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Θεόν.

Τοὺς Ἁγίους πάντας ἀνευφημῶ, Προφῆτας Ὁσίους,
Ἀποστόλους Καθηγητάς, Μαρτύρων τὴν πᾶσαν, ὁ-
μήγητον συμφώνως, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους πόθῳ
καὶ φόβῳ ὑμνῶ.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ.

Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι καὶ Ἀρχαί, Ἐξουσίαι Θρόνοι Κυριότητες Χερουβιμ, Σεραφίμ Δυναμίεις, Ἐξαπτέρυγα Σεΐα, καὶ πολυόμματα τε, φρουροί μὴ γίνεσθε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπὲρ τὴν ψάμμον τῶν θαλασσῶν, ὑπὲρ ἁρμόν τε, τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, μόνος ἀμαρτήσας, μόνος καὶ κατεκρίθην· ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, σύ με διάσωσον.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητὴν, καὶ τῶν Μοναζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φουρόν, τὸν ἀπὸ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνος τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Πᾶσαι ὡς προέφησ αἱ γενεαί, σὲ μακαρίζομεν, παμμακάριστε Μαριάμ· καὶ γὰρ ἐν γαστρὶ σου, τῇ μακαρίᾳ Κόρῃ, ἐχώρησας τὸν πάντων μακαριώτατον.

Πρόσδεξαί Κυρία Μήτηρ Χριστοῦ, ὕμνον σοῦ οἰκέτου, ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ κατακεκριμένου καὶ βεβορβορωμένου, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, καὶ περιδῆς με.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῃ, ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ.

Ἕμῳ σου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθὴ, ἕμῳ σου τὰ πάθη, προσκυνῶ σου καὶ τὴν ταφὴν, τοὺς ἥλους τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον τὸν σπύγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον πάντες πιστοὶ, δεῦτε ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὀρῶμεν περιχαρῶς· αὐτὸς γὰρ καθεῖλε, τὴν πλάυνην τῶν εἰδῶλων, καὶ ἴσωσε τοὺς πίστει, μακαριοῦντας αὐτόν.

Θεοδοκίον.

Ἀχραντε Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, καὶ δεδοξασμένη, ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν βροτῶν, ἀκήρατε Κόρη, ἅγια Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς πίστει, σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆ ΠΕΜΠΤῃ.

Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον Ματθαῖον, Ἰωάννην τε καὶ Θωμᾶν, Σίμωνα Ἀνδρέαν, σὺν Ζεῖῳ Ἰακώβῳ, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον πάντες ὑμνήσωμεν.

Νικόλαον πάντες τὴν ἰατρὸν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὑψημήσωμεν σὲ πιστοὶ· Χαίροις Ἱεράρχα, Μυρέω τῆς Λυκίας, περίσωζε τοὺς πίστει, σὲ μεγαλύνοντας.

Θεοδοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπροῦνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου ἕμμοις τιμήσωμεν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ.

Θύλων ἰσταυρωθῆς ὦ Λυτρωτά, καὶ ἱτραυματί-
Ermologio. T. Φ. 12

σθης, υπεράγαθε δὲ ἐμέ, καὶ λόγῃ ἐπρώθης τὴν
ἄχραντον πλευράν σου· ὕμνω τὰ μεγαλεία τῆς σῆς
Θεότητος.

Σταυροθετοκίου.

Τὴν ζωὴν ὁρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, Κόρη κρεμα-
μένην, ἀνωλόλυξες μητρικῶς, τὴν τῶν Ἰουδαίων
ἀπίθειαν θρηνησῶσα, τῶν μὴ ὁμολογούντων Θεὸν καὶ
Κύριον.

Θεστοκίου.

Τὸ θυμιατήριον τὸ χουσαῦν, τὴν στάμνον τὴν
ράβδον, τὴν λυχνίαν τὴν θραυγῆ, τὸν τόμον τὸν
θεῖον, ἐν ᾧ Θεοῦ δακτύλῳ, ὁ Λόγος ἐνεγράφη, σε
μεγαλύνομεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ, ΝΕΚΡΟΣΙΜΑ.

Ἀνάπαυσον Κόριε τὰς ψυχὰς, τῶν προκοιμηθέν-
των Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐν τόπῳ ἀγίῳ, ἐν χώ-
ρᾳ τῶν Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου λαμπεῖ, ταύτους
κατάταξον.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου προσευχαῖς, Προφητῶν
Μαρτύρων, καὶ ἀγίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων Ὁ-
σίων, ψυχὰς ἅς προσελαβόν, ἀνάπαυσον Οἰκτίρμον,
ὡς υπεράγαθος.

Θεστοκίου.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἢ χαρμονῆ, καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων, Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων
Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Δικαίων, ἀνύμφευτε Παρ-
θένε, σκέπε τὴν πόλιν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυ-
ρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ
τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε προσείαν, εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

Κατανουκτικόν.

Καὶν ὑπερέβην καὶ Μανασσῆν, Ἄσωτον καὶ Πόρ-
νην, τὸν Τελώνην καὶ τὸν Ληστήν, καὶ τοῦ Φαρι-
σαίου, τὴν ὑψηλοφροσύνην. Διὸ ἐν μετανοίᾳ, Κύριε
σῶσόν με.

Ἔτερον. Ἦχος β'.

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτω-
λῶν, ὡς προσεδίξω Ἀβραάμ τὴν Συσίαν, καὶ Πέ-
τρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν,
καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, Μυροφόρων Γυναικῶν
τὰ Συμιάρματα, τοῦ Ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν ἐπὶ τοῦ
Σταυροῦ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς δεομένους σου Σωτήρ.
Τῆς ἀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετα-
βαλε, καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΚ ΤΡΙΤΟΥ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

Ἦχος α΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ΄.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ, ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α΄.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αυτόμελον. Ἦχος Γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοδοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρᾶ, Χριστιανῶν ἢ προσαιτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἦχος Γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ δρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοδοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Ἦχος β'.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, Βασιλεῖον τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός Ἀγγέλων ἡ δοξα, καὶ τῶν ὀαιμένων τὸ τραῦμα.

Σταυριθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβία· Οἶμοι γλυκύτατον Γέγονον, πῶς εἶδες ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν Ἀρχιεπίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρέσβρον τῶν Μυριῶν, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἀνδράς ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαδίῳ κατ' ἕναρ, λύων τὴν ἀδικου φῆφον.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ πύδοκῃσεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμά τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κορη, ἀνέδειξε Θεοτόκος.

Τῆ ΣΑΒΒΑΤῶ.

Ἦχος Γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις..

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός,
καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν,
Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοδοκίου.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν
σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν
ἄμαχον, καὶ Στραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοὶς ἐξα-
πόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

"Ζωσιμιάδα" Δημοσία Κεντροτική

Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

ΟΙ ΑΙΝΟΙ

Κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Εὶ μὲν ἔστι Κυριακῆ, ἢ Δεσποτικῆ Ἑορτῆ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται αὐτῷ τὸ Πᾶσα πνοή· εἰς τὸν τυχόντα ἤχου.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰ δ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτως.

ΨΑΛΜΟΣ ρηθ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χαλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα κατα-
γίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα,
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πε-
τεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέ-
ρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολογησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμος πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἔγγιζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'. 149.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ
οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶν, ἐν τυμ-
πάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ, καὶ ὑψώ-
σει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδασι, καὶ
ταῖς ἐνδόξεσιν αὐτῶν ἐν χειροπέδασι σιδηραῖς.

Τού ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρν'. 450.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλαθῆ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· δια γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ ἀδης ἡχμαλώτισται,

Ἄδამ ἀνακίχληται, ἡ κατάρα νεκρῶται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐ-

ξωπαύθημεν· διὸ αὐομνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ αὐτὸς εὐδακῆσας, δόξα σοι.

Ἐπισημασθέντες ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ἐπισημασθέντες ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ἐπισημασθέντες ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ἐπισημασθέντες ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ἕμμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνίσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δευδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἐλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ τρίτου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

καὶ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ἐψόμθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

*Ἅγιος ὁ Θεός, *Ἅγιος ἰσχυρός, *Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. *Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα γεγονωτέρᾳ φωνῇ *Ἅγιος ὁ Θεός, *Ἅγιος ἰσχυρός, *Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, Τὸ Ἀπολυτικίον τὸ Ἀναστάσιμον, ἢ τοῦ Ἁγίου. Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἕως τοῦ, Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα ὑπέρθηθι εἰς τὸ, Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης.

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Εἶτα τὸ, Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, μέχρι τέλους, καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα.

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΑΙ ΔΕΙΠΛΩΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
 Ὡς λυτρωθεὶς ἐκ τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
 Ἀναγράφω σοι ὁ δούλος σου Θεοτάκε,
 Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
 Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
 Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν πρὸς
 Θεοτάκῃ τὸ Χαῖρε καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σω-
 ματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο
 κραυγαῖζον πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ γὰρ ἐκλάμψει.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς.

Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, Ἄστηρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον.

Χαῖρε, γαστήρ ἐνθίου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις.

Χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγγελίᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ Βαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς δυσπαράδεχτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπίρου γὰρ συλλήψως τὴν κήσιν πῶς λέγεις; κράζων.

Ἄλληλουῖα.

Γνωσὶν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος ζητούσα, ἔδωκε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα. Ἐκ λαγονῶν ἀγνῶν τίς πῶς ἔστι τευθῆναι δυνατὸν; λέξον μοι. Πρὸς τὴν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγᾶζου αὐτῷ.

Χαῖρε, βουλῆς ἀπερόρητου μύστις.

Χαῖρε, σιγῆς ἀεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὰ προσίμιον.

Χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφαλαῖον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνια, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός.

Χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυβουλλήτου θαῦμα.

Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυβρήνητου τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀόρατως γεννήσασα.

Χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν υπερβαίνουσα γινῶσιν.

Χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τῷ Ἰψίστου ἐπισκίασε τότε πρὸς συλλήψιν τῇ Ἀπειρογαμῶ, καὶ τὴν εὐκαρπὸν ταυτην νηδύν, ὡς ἄγρον ὑπεδείξεν, ἵδὼν ἅπασιν τοῖς Σειλοῖσι θείξιν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἄλληλουῖα.

Ἐχουσα Θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνιδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκεῖνης εὐθὺς, ἐπιγνοῦν τὴν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαίρει· καὶ ἄλμασιν, ὡς ἄσπασιν, ἰβρα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα.

Χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόανθρωπον.

Χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡρώων φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν.

Χαῖρε, τράπεζα βασταζουσα εὐθηνίαν ἰλασρῶν.

Χαῖρε, ὅτι λιμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις.

Χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμαζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας Συμῖαμα.

Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς Σπηταὺς εὐδοκία.

Χαῖρε, Σπητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζαῖην ἐνδοθεὶ ἐχὼν λογισμῶν ἀμφιδόλων, ὁ σωφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε Σιωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπουσῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δὲ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη.

Ἄλληλουῖα.

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἑνσαρκὸν Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον, ὡς ἀμνὸν ἀμαίμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνεῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ.

Χαῖρε, αὐλή λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον.

Χαῖρε, Παραδείσου Συρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ.

Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχροεῖε οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.

Χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον Σάρασος.

Χαῖρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τοῦ-
του ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες
αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεῦνων κραταῖον ἀνακτα· καὶ φθά-
σαντες τὸν ἀφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου
τὸν πλάσαντα χειρὶ τοῦς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην
νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευ-
σαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλο-
γημένῃ·

Χαῖρε, Ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ.

Χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα.

Χαῖρε, τῆς Τριάδος τοῦς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.

Χαῖρε, Κύριον φιάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη Σρησκείας.

Χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα.

Χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδογῆ σωφροσύνης.

Χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκτι Σεφάροι γεγονότις οἱ Μάγοι, ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντίς σου τὸν χρη-
σμόν, καὶ κηρύξαντίς σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέν-
τες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρωδῆ, μὴ εἰδότες ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐ-
δίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύ-
τη

της Σωτήρ, μή ενέγκαντά σου τήν ἰσχύν, πέπτωκεν·
οἱ τούτων δέ ρυθιέντες ἐδόων πρός τήν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων.

Χαῖρε, καταπτώσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τήν πλάνην πατήσασα.

Χαῖρε, τῶν εἰδώλων τόν ὄλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τόν νοητόν.

Χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τήν ζωήν.

Χαῖρε, πύρινε στυλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει.

Χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διαδοχε.

Χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμειῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρεφος αὐτῶ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλαγή σου τήν ἀόρητον σοφίαν, κραζῶν·

Ἄλληλουῖα.

Νίαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γασρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὰ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.

Χαῖρε, τὸ στέγος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα.

Χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τόν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί.

Χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπωνται πολλοί.

Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδηγόν πλανωμένους.

Χαῖρε, ἀπογεννώσα Λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτῶν δίκαιου δυσώπεισις.

Χαῖρε, πολλῶν παιόντων συγγώρησις.

Χαῖρε, στολή τῶν γυμνῶν παρρησίας.

Χαῖρε, στοργή πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶνον τόκου ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν
νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψη-
λὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλό-
μενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

Ἄλληλουῖα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω εὐδόλως
ἀπῆν ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ
Θεϊκῆ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικῆ γέγονε· καὶ τόκος
ἐκ Παρθένου Ξεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα.

Χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου Σύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολου ἀκουσμα.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολου καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ.

Χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγούσα.

Χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγῶσα,

Χαῖρε, δὲ ἧς ἐλύθη παραβάσις.

Χαῖρε, δὲ ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας.

Χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς
σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς
Θεὸν ἰθεῶρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν
συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως.

Ἄλληλουῖα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρώ-
μεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λῆγειν τὸ, Πῶς

καὶ Παρθένας μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ
τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον.

Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα.

Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί.

Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα.

Χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα.

Χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελούντων σωθῆναι.

Χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὄλων Κοσμητῶρ,
πρὸς τοῦτου αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρ-
χων ὡς Θεὸς, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος·
ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὁμοίον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλουῖα.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχάντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκευάσῃ σε Ποιητής, Ἄχραντε
οἰκῆσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντα σοὶ προσφω-
νεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

Χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοσητῆς ἀναπλάσιως.

Χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συληθέντας αἰ-
σχρῶς.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὴν φθορίαν τῶν φρενῶν καταργοῦσα.

Χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστάς ἀπόρου νυμφεύσεως.

Χαῖρε, πιστοῦς Κυρίῳ ἀρμύζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων.

Χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἕγμος ἅπας ἠπτάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ
πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῆ
ψάμμῳ ᾧδᾶς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν
τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρῶ-
μεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὐλου ἄπτουσα
φῶς, ἐδήγει πρὸς γνῶσιν Θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν
νῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου.

Χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπή τᾶς ψυχᾶς καταλάμπουσα.

Χαῖρε, ὡς βροντὴ τρῶς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολυφωτὸν ἀνατίλλει φωτισμόν.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολυρρύτον ἀναδύσεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον.

Χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιρούσα τὸν ὄψον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν.

Χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.

Χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι Ξελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων ὁ παν-
των χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς
τοὺς ἀποθήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χι-
ρᾶγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

Ψάλλοντές σου τὸν τόκεν, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμφυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκίῃσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βῆσθαι σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου.

Χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μίζων.

Χαῖρε, κισωτὴ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητι.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα Βασιλείων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον Ἱερῶν εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπρόβητον τῆγος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἔμοῦ Σαραπεία.

Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἡμῆς σωτηρία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον, δεξιμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης βῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσειος τοὺς αὐμβοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Διὸ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν παναγίαν, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ ἀμέριστον Τριάδα, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν ἐν Τριάδι ἀνερμήτευτον Θεότητα, λατρευτικῶς ἀνυμνοῦντες, εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν. Σὲ τὴν πανάχραντον, πανακῆρατον, πανασπίλου, πανάφθορον, πανύμνητον, παντάνασσαν τῆς κτίσεως, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, Μητέρα καὶ Παρθένον ἀληθῶς κηρύττομεν ὡς μηαίτριαν δὲ τοῦ παντὸς κόσμου αἰ πιστῶς δοξάζομεν, καὶ μετὰ τοῦ Γαβριὴλ σοι κραυγάζομεν·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλαγῆ

μένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν ἔτεκες· διό σε ἀκαταπαύστως τιμῶντες,
 ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Υ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
 Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡ-
 γιασμένη Ναεῖ, καὶ Παράδεισι λογικῆ, παρθενικὸν
 καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγο-
 νεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ
 σὴν μήτραν Δρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα
 πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει,
 Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΟΝ

Μ Α Ρ Ι Α Ν

Ζωὴν ἰδοῦσα
Ἀσωμάτων τε
Χορεὶ' ἐπλάγη
Ἀνθήσασάν γε
Ρ' υσαμένην σέ
Γ' ἐν πέλοντα
Ἄχραντε οὐκοῦν
Σώσουσα δὴ ἴθι
Κυρίαν ξενοτρόπως
Ρ' ἄβδον ὡς ἅπασα
Ἦσε χαρᾶ καὶ φόβῳ
Σὼ τόκῳ ὦ Μαριάμ
Υ' π' ἀρᾶς πάντ' ἔθνεα
Δούλα Σατάν πρὶν κέαρ
Ἐλπὶς οὔσα ἰθύναι
Γ' κέτην σὸν Κυρία.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΑΙΜΑΚΑ,
ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ
ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὁ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ Δείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῆ σῆ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε Ἐύλον μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀόρατως κυκλοῦσι Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ,

Χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα,

Χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, Ἐύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θαυσαυρί,

Χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον Θεῖον,

Χαῖρε, ὅτι ἐτίθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατήρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως.

Χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις,

Χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Ἐὐλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Βαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερίστατόν μου τῆ σπουδῇ φαίνεται· ζητούσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἄλληλούϊα.

Γνωσὶν ἀγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γυνῶσα, ἐδόχησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ἐν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον,

Χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρὸς, ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος,

Χαῖρε, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ,

Χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προσραβείσα ποτί.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορπον θαῦρα,

Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστενακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὴν τοῦ Λόγου κειμήλιον,

Χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ ἀπορούντων προστάτα,

Χαῖρε, στερῶν εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε Ἐὐλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ἐύλου ἐπιδίδεικται τότε πρὸς πίστασιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἀφωρόν τε καὶ νεκρὰν πρὸς ζωὴν ἀνίστασι, φρικτοῦ διαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλλειν οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ἔχουσα ἡ Ἐλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε

πρὸς τὸν ταύτης γόνου· ὁ δὲ, μέγα σκιρτήσας
 Σὺς, ἐπιγνούς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ
 μασιν ὡς ἄσμασιν ἔβρα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτός δοχεῖον,

Χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος,

Χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχρίμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα ὡσπερ Σῦμα τὸν Χριστὸν,

Χαῖρε, κλῆμα, βότρυον πέπειρον φέρον οἴνου μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκήπτρα τῶν ἀνακτῶν φυλάττεις,

Χαῖρε, ὅτι τὰς κάραις τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνώρισμα,

Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία,

Χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε Σύλον μακάριον.

Σῆλον εὐδοθευ Σείον ἢ Ἐλένη λαβοῦσα, ἐξήτησεν
 καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῆ κρυπτόμενον Σταυρὸν,
 καὶ δεκνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἀνακτι· ὃν ὕψωσε, καὶ
 βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη· Ἀλληλούϊα.

Ἡλιόμορφος ὤφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ
 πάντες φωτισαῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς
 πρὸς ἀστέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἰτίον, ἐν
 ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀγῆ νοητοῦ Ἰλίου,

Χαῖρε, πηγὴ ἀκινώτου μύρου,

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὗας ἀνάκλησις,

Χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ αἵου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συναυψοῖς νῦν ἡμᾶς,

Χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαῖς τὰς ψυχὰς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος,

Χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμνησίστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἰβραίων ὁ ἐλεγχος,

Χαῖρε, πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης,

Χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον θεωρήσαντες πάντες, τῆ τοῦ-
του νῦν προσέλθωμεν σκιῇ· καὶ ὡς ὄπλον κρατούν-
τες αὐτέ, δι' αὐτοῦ τροπούμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας·
καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυτον, τοῖς χεῖλαισι αὐτῷ βραῦ-
μεν.

Ἄλληλουῖα.

Ἰδε φῶς οὐρανῶθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δει-
κνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ
κικῶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ξύλον φανερω-
σαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρύτου πέρας,

Χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, παλεριῶν ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας,

Χαῖρε, φλίξ καθάπερ ὁ φλίγων τὰς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἰσχυράντιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ,

Χαῖρε, τρέπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου σταυροῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ἔφρην καταβολλων,

Χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περισπών.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον,

Χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστεφόροι σκιρτῶσι,

Χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομίχης ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένε-
το, τοὺς πάντα ἀναγαῖν ἀπὸ γῆς πρὸς ἕψος οὐρα-
νοῦ, τοῖς χερσὶς Ἀγγέλων συναικεῖν πάντοτε, ἀφέντας
τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδόντας ψάλλειν·

Ἄλληλουῖα.

Λάμψας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἄδῃ, ἐ-
φώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ ἄδου τὴν

αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτώκασι· οἱ
 τούτων δὲ ῥυσθέντες, νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν, βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων,

Χαῖρε, παράκλησις τῶν πεινούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἢ κένωσις,

Χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἢ ἀπέλαυσις.

Χαῖρε, ράβδος ἢ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατὸν,

Χαῖρε, αὐθις ἢ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμφυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία,

Χαῖρε, εὐσομον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι,

Χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρὲ, μυστηρίων ἢ Σύρα,

Χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώ-
 σασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθη ὡς ράβδος αὐτῶν·
 ἀλλ' ἐγνώσθη τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διό περ
 κατεπλάγη σου, Σταυρὲ, τὴν δυναστείαν κράζων·

Ἄλληλούϊα.

Νόμον δ' ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δούς πάλαι, Σταυ-
 ρῷ ἐβελοντί προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀν-
 ὀρών, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυ-
 ροῦ τὴν δύναμιν ὀρώντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων,

Χαῖρε, καταπτώσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα,

Χαῖρε μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρυφήμα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσχιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκίπονται πιστοί,

Χαῖρε, Ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῆ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία,

Χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταία προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις.

Χαῖρε, βροτῶν παιδόντων κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ,

Χαῖρε, Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιωμέν, τὸν νῦν
εἰς οὐρανὸν ἀνυψούντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ
ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπνηθε, βουλόμενος ἐλ-
κῦσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βεῶντας·

Ἄλληλουῖα.

Ὁλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος
προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός,
καὶ φανεὶς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν
καταδεξάμενος, ἐζῶωσε τοὺς αὐτῷ βεῶντας·

Χαῖρε, Σταυρέ τῆς εἰρήνης ὄπλον,

Χαῖρε, βαλβίς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα,

Χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτὸν,

Χαῖρε, ἄνθος, ὅπερ ἤθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς ἄνω,

Χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράχισται,

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλθος,

Χαῖρε πιστῶν μυριώνυμον εὐχος.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ,
καὶ γίνος τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον
τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων μετὰ πόθου βλέποντις,
αἱ δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἄλληλουῖα.

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδόξων, παγέν-
τος σου Χριστὶ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τοῖς

Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφυγας·
 ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος,

Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε, μορωλόγων ἀλόγων ἢ ἀγνοια,

Χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ,

Χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παραδασιν λύσας,

Χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε,

Χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε, Σταυρὲ, ἰατρὲ τῶν νοσούντων,

Χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν βρωόντων·

Χαῖρε Ξύλου μακάριον.

Σῶσαι δέλων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ
 κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη
 Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δεχεται· διὸ
 καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων·

Ἀλληλουῖα.

Τεῖχος τῆς αἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε, ἀπόσ-
 Σητον καὶ δεῖον νοούμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 τῆς γῆς κατασκευάσας σε Ποιητὴς, ταύνησι τὰς χεῖρας
 ξένον ἄκουσμα! καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει.

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας,

Χαῖρε, τὸ νίκος τῆς κληρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλὴκ νεπτόν ὁ τροποῦμενος,

Χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυποῦμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς,

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεπληρωσας προφητοφθέγχτους φωνάς·

Χαῖρε, ὁ τῶν Σωτῆρα τῶν ἀπαντων βαστάσας,

Χαῖρε, ὁ τὸν φθορὰ τῶν ψυχῶν καταργήσας·

Χαῖρε, εἰ σὺ Ἀγγέλοις ἐνώθημεν,

Χαῖρε, δι' οὗ φωτί κατηυγάσθημεν.

Χαῖρε, σέ γάρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες.

Χαῖρε, σοί γάρ προσφωνοῦμεν βοῶντες·

Χαῖρε Ξύλον μακάριον·

Ἦμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν Ξύλων τῷ
πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθύν
καί γάρ ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρὶ τίμιε, οὐδὲν
τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται Σταυ-
ρὸς ὁ ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αὐλον δέδεκται φῶς,
καί πρὸς γνῶσιν Ξεῖαν δαδασχεῖ ἅπαντας· ὑφοῖ δὲ νῦν
ὑψοῦμενον τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμείλπει ταῦτα·

Χαῖρε, φωστὴρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων.

Χαῖρε, ἀστὴρ τὸν κόσμον ἀυγάσων.

Χαῖρε, ἀστραπή χριστοκτείους ἀμβλύνοσα.

Χαῖρε, ἢ βροντὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς.

Χαῖρε, ὅτι κατηδάμψας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανῶθεν ἐφάνη.

Χαῖρε, οὐπὲρ ἡ χάρις πονηρίας ἐλάυνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νεκρωσιν.

Χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ Χριστὸς ἑσταυρώθη.

Χαῖρε, δι' οὗ ἅπας κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι Ξελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις,
τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα
συγκαλεῖ, καὶ βασιλεία πᾶσαν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς
μέλποισι τὸν ἕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Υἱάλλοντές σου τὸν ἕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου,
ὡς ἐμφυχου· Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοί γάρ παγίως

ἐν σαρκὶ ὁ δεσπότης τῶν ἄνω Δυνάμεων, ἠγίασθη,
ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βραῦν μοι ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοσητὴ ῥομφαία.

Χαῖρε, Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα.

Χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, κράτος καὶ ὀχύρωμα Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλείστατος κόσμος.

Χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχίστατος ὄρμος.

Χαῖρε, παιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα.

Χαῖρε, υἱὸν τῆς Ἁγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία.

Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς Συμηδία.

Χαῖρε Ἐύλον μακάριον.

Ὁ πανύμνητον Ἐύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων
Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον, δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λι-
τὰς, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ αἰω-
νίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας.

Ἄλληλούϊα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΨΗΦΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Παράδοσις ἀρχαιοτάτη καὶ ἀψευδής τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ ἱερῶν Πατέρων περὶ τοῦ, Πῶς πρέπει ὁ εὐσεβῆς Χριστιανὸς καὶ Ὁρθόδοξός να σφραγίσῃ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ εἰς τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἑαυτοῦ χειρὸς· καὶ τίνας δακτύλους χρεωστῆ να ἐνώσῃ, καὶ τί ἀρα δηλοῦσιν οἱ αὐτοὶ δάκτυλοι.

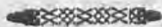
Πρῶτον μὲν οὖν πρέπει ὁ εὐσεβῆς καὶ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς να ἐνώσῃ τοὺς πρώτους τρεῖς δακτύλους τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς, διὰ να χαρακτηρίσῃ τὴν παναγίαν Τριάδα, τουτέστι τὸν πρῶτον δάκτυλον καὶ τοὺς λοιποὺς δύο, ὅπου εἶναι σιμὰ εἰς αὐτόν, διὰ τῶν ὁποίων

παρεμφαίνομεν καὶ φανερώνομεν καὶ τὴν ἰσότητα, καὶ τὴν ἐνωσιν, ὁμοῦ καὶ τὸ ἀχώριστον τῆς αὐτῆς ἑμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος, ἀντιτασσόμενοι καὶ ἀντιμάχοντες τοῖς Αἵρετικοῖς τῶν Ἀρμενίων, οἵτινες κακῶς καὶ ἀμαθῶς δογματίζουσι διαφορὰν

καὶ ἀνεμοιότητα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπέρθεον καὶ προσκνητήν ἁγίαν Τριάδα, καὶ διὰ τοῦτο σχεδιάζουσιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν τὸν τύπον καὶ τὰ σημεῖα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐνοῦντες τὸν πρῶτον δάκτυλον μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων δακτύλων, ἐποῦ γίνονται ὅλοι ὁμοῦ πέντε, διὰ νὰ ἐνδείξωσι διὰ τῶν πέντε τούτων ἀνομοίων δακτύλων τὸ διάφορον τῶν τριῶν Θεῶν Ὑποστάσεων. Ὅθεν ὡς κακοδοξοῦμεν αὐτοὺς ἀποβάλλομεν, οὔτε μὴν ὁμοφωνοῦμεν αὐτοῖς τὸ σύνολον ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀλλ' ἀπέγομεν μὴ κρᾶν ἀπὸ τῶν τοιούτων, οἵ τινες ἀκολουθοῦσι τὴν παράφρονα καὶ ψυχόληθρον αὐτῶν γνώμην. Ἀποφύγοντες δὲ καὶ τὸ βίβαθρον τῆς Ἀρειανικῆς ἀθείας πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἔνωσιν τῆς ὑπόθεως καὶ οὐσίας τῆς αὐτῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν δακτύλων παρεμφαίνοντες, καὶ φανερώοντες τὴν διαφορὰν τῶν τριῶν Θεῶν Ὑποστάσεων, ἀποβάλλομεν καὶ ἀπορρίπτομεν τὴν ματαιόφρονα καὶ ληρωδῆ γνώμην τοῦ Σαβελλίου. Ἐπειδὴ οὐ λέγομεν, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν εἰς ἓν συναίπτομεν καὶ τοὺς τρεῖς δακτύλους, ἀλλ' ἰμῶσομεν διακρίνειν αὐτοὺς καὶ διαχωρίζειν εὐτάκτως τε καὶ ὀρθῶς, τουτίστι τὸν πρῶτον δάκτυλον, τὸν λιγανόν, δηλαδὴ τὸν δεύτερον, καὶ τὸν μέσον. Βολῶντες τοὺς αὐτοὺς τρεῖς δακτύλους πρῶτον μὲν εἰς τὸ μέτωπον ἡμῶν, καὶ ἐγγίζοντες τὸ μέτωπον, χαρακτηρίζομεν τὸ ἀνώτερον κέρασ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· δεύτερον δὲ ἐγγίζομεν τὴν καλίαν ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου σχήματος εἰκονίζομεν τὸ κατώτερον κέρασ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τρίτον πάλιν φέρομεν τούτους εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον, καὶ ἐκ τούτου εἰς τὸν ἀριστερὸν· καὶ οὕτως οἱ δύο μέσοι δάκτυλοι ἐνώνουνσι τὰ ἄκρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐφ'

ἐν Σταυρωθῆ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἅγιος τῶν
 Ἁγίων, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός,
 ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ προανάρχου Πα-
 τρός, ἐφαπλῶν τὰς ἀχραντοὺς αὐτοῦ χεῖρας, καὶ εἰς
 ἐν ἐπισυναγωγήν τὰ πρῶην διεσκορπισμένα ἔθνη· καὶ
 διὰ τοῦ τύπου τῶν τριῶν τούτων ἐνουμένων δακτύ-
 λων, ὡς εἶπομεν ἄνωθεν, τιμᾶται πάντως καὶ παρ'
 ἡμῶν θεξάζεται, διὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ὁ τίμιος
 καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Εἰσὶ τινες ὁμῶς
 οἱ πράττοντες τὰ ἐναντία εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν
 παράδοσιν τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐδὲ πάλιν
 σχεδιάζουσι τὸν Σταυρὸν κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν
 προγραφείσαν ὑποτύπωσιν, ἀλλὰ ἐνώουσι τὸν πρῶ-
 του δάκτυλον μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, μεθ' ὧν
 ἑμοῦ ἐνουμένων, ὡς οἱ Ἀρμένιοι, περικλείουσιν ἐν
 αὐτοῖς τὸ μυστήριον τῆς παναγίας καὶ ἑμορυσίου
 Τριάδος, καὶ διὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, τουτέστι
 διὰ τοῦ λιχανοῦ, ἦσαν τοῦ δεικτικῆ εἴτε τοῦ δευ-
 τέρου, καὶ τοῦ μέσου, παρεμφαίνουσι καὶ ἐνοῦσι τὸ
 μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου, φέροντες καὶ τινὰς μαρ-
 τυρίας τοῦ Μακαριωτάτου Μελετίου Ἀντιοχείας, καὶ
 τοῦ Μακαριωτάτου Θεοδορήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μα-
 ξίμου τοῦ ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ τοῦ Ἀθῶνος ἔρει ἀσκή-
 σαντος ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Βατοπεδίου Μονῇ. Καὶ οὕτω
 μὲν οἱ τοιοῦτοι, διὰ τὴν ἀπατηλὴν καὶ ψευδῆ αὐτῶν
 γνώμην, ἀπειθοῦντες τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπισπῶσι καὶ
 κατασύρουσιν ἑαυτοὺς εἰς ἀπολείαν, ἀκολουθοῦντες
 τὰ ἴχνη ἀμαθῶν τινῶν καὶ ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων,
 οἱ τινες, διὰ νὰ λάθωσι τῆς φρενοβλαβοῦς αὐτῶν καὶ
 ψυχολέθρου γνώμης, δύνανται νὰ λάθωσι τὴν Θερα-
 πείαν οἱ βουλόμενοι πλουσίαν τε καὶ θαψιλῆ παρὰ
 τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ὅσοι γοῦν πεί-
 θονται εἰς τὴν ἀληθινὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγίας

τοῦ Χριστοῦ Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν τριῶν πρώτων δακτύλων ἐμφαίνουσι καὶ φανερώνουσι τὴν παναγίαν Τριάδα, καὶ τὸ ἀπόρρητον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Μυστήριον, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀληθινὴν παράδοσιν τῶν ἁγίων Πατέρων. Ὅσοι δὲ πάλιν ἀπειθοῦσι, καὶ πράττουσι τὰ ἐναντία τούτων, ὑπὸ τῆς ἀληθείας τοῦ δόγματος ἐλεγχόμενοι, καταδεξάσθωσαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων καὶ εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν ἀκαταπαύστως τὴν παναγίαν καὶ ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, παρ' ἧς ἀξιοθεύσαν τῆς ἀφράστου καὶ μακαρίας ἐλλάμπειος ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς αἰωνίου βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΛΛΕΟΥ

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Περὶ σημασίας τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως,
ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν χριστεπώνυμον λαόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τοῦ λιχανοῦ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπι-
καμπές τοῦ μέσου, τοῦ καὶ σφακέλου λεγομένου, τὸ
Ἰησοῦς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει, τοῦ ὀρθίου
τὸ Γ παριστῶντος, τοῦ δὲ καμπύλου τὸ Σ, τοῖς ἐν-
θεν καὶ ἔγγιστα ἀλλήλων εἰ δύο οὗτοι δάκτυλοι
οὕτωςίπως διατυπούμενοι, ἀριδήλως τούτο ἐμφαίνου-
σιν. Ἡ δὲ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ παραμέσου, τοῦ
καὶ ἐπιδάτου καλουμένου, πρὸς ἀλλήλους πλαγία ἑ-
νωσις, καὶ αὖθις τὸ ἔγγιστα τούτων καμπύλον τοῦ
μύωπος, τὸ Χριστός ὄνομα σημαίνουσι ἀμφότερα·
ἢ γὰρ πλαγιότης τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ ἐπιδάτου
τὸ Χ στοιχείον ἐνδείκνυται, ὃ δὲ κυρτόσχημος μύωψ,
τὸ μετὰ τούτο Σ, δὲ ὦν τὸ Χριστός ὄνομα, ὡς εἴ-
ρηται, δείκνυται. Ἴνα δὲ σαφέστερον τούτο πρὸς
διάγνωσιν ἔχη ὁ βουλόμενος, σχεδιασάτω τὴν χεῖρα
εὐλογοῦσαν, καὶ ἀριδήλως τὸ λεγόμενον οὐδὲν ἄλλο
δηλοῦν εὕρησι, ἢ τὸ τοῦ εὐλογημένου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ὄνομα, ἐν ᾧ εὐλογοῦνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς
ἢ πρὸς τὸν μακάριον Πατριάρχην Ἀβραάμ ἐπαγ-

γελία γέγονεν· Ἐνευλογηθήσονται γὰρ φησιν, ἐν τῷ
 σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· οὐκ εἶπε δὲ,
 φησὶν ὁ Θεὸς Ἀπόστολος, ἐν τοῖς σπέρμασιν, ἀλλ'
 ἐν τῷ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός· ἐχρῆν τοιγα-
 ροῦν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς εὐλογούσης χειρὸς
 τοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὐλογημένους, οὐδὲν ἄλλο ση-
 μαίνειν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν ᾧ εὐλογούμεθα.
 Διὰ τοῦτο γὰρ, οἶμαι, καὶ Θειοτέρα προνοία οὕτως
 ἀρχῆθεν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τῶν ὄλων Δημιουργοῦ οἱ δά-
 κτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτηνται, καὶ
 οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττωτες, ἀλλ' ὅσαι ἂν μὴ περιττῶς,
 μηδὲ ἔλλειπῶς, ἀλλ' ἀρκούντως πρὸς τὴν τοιαύτην
 σημασίαν ἔχοντες.

Κ Α Τ Α Γ Ρ Α Φ Η

Τ Ω Ν Σ Υ Ν Ο Δ Ω Ν

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, πόσαι, πότε, καὶ πού
καὶ εἰς τινῶν Βασιλείων ἡμέρας, καὶ τινῶν Παπῶν,
καὶ Πατριαρχῶν, καὶ ἐν ποίαις τῶν Πόλεων, καὶ
κατὰ τινῶν Αἰρετικῶν γεγονάσι· ταῦτα πάντα εὐ-
ρήσεις ἀκριβῶς ἐν τοῖς παροῦσι Κανονίοις. Ἰσθι δέ,
ὅτι τοῦ ἐννάτου Κανονίου τὰ ἄνω ὀνόματα εἰσὶ τῶν
Παπῶν, τὰ κάτω δέ, τῶν τούτων Τοποτηρητῶν.

Ἡ ε'. Σύνοδος καὶ ἡ ε'. Κανόνας οὐκ ἐξέθεντο.
Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Τρούλλῳ ἐγένετο (οἶκος δὲ ἦν
αὐτός περιφανῆς κείμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει)·
ἡτις Σύνοδος ὠνομάσθη Πενθέκτη, ἐπὶ Βασιλείᾳς
Γουστινιανοῦ τοῦ Ἐπιτομῆτου γεγονυῖα, καὶ Μητρο-
πολίτου Κρήτης Βασιλείου, τοποτηρητοῦ τοῦ Πάπα-
παρόντος καὶ Παύλου Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως, ποιήσασα Κανόνας 402. Πατέρας δὲ εἶχε
227, ἔτει 690.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Πατριαρχαι.	Πατέρες	Πόλεις	Κατὰ τίνων.	Κανόνας.
Μητροφάνης Κωνσταντινουπ.	318	Νίκαια	Ἀρσίου, κτίσμα τὸν Υἱὸν λέγοντος.	κ'.
Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.	150	Κωνσταν- τινούπ.	Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου.	ζ'.
Κύριλλος Ἀλε- ξανδρ. ἐπίτροπος τοῦ Πάπα.	200	Ἐφεσος.	Νεστορίου τοῦ Ἀν- δριπολάτρου.	η'.
Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπ.	630	Χαλκη- δών.	Διοσκόρου τοῦ Μο- νοφυσίτου.	λ'.
Εὐτύχιος Κωνσταντινουπ.	160	Κωνσταν- τινούπ.	Ἐριγένους, τέλος τῆς κολάσεως λη- ροῦντος.	
Γεώργιος Κωνσταντινουπ.	170	Κωνσταν- τινούπ.	Θωμῆ τοῦ Πάπα, Σεργίου, καὶ Πύρ- ρου τῶν Μονο- δελτῶν.	
Ταράσιος Κωνσταντινουπ.	367	Νίκαια	Κατὰ τῶν Εἰκονο- μαχῶν.	κβ'.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Ἔτη Ἀπὸ Χριστοῦ	Σύνοδοι.	Βασιλεῖς.	Πάπαι, καὶ Τοποτηρ
318	α΄.	Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας.	Σίλβεστρος, Βίτων Βικεντίων.
382	β΄.	Θεοδοσίος ὁ Μέγας.	Δάμασος, παρῶν.
431	γ΄.	Θεοδοσίος ὁ Μικρός.	Κελεστίνος.
451	δ΄.	Μαρκιανός.	Λέων, Πασχαλίνος, καὶ Λουκιανός.
533	ε΄.	Ἰουστινιανός ὁ Μέγας.	Βεγγίλιος παρῶν.
680	ς΄.	Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγονάτος.	Ἀγάθων, Θεόδω- ρος, καὶ Ρεσίππος.
778	ζ΄.	Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη.	Ἀδριανός, Πέτρος, καὶ Πέτρος.

Μέθοδος τοῦ εὐρίσκειν τοὺς Μῆνας, πότε ἀρχίζει ὁ καθένας, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον.

Εἰάν θέλῃς νὰ εὕρῃς, κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον, πότε ἀρχίζει ὁ καθείς μῆνας, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει, μετρᾶς τέτοιας λογῆς· χάριν λόγου, σήμερον κατὰ τὸ παλαιὸν Καλεντάριον ἔχομεν ὁ τοῦ Μάρτιου εἰς τὰς 5. αὐτὰς προσθέτεις καὶ 12. καὶ γίνονται 17. καὶ τόσας ἔχει ὁ Μάρτιος κατὰ τὸ νέον ὅθεν αὐτὰς τὰς 12. ἡμέρας βάνεις πάντοτε εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ τρέχοντος μηνὸς κατὰ τὸ παλαιὸν, δηλαδὴ ἂν ὁ μῆνας ἔχει, 8, ἢ 12, ἢ 15, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ὅσος ἀριθμὸς συναχθῆ, τόσας ἔχει ὁ μῆνας κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον· ἤγουν ἢ 8. μὲ τὴν προσθήκην τοῦ 12. γίνονται 20. ἢ 12. 24. ἢ 15. 27. καὶ ὅταν εὐγῶσι παραπάνω ἀπὸ τὰς 30, τοῦ μηνὸς, ρίπτεις τὰ 30, καὶ κρατεῖς τὰ ἐναπολειφθέντα, καὶ τόσας ἡμέρας ἔχει ὁ μῆνας· ἤγουν ὁ μῆνας κατὰ τὸ παλαιὸν ἔχει 28. βάνομεν καὶ 12. καὶ γίνονται 40. εὐγάνομεν τὰ 30 καὶ μένουσι 10. καὶ τόσας ἔχει ὁ μῆνας. Ἄν ὁ μῆνας ἔχη 31, εὐγάνεις 31, καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα κρατεῖς, καὶ οὕτω κάμνε πάντοτε, καὶ δὲν λαμβάνεσαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΙ ΕΣΤΙ ΣΥΝΟΙΚΗΣΙΣ.

Συνοίκοις λέγεται, διότι ὅταν ἄρροσθῆ ἕνας ἄνθρωπος μίαν γυναῖκα, με ὅλον ὅπου ποτὲ οὔτε τὴν εἶδεν, οὔτε τῆς ὠμίλησεν, ἀφ' οὗ τὴν εὐλογηθῆ, τὴν πέρνει εἰς τὴν κατοικίαν του, καὶ συνοικεῖ μετ' αὐτῆς, ταυτέστι κατοικοῦν καὶ οἱ δύο εἰς ἓνα οἶκημα.

Ἔτι δὲ λέγεται συνοίκοις, ὅτι σμίγονται, καὶ γίνονται μία σάρκα κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ Θεοῦ, με εὐχαῖς καὶ ἱερολογίαις τοῦ Ἱερέως νομίμως.

Ὡς πρέπει νὰ γίνεταὶ τὸ Συνοικέσιον.

Πρῶτον μὲν πρέπει νὰ ἴηαι ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης συγγενείας διὰ νὰ ἴηαι νομίμον, καὶ ἅγιον τὸ Μυστήριον. Δεύτερον νὰ φυλάττεται τὸ εὐπρεπὲς εἰς τὴν ἡλικίαν, νὰ μὴν ἴηαι ὁ ἀνὴρ γέρων, καὶ ἡ γυνὴ νέα, οὔτε ἡ γυνὴ γραιῖα, καὶ ὁ ἀνὴρ νέος, ἀλλὰ νὰ ἴηαι καὶ τὰ δύο πρόσωπα σύγχρονα, ἢ ἀνερνὰ τὸ ἓνα μέρος τοῦ ἀνδρὸς ὀλίγον, καὶ πάλιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἀμὴ ὅταν περνᾷ ἡ γυνὴ τὸν ἀνδρα εἰς τοὺς χρόνους, εἶναι ἀτακτου.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ

Ἡ συγγένεια μερίζεται εἰς πέντε τάξεις.

Α΄.	ἐξ Αἵματος.
Β΄.	ἐξ Ἀγχιστείας.
Γ΄.	ἐκ Τριγενείας.
Δ΄.	ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.
Ε΄.	ἐξ Υἱοθείας.

Ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια χωρίζεται εἰς τρία, εἰς ἀνιόντας, εἰς κατιόντας, καὶ εἰς πλαγίους.

Καὶ ἀνιόντες μὲν εἶναι ὁ Πατὴρ ὁ Πάππος, καὶ ὁ Πρόπαπος. Κατιόντες δὲ εἶναι ὁ Υἱός, ὁ ἔγγονος, ὁ διεγγονος, καὶ οἱ ἐξῆς. Πλάγιος δὲ εἶναι ὁ Ἀδελφός, ὁ Ἐξαδελφός, καὶ ὁ Δισεξαδελφός. Καὶ ἡ αὕτη συγγένεια λύεται ἕως τὸν ὄγδοον βαθμόν.

Ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια εἶναι, ὅταν συμβαίνη ἀπὸ δύο γένη.

Τουτέστιν εἰς ἄνθρωπος πέρνει γυναῖκα, καὶ ὅλοι τῆς οἱ συγγενεῖς γίνονται καταχρηστικῶς συγγενεῖς καὶ τοῦ ἀνδρός, ἐπειδὴ γίνονται σὰρκα μία, καὶ ὅσους συγγενεῖς ἔχει ἡ γυναῖκα, εἶναι καὶ τοῦ ἀνδρός.

Ἡ ἐκ τριγενείας γίνεται καὶ αὕτη ὁμοίως ἀπὸ τρία γένη· ἄλλο γὰρ γένος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἄλλο γένος ἡ γυναῖκά μου καὶ ὁ ἀδελφός τῆς, καὶ ἄλλο ἡ γυναῖκά τευ· δύναμαι νὰ πάρω τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου τὴν Γυναικαδελφήν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ ἐπερνω.

Ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος εἶναι σιμνοτέρα τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας· διὸ τοῦτο πρέπει νὰ φυλάττεται μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν, καθὼς ὀρίζει ὁ τρίτος Κανὼν τῆς ἑκτης Συνόδου, καὶ διὰ τοῦτο φυλάττεται καὶ αὐτὴ ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν, καὶ μετρεῖται οὕτως ὡς κάτωθεν.

Εἰς ἄνθρωπος ἐβάπτισε δύο παιδία, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν. Δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν εἰς γάμον, ἐπειδὴ εἶναι ἐνὸς ἀναδέχου τέκνα, καὶ λέγονται ἀδελφία πνευματικά· οὔτε τὰ τέκνα τους, οὔτε τὰ ἔγγονά τους δύνανται νὰ ἀρμολογήσῃ ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν.

Ὅταν παραδείγματος χάριν εἰς ἄνθρωπος ἀναδέχθῃ τὸν Υἱόν μου ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἐκεῖνος λέγεται Ἀδελφός μου Πνευματικός, καὶ ὁ Υἱὸς μου ὅπου ἀνεδέχθη εἶναι καὶ Υἱὸς αὐτοῦ Πνευματικός· τὰ δὲ ἄλλα μου τέκνα, ὅπου δὲν ἀνεδέχθη, εἶναι μετ' ἐκείνον τρίτου βαθμοῦ ὡσάν τέκνα τοῦ Ἀδελφοῦ του, καὶ οὔτε ἐκεῖνα δύνανται νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον, ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν.

Εἰς δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ τὰ τέκνα δὲν εἶναι κάμμία συγγένεια, οὔτε μὲ ἐμὲ, οὔτε μὲ τὰ τέκνα μου, μόνον εἰς ἐμὲ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπου μὲ τὴν ἱερολογίαν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀναδέχθη τὸν Υἱόν μου, ἐμεσίτευσεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐποίησέν μας Ἀδελφοὺς, εἶναι μεγάλη συγγένεια, καὶ εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ ἡμῶν, εἰς δὲ τοὺς ἐκ πλαγίου δὲν βλάπτει.

Ἡ συγγένεια τῆς Υἱοθεσίας, ὅπου γίνεται μὲ ἱερολογίαν, ὅταν τις ἄνθρωπος δὲν κάμνη παιδία, ἢ ἔκαμε καὶ ἀπέθανον, καὶ πέρνη ἓνα παιδί ξένον, καὶ κάμνει το πνευματικὸν αὐτοῦ τέκνον μὲ ἱερολογίαν, ὡσάν ἐκεῖνο ὅπου ἐγέννησε σαρκικῶς, εἶναι

στερητή και εἰς τοὺς βαθμοὺς και εἰς τὴν κληρονομίαν· λέγει γὰρ ὁ Νόμος.

Οὐ δύναμαι νὰ λάβω τοῦ Παύπου μου τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι ἀδελφὴ πνευματικὴ τοῦ Πατρός μου.

Οὐδὲ τοῦ Σετοῦ μου Υἱοῦ τὴν θυγατέρα δύναμαι λαβεῖν γυναῖκα.

Οὐδὲ ὁ Σετός Υἱός τοῦ Σετοῦ αὐτοῦ Πατρός τὴν γυναῖκα δὲν πέρνει.

Και καθεξῆς δὲν λαμβάνει οὔτε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, οὔτε τὴν ἐγγόνην, ἕως οὐ νὰ τελειωθῇ ὁ ὄψδος βαθμὸς εἰς τοὺς κατιόντας μόνου, εἰς δὲ τοὺς πλαγίους δὲν ἐμποδίζεται, καθὼς και εἰς τὴν συγγένειαν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Τουτέστιν εἰς ἄνθρωπος ἔχει Σετὴν θυγατέρα· ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ και ὁ ἐξάδελφος δύναται νὰ τὴν λάβῃ διὰ νόμιμον γυναῖκα.

Ὅτι και ἱερογραφαί, και Παρθένοι γυναῖκες υἱοσετοῦσιν ἀκωλύτως, τὰ ὅποια παιδιὰ λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν κληρονομίαν, χωρὶς τινὸς κρίσεως.

Ἐὰν ἔχω παιδίον σαρκικόν, και βαπτίσω και ἕνα ὅπου μοῦ γίνεται πνευματικόν, δύναται νὰ λάβου δύο ἀδελφὰς ἀνεμποδίστως.

Ὅμοίως εἰάν βαπτίσω δύο παιδιὰ ξένα ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀνεμποδίστως δύναται νὰ πάρου δύο ἀδελφὰς, ὅτι ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶναι μόνου εἰς τὰ δύο πρόσωπα ἐκεῖνα, και εἰς τὸς κατιόντας εἰς αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δὲν ἐμποδίζει.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΞΑΝΘΙΝΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ.

Οὐ δύναται τις λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἀδελφὴν αὐτοῦ.
Πίτρος ἐγέννησε.

Γεώργιον. Ἀδελφ. καὶ Μαρίαν.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Γεώργιος τὴν Μαρίαν
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ τὴν ἀνεψιὰν αὐτοῦ δύναται λαβεῖν.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Γεώργιος
τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ τὴν Ἑξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.

Θωμᾶς. Ἑξαδέλ. Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν Εἰρήνην
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς Ἑξαδέλφους αὐτοῦ.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.

Θωμᾶς. Ἑξαδέλ. Εἰρήνη.

Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν Μαρίαν
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ τὴν δις Ἑξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἄδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἑξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἑξαδέλ.	Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Μαρίαν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς δις Ἑξαδέλφης αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἄδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἑξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἑξαδέλ.	Μαρία.
		Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐγένετο ἀκωλύτως· ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Ἀλέξιος συνοδικῶς ἐμπόδισε καὶ ἐγγράφως νὰ μὴ γίνεταί· ὅμως ἂν φθάσῃ καὶ γενῆ ἐξ ἀγνωσίας, κανονίζεται παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ δὲν χωρίζεται.

Λαμβάνει δὲ τὴν τρις Ἑξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἄδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἑξαδέλ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἑξαδέλ.	Μαρία.
Ἀλέξιος	τρις Ἑξαδέλ.	Ἄννα.

Ὁ Ἀλέξιος λαμβάνει τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς ἦ. καὶ ἕως τῶν ὀκτῶ Βαθμῶν ἢ ἐξ αἵματος Συγγένεια διαλύεται, καὶ εἰς ἀνιόντας, καὶ εἰς κατιόντας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΓΧΙΣΤΕΙΑΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΩΝ,

ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΔΥΟ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Οὐ δύναται τις λαβεῖν Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος ἀρμόσθη τὴν Μαρίαν, καὶ ἀπέθανεν.

Ἡ Μαρία ἐγέννησεν Εἰρήνην.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι προγονὶ τοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὔτε Μάμμην, καὶ Ἐγγόνην.

Πέτρος	_____	Μαρία.
		Εἰρήνη
		Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὔτε Μάμμην, καὶ Δισεγγόνην.

Πέτρος	_____	Μαρία
		Εἰρήνη
		Ἄννα
		Θεοδώρα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώρα, ἐπειδὴ εἶναι Δισεγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε Μάμμην, καὶ Τρισεγγόνην.

Πέτρος	_____	Μαρία.
		Εἰρήνη
		Ἄννα
		Θεοδώρα
		Ελένη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἑλένην, ἐπειδὴ εἶναι τρισεγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε΄.

Οὔτε Θεῖαν μεγάλην καὶ Ἄνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Εἰρήνην

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, ἐπειδὴ εἶναι ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ΄.

Οὔτε τὴν ἐγγόνην τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτοῦ.

Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Εἰρήνη
Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄννα, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνη τῆς Θεοδώρας τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ΄.

Οὔτε δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν, Ἐξαδέλφην τῆς Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε΄.

Οὔτε μικρὰν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Εἰρήνην

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα, τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Σ΄.

Οὔτε δύο δις Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἑλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνην

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, δις Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Λαμβάνει δὲ τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτῆς.

Πέτρος—	Μαρία.	Ἐξαδέλ.	Θεοδώρα
Ἐλένη		δις Ἐξαδέλ.	Εἰρήνη
			Ἄννα.

Δύναται δὲ λαβεῖν τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Η'.

Οὐ δύναται Πατὴρ καὶ Υἱὸς λαβεῖν Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος	Μαρία
Ἰωάννης	Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τῆς Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι προγονὴ τοῦ Πέτρου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς Μάμμην, καὶ ἐγγόνην.

Πέτρος	Μαρία
Ἰωάννης	Θεοδώρα
	Ἄννα.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα Ἄνναν ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς Μάμμην, καὶ δις ἐγγόνην.

Πέτρος	Μαρία
Ἰωάννης	Θεοδώρα
	Ἄννα.
	Εἰρήνη.

Ἰωάννης
Γεώργιος

Εἰρήνη
Ἄννα.
Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, δις Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης
Γεώργιος

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, μεγάλην Θεῖαν
καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Ἰωάννης Εἰρήνη
Γεώργιος.

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, ἀνεψιάν Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πάππος δὲ καὶ Ἐγγονος, λαμβάνουσι μικράν
Θεῖαν καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης Εἰρήνη

Δύναται δὲ λαβεῖν ὁ Ἰωάννης γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Πάππος καὶ Δισείγγονος δὲν πέρνου δύο Ἐξαδέλ.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα

Ἰωάννης.

Γεώργιος.

Δημήτριος.

Ὁ δὲ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος γυναῖκα τὴν Θεο-
δώραν, ἀγκαλιὰ καὶ εἶναι Βαθμὸς Ζ΄.

Ἄλλα διὰ τὸ εὐπρεπὲς οὐ γίνεται.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν λαμβάνουσι δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος—Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Ὁ δὲ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Θεοδώραν εἰς γυ-
ναῖκα, ὅτι εἶναι Γυναικαδέλφη Πέτρου τοῦ Ἀδελ-
φοῦ του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ΄.

Οὔτε μεγάλην Θεῖαν καὶ ἀνεψιάν, δὲν πέρνου
δύο Ἀδελφοί.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρίας Ἀδελ. Θεοδώρα
Εἰρήνη

Ὁ δὲ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Εἰρήνην εἰς γυ-
ναῖκα, ὅτι εἶναι ἀνεψιά τῆς Μαρίας νύμφης του, καὶ
εἶναι Βαθμὸς Ε΄.

Οὔτε δύο Ἐξαδέλφοι δὲν πέρνου δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Ἐλένη Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Ὁ δὲ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην,
ὅτι εἶναι Ἐξαδέλφη τῆς Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ
Βαθμὸς Σ΄.

Δύο Ἀδελφοὶ λαμβάνουσι μικρὰν Θεῖαν καὶ ἀνεψιάν.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Ἐλένη Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Αννα...

Ὁ Παῦλος δύναται λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Ἄνναν, θυγατέρα τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς νύμφης του, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μῆτέρα καὶ Θυγατέρα.

Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία
Ἐλένη

Ὁδὺ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Ἐλένην γυναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι Θυγατέρα Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην καὶ Ἐγγόνην.
Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία

Εἰρήνη
Θεοδώρα

Ὁδὺ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὸν Θεοδώραν γυναῖκα, ἐπειδὴ εἶναι Ἐγγόνη Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην καὶ Δισεγγόνην.
Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία

Ἐλένη
Θεοδώρα
Ἄννα

Ὁδὺ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Ἄνναν γυναῖκα, ὅτι εἶναι Δισεγγόνη Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν πέρνου, Μάμμην καὶ Τρισεγγόνην.
Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία

Ἐλένη
Θεοδώρα
Ἄννα
Εἰρήνη

Ὁδὺ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν τὴν Εἰρήνην, ὅτι εἶναι Τρισεγγόνη τῆς νύμφης του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Σ'.

Θεὸς καὶ ἀνεψιὸς λαμβάνουσι θείαν καὶ ἀνεψιάν, ἢ γου νὰ λάβῃ ὁ θεὸς τὴν θείαν, καὶ ὁ ἀνεψιὸς τὴν ἀνεψιάν, διὰ τὸ εὐπρεπές.

Παῦλος Ἀδελφ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελφ. Θεοδώρα
Ἰωάννης Εἰρήνη

Δύναται δὲ ὁ Ἰωάννης λαβεῖν τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς του ὁ Πέτρος ἔχει τὴν Μαρίαν θείαν τῆς Εἰρήνης, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἐξάδελφοι λαμβάνουσι δύο Ἐξαδέλφους.

Παῦλος Ἐξάδ. Πέτρος—Μαρία Ἐξάδ. Θεοδώρα.

Δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι Βαθμὸς Η'.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΓΕΝΕΙΑΣ.

Ὁδὺ δύναται λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου, λαμβάνω δὲ τὴν Ἀδελφήν αὐτῆς.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργιος—Ἐλένη ἀδελ. Εἰρήνη.
Ὁμοίως καὶ ὁ Ἀδελφός μου λαμβάνει τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰυναικαδελφοῦ μου, καὶ εἶναι βαθμὸς Δ'.

Τὴν γυναῖκα τοῦ προγονοῦ μου ἐγὼ οὐ λαμβάνω. Λαμβάνει δὲ ταύτην ὁ ἐμός, Ἀδελφός, Βαθμὸς Δ'.
Πέτρος Ἀδ. Παῦλος Θεοδώρα—Γιὸς Ἰωάννης Ἄννα.

Λαμβάνω δὲ τὴν προγονὴν τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου, καὶ εἶναι βαθμὸς Δ'.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργιος—Εἰρήνη
Ἐλένη.

Ἀποθανούσης τῆς γυναικός μου, λαμβάνω τοῦ Θεοῦ
αὐτῆς τὴν γυναῖκα, Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος—Μαρία Θεῖος αὐτῆς Ἰωάννης—Ἄννα.

ἔχω εἰς τὴν Ἀδελφὴν μου Γαμβρόν, καὶ λαμβάνω
τοῦ Ἀδελφοῦ του τὴν γυναῖκα, Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Ἀδελ. Εἰρήνη—Γεώργ. Ἀδ. Ἰωάν. Μαρία.

Τῆς γυναικός μου ὁ πρῶτος ἄνδρας ἔλαβε νύμφην
εἰς τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐκείνην δὲν πέρω, λαμβάνω
δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πέτρ. Ἀ. ἄνδρας Μαρ. Ἀδ. Παῦ. Θεοδ. Ἀδ. Εἰρήνη.
Ἰωάννης Β. ἄνδρας Μαρίας.

Γαμβρός καὶ Γυναικαδελφός, λαμβάνουσι δύο Ἀδελ-
φάς, Βαθμὸς Ε'.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργ. Εἰρήνη Ἀδ. Ἄννα.
Δύο Ἀδελφοὶ ἔχουσι Γυναικαδέλφον, καὶ Γυναικα-
δέλφην, καὶ ἔρχονται εἰς γάμου κοινωνίαν, ὅτι εἶ-
ναι Βαθμὸς Ε'.

Πέτρ. Μαρ. Ἀδ. Ἰωάν. Παῦλος Ἄννα Ἀδ. Εἰρήνη.

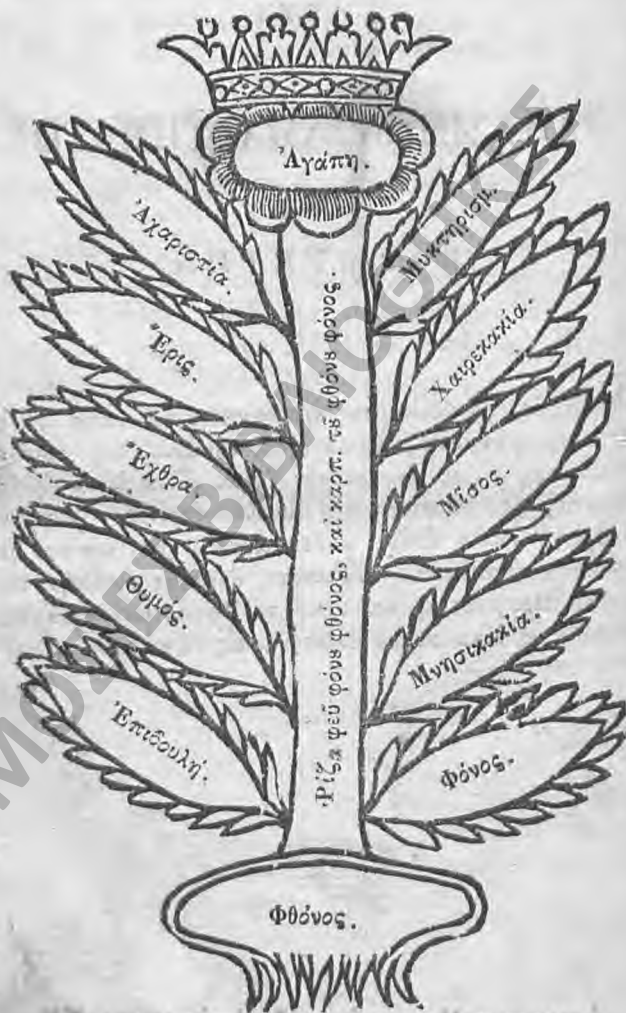
Π Ε Ρ Ι

ΘΑΝΑΣΙΜΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΡΕΤΩΝ.

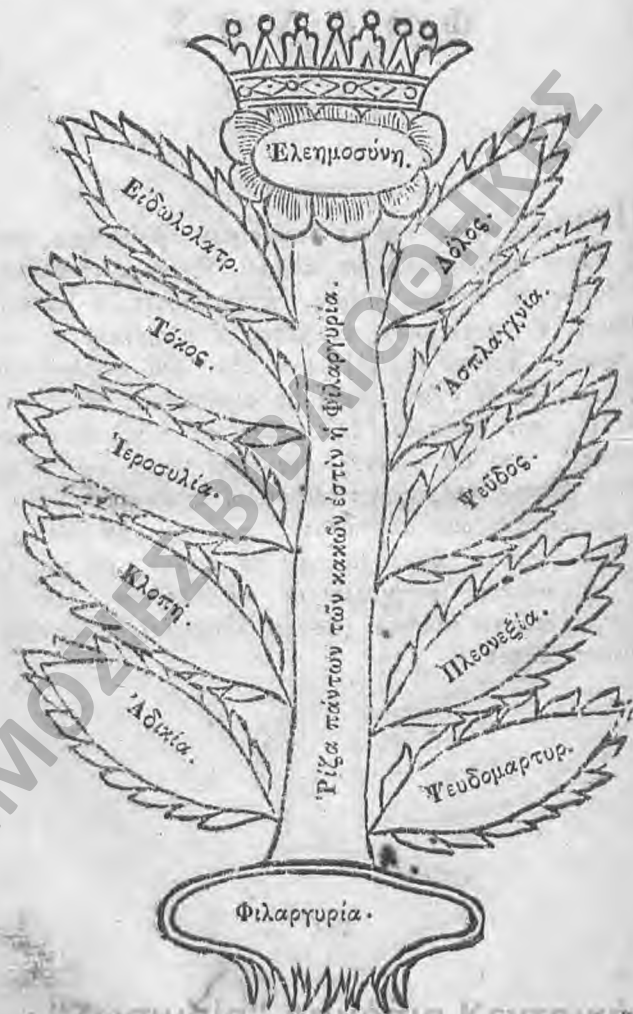
Καθεξῆς φανερώνομεν ἐμπράκτως τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα, ὡς ἐν εἴδει δένδρου, εἰς τῶν ὁποίων τὰς ρίζας ἀκολουθοῦν ἕτερα ἄλλα δέκα ἀμαρτήματα, ὡς βλέπεις· καὶ ἄνωθεν ἐκείνων γεννᾶται ἡ Ἀρετὴ ὡσαν ἄνθος ρόδου ἄνωθεν ἐστεμμένον με κορωνίδα βασιλικήν· δηλονότι, ὁ ποιῶν ἐκείνην τὴν ἀρετὴν περιγίνεται, καὶ νικᾷ τὸ θανάσιμον ἀμάρτημα με τοὺς δέκα αὐτοῦ βλαστὰς, ὡς ἐν παραδείγματι.

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

Φ Θ Ο Ν Ο Σ

Ο Φθόνος είναι πρῶτον θανάσιμον ἀμάρτημα, καὶ ἐξ αὐτοῦ γεννῶνται δέκα κλάδοι, ἦγουν ἡ ἐπιβουλὴ, ὁ θυμὸς, ἡ ἔχθρα, ἡ ἔρις, ἡ ἀχαριστία, ὁ μυκτηρισμὸς, ἡ χαιρεκακία, τὸ μῖσος, ἡ μνησικακία, καὶ ὁ φόνος. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι καὶ καρποὶ τοῦ φθόνου. Ὁ δὲ ἔχων ἀληθινὴν ἀγάπην εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν πλησίον, ὅλα ταῦτα τὰ νικᾷ, καὶ καταπατεῖ, καὶ ἀπ' οὐδενὸς δὲν βλάπτεται· ὅτι ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Πάντα ὑπέργει, πάντα πιστεύει, πάντα ὑπομένει, ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

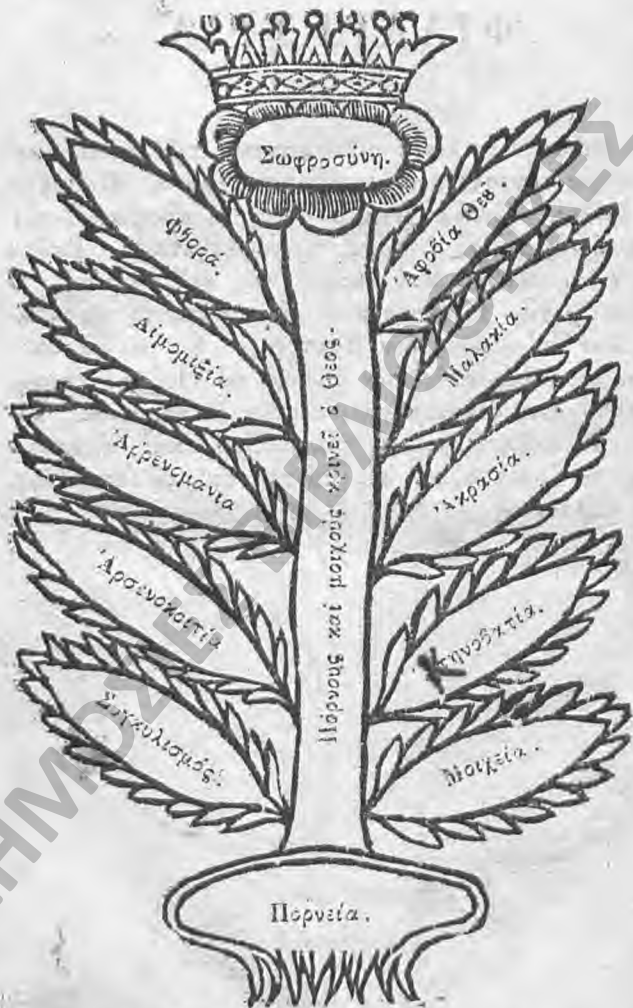
ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ

Ἡ Φιλार्γυρία εἶναι ρίζα πάντων τῶν κακῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἢ ψευδομαρτυρία, ἢ πλεονεξία, τὸ ψεῦδος, ἢ ἀσπλαγχνία, ὁ δόλος, ἢ ἀδικία, ἢ κλεψία, ἢ ἱεροσυλία, ὁ τόκος, ἢ εἰδωλολατρεία. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς φιλार्γυρίας. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν Ἐλεημοσύνην, ὅλα ταῦτα τὰ καταπατεῖ, καὶ ὑπ' οὐδενός δὲν βλάπτεται· ὅτι ἡ Ἐλεημοσύνη ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον ὅμοιον τῷ Θεῷ, ἐλεήμονα, εὐσπλαγχνον, φιλόνητον, ἰλαρὸν, οἰκτίρμονα. Τέλος, ἀποκαθιστᾷ αὐτὸν φίλον Θεῷ, καὶ ἀκουστὸν ποιεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς τε ἐνεστῶτας, καὶ μέλλοντας.

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Ἱωαννίνων

Ερμολογίου. Τ. Φ. 16

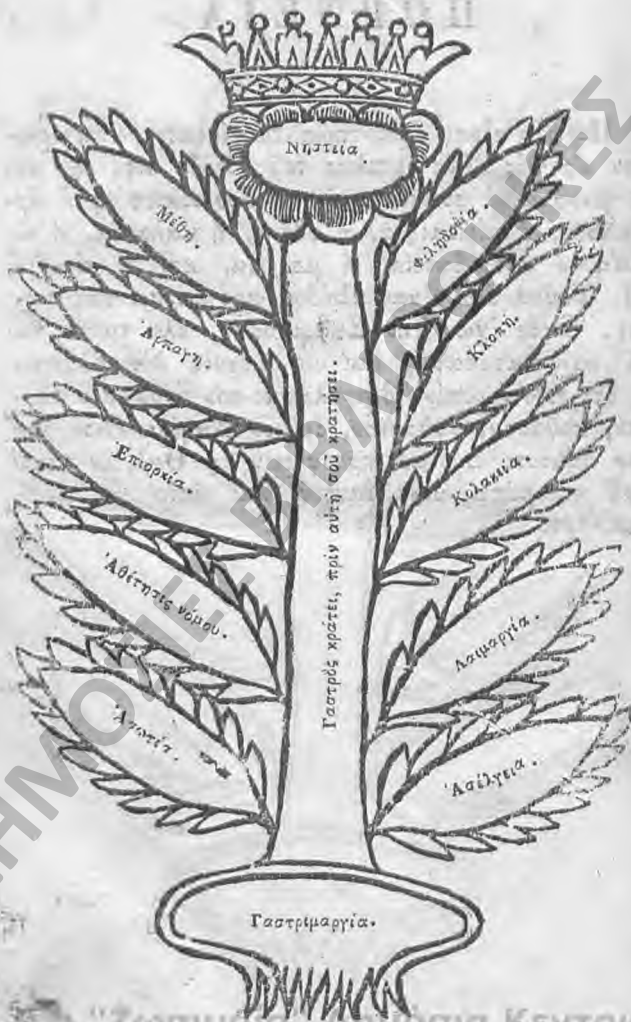

"Ζωσιμοῖα" Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων.

Π Ο Ρ Ν Ε Ι Α

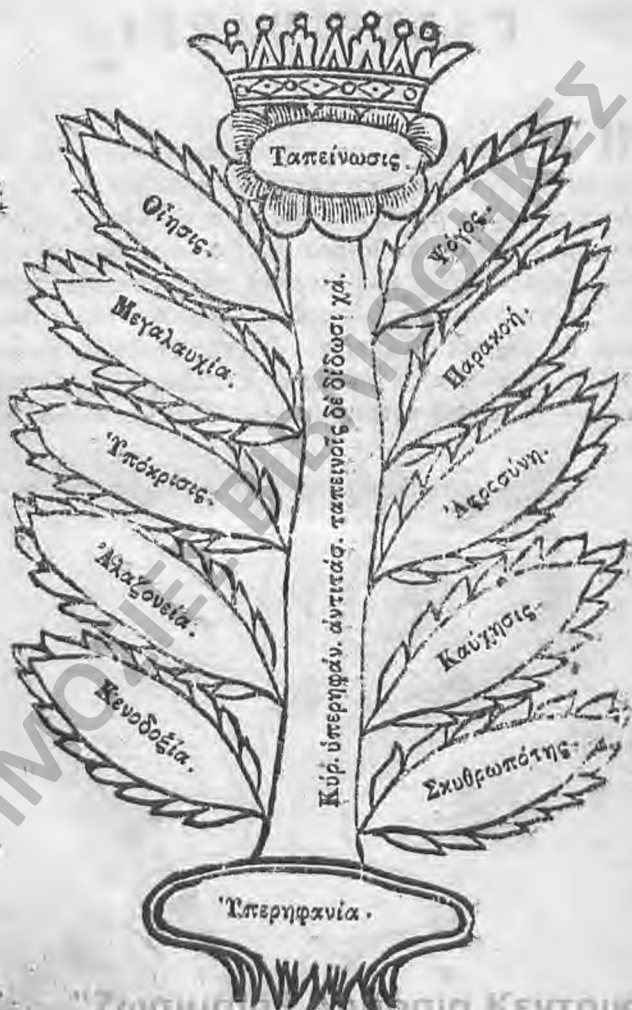
Ἡ Πορνεία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, ἀπηγορευμένον εἰς τὰς δέκα ἐντολάς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ὁ συγκυλισμὸς, ἡ ἀρσενοκοιτία, ἡ ἀρρενομανία, ἡ αἰμομιξία, ἡ φθορά, ἡ μαλακία, ἡ ἀκρασία, ἡ κτηνοβατεία, ἡ μοιχεία, καὶ ἡ ἀφοβία Θεοῦ. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ κασκοὶ τῆς πορνείας. Ὁ δὲ ἔχων τὴν Σωφροσύνην, ὅλα ταῦτα τὰ νικᾷ καὶ καταπατεῖ, καὶ ὑπ' οὐδενὸς δὲν βλάπτεται, ὅτι ἡ σωφροσύνη διαφυλάττει τὸν ἄνθρωπον παρσίμου, καθαρὸν, ἀφθαρτον, ὅμοιον Ἀγγέλῳ Θεοῦ, καὶ ἄξιον πάντοτε θυσίαν προσφέρειν τῷ Θεῷ, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὲρ ὧν αὐτῷ ὑπετίλαντο.

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

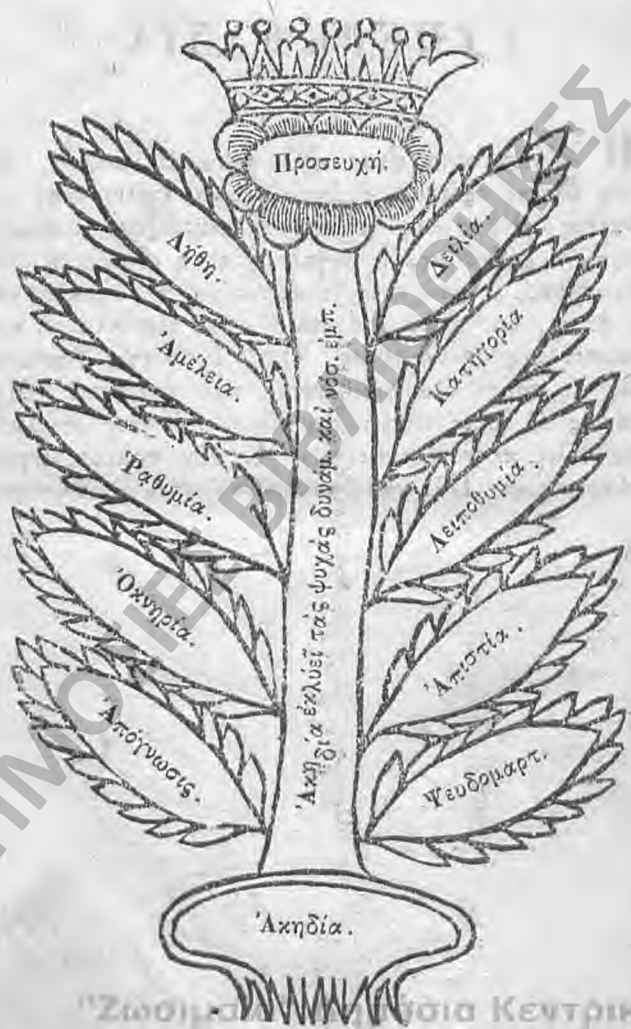
ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΑ

Η Γαστριμαργία είναι ἀμάρτημα θανάσιμον, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀσωτεία, ἡ ἀθέτησις νόμου, ἡ ἐπιτορκία, ἡ μέθη, ἡ ἀρπαγή, ἡ φιληδομία, ἡ κλοπή, ἡ κολακεία, ἡ λαιμαργία, ἡ ἀσελγεία. Ταῦτα ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς γαστριμαργίας. Ὁ δὲ νηστεύων εἰς ὅλα ταῦτα νικᾷ, καὶ περιγίνεται, καὶ ὑπ' οὐδενὸς βλάπτεται· ὅτι τῆς νηστείας ἀκολουθεῖ ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀσκησις, ἡ καθαρότης, ἡ προσευχή. Ὁ δὲ Θεῷ προσευχόμενος, τὰ πάντα κατορθοῖ.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ

Η Ὑπερηφάνια εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, διὰ τῆς ἧς ἐποίησεν ὁ διάβολος, καὶ ἔγεινεν ἀπὸ φῶς σκότος. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ κενοδοξία, ἡ ἀλαζονεία, ἡ ὑπόκρισις, ἡ μεγαλαυχία, ἡ οἴησις, ἡ σκωδρωπότης, ἡ καύχησις, ἡ ἀφροσύνη, ἡ παρακοή, καὶ ὁ ψόγος, καὶ ἄλλα, τὰ ἑποῖα εἶναι ὅλα κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ὑπερηφανίας. Ὁ δὲ ἔχων τὴν Ταπεινώσιν εἰς ταῦτα ὅλα περιγίνεται, καὶ ὑπερνηκᾷ. Μακάριος δὲ ὅστις ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὅτι ἐκεῖνος θελεῖ κληρονομήσει τὴν γῆν τῶν πρᾶξων, ἢ γουὸν τῶν δικαίων. Πᾶς γὰρ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Προσευχή.

Αθήν.

Δεξιά.

Ἀμέλεια.

Κατηγορία

Ψαθυμία.

Λεπθυμία.

Ἵκνηρία.

Ἄπιστία.

Ἀπόγνωσις.

Ψευδομαρτ.

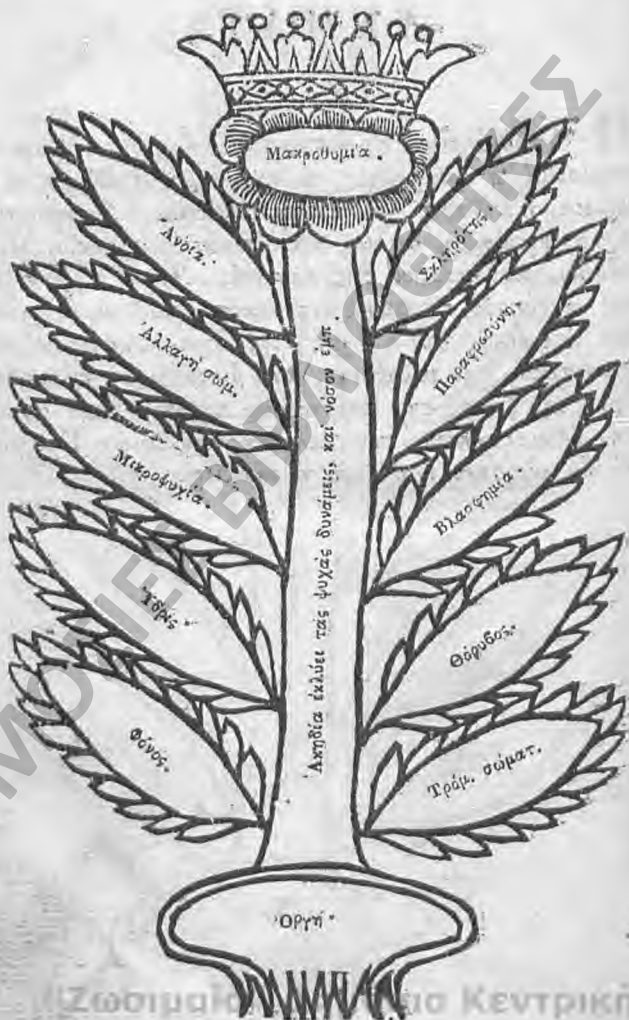
Ἀκηδία ἐκλύει τὰς ψυχὰς δυναμ. καὶ νόσ. ἐμπ.

Ἀκηδία.

ΑΚΗΔΙΑ

Η Ἀκηδία εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥαθυμία, ἡ ἀμέλεια, ἡ λήθη, ἡ ἀσεβεία, ἡ ἀπιστία, ἡ λειποθυμία, ἡ κατηγορία, ἡ δειλία, καὶ ἕτερα, τὰ ὅποια εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ἀκηδίας. Ὁ δὲ ἐγρήγορος, καὶ ἄγρυπνος τῇ ψυχῇ εἰς ταῦτα ἔλα περιγίνεται, καὶ ὑπερνικᾷ· ὅτι ὁ ἐγρήγορος ἔχει συνήγορον τὴν προσευχὴν, τὴν εὐλάβειαν, τὴν μετάνοιαν, τὴν σπουδὴν, τὴν ζέσιν, τὴν παρρησίαν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, τὴν ἐξομολόγησιν, τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν, ἀεὶ ὧν εὐρίσκεται ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

"Ζωσιμαία" Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Ἰωαννίνων

Ο Ρ Γ Η

Ἡ Ὀργή εἶναι ἀμάρτημα θανάσιμον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γεννᾶται ἡ παραφροσύνη, ἡ βλασφημία, ἡ σκληρότης, ὁ φόρυθος, ὁ τρόμος τοῦ σώματος, ἡ ὑβρις, ἡ μικροψυχία, ἡ ἀνοία, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ σώματος, καὶ ὁ φόνος, καὶ ἄλλα ἕτερα, τὰ ὅποια ὅλα εἶναι κλάδοι, καὶ καρποὶ τῆς ὀργῆς, καὶ τοῦ θυμοῦ. Ὁ δὲ μακρόθυμος ἄνθρωπος πάντα ταῦτα ὑποφέρει, καὶ τὰ νικᾷ· ὅτι ἀπὸ τὴν μακροθυμίαν γεννᾶται ἡ ἀκακία, καὶ ἡ ἀνεξικακία, καὶ ἡ ὑπομονή, δι' ἧς πάντα νικῶνται, καὶ δραπετεύουσιν.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Πνεῦμα Σοφίας, Συνέσεως, Φόβου Θεοῦ, Γνώσεως, ευσεβείας, Βουλῆς, Ἰσχύος.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Βάπτισμα. Χρίσμα. Ἰερωσύνη. Γόμος.
Μετάνοια. Κοινωνία. Εὐχέλκιον.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ.

Ἀνδρία. Φρόνησις. Δικαιοσύνη. Σωφροσύνη.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Ρώμη. Ἀρτιότης. Κάλλος. Ὑγεία.

Ἡ Ρώμη ἀναλογεῖ τῇ Ἀνδρίᾳ. Καθὼς ἡ ρώμη τοῦ σώματος εἶναι ἰσχύς ἀκαταγώνιστος, οὕτω καὶ ἡ ἀνδρία ἐστὶ ρώμη ψυχῆς κατὰ παθῶν ἰσχυρῶν καὶ δεινῶν, Θανάτου, Ταλαιπωρίας, Πόνου, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἡ Ἀρτιότης ἀναλογεῖ τῇ Φρονήσει. Καθὼς ἡ ἀρτιότης ἐστὶ συμπλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ σώματος, οὕτω δὲ καὶ ἡ φρόνησις ὁμοίως ἐστὶ συμπλήρωσις τῶν τῆς ψυχῆς ὀρθῶν καταλήψεων.

Τὸ Κάλλος ἀναλογεῖ τῇ Δικαιοσύνῃ. Καθὼς τὸ κάλλος ἐν συμμετρίᾳ μελῶν μετ' εὐχροίας νοεῖται, οὕτω καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν συμμετρίᾳ τοῦ υπερβάλλοντος ἐκάστου ἀπνευμητικῆ γάρ ἐστιν ἐκάστῳ τῶν πρὸς ἀξίαν οἶον, Θεῶ, Πνεύσι, Συγγενέσι, Φίλοις, Οἰκείοις, καὶ πᾶσι δικαίως ἀπονέμει τὰ δεόντα.

Ἡ Ὑγεία ἀναλογεῖ τῇ Σωφροσύνῃ. Καθὼς ἡ ὑγεία ἐστὶν εὐκρασία σώματος, οὕτω καὶ ἡ σωφροσύνη, τὸ καθαρῶς παντὸς πάθος τὴν ψυχὴν, Ἠδονῆς, Φόβου, Δυστης, καὶ Ἐπιθυμίας.

ΜΗΝΕΣ

Κατὰ τοὺς παλαιούς Ἕλληνας.

Γαμηλιῶν, ὁ Ἰανουάριος, ὅτι Γαμηλία ἢ Ἥρα, ἢ τοῖς γάμοις ἐπιστατοῦσα.

Ἐλαφηθελιῶν, ὁ Φεβρουάριος, ἀπὸ τῶν Ἐλάφων, αἱ ἰθύντο τῇ ἐλαφηθέλῳ Ἀρτέμιδι.

Μουριχιῶν, ὁ Μαρτίος, ἀπὸ τῶν Μουριῶν τῆς Ἀρτέμιδος.

Θαργηλιῶν, ὁ Ἀπρίλιος, ἀπὸ τῶν Θαργηλιῶν, ἑορτῆς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος.

Σκιροφοριῶν, ὁ Μαΐος, παρὰ τὸ φέρειν σκῆρον ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα ἤγον γύψου· ὁ γὰρ Θησεύς ἀπερχόμενος κατὰ τοῦ Μινωταυροῦ, τὴν Ἀθηναίαν ποιήσας ἀπὸ γύψου ἐβάσταζεν.

Ἐκατομβαιῶν, ὁ Ἰούνιος, ἀπὸ τοῦ πλείστας ἐν τούτῳ εἶεσθαι ἑκατόμβας.

Μεταγειτυῶν, ὁ Ἰουλιος, ὅτι ἐν τούτῳ Ἀπόλλωνι μεταγειτυῶνι ἔθουν.

Βοηδρομιῶν, ὁ Αὐγουστος, ἀπὸ τῆς Βοηδρομίας, ἑορτῆς τίνος Ἀθηνησιν, ἐν ἣ ἔτιματο Βοηδρόμιος Ἀπόλλων.

Μαιμακτηριῶν, ὁ Σεπτέμβριος, ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου, ἦτοι ἐνθουσιώδους καὶ ταρακτικοῦ.

Πυανεσιῶν, ὁ Ὀκτώβριος, ἀπὸ τῆς Πυανεσίας ἑορτῆς τοῦ Ἀπολλωνος· πύανα γὰρ ἔφηνον ἐν αὐτῇ, ἦτοι κευκία.

Ἀνθεστηριῶν, ὁ Νοέμβριος, διὰ τὸ πλείστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε· παρ' ἄλλοις ὁ Η. Μην.

Ποσειδεῶν, ὁ Δεκέμβριος, ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΓΑΡΕΩΣ.

Δείποινα Δείποινα Μητέρα, ἀμαρτωλῶν ἡ προστάτις,
 Λιμὴν τῶν χειμαζομένων ἐν τῷ τοῦ βίου πελάγει,
 Καὶ ἄγκυρα τῶν ἐν ζαλαῖς, καὶ ῥύσις τῶν ἐν κινδύνοις,
 Ἡ μόνη ἀπηλπισμένων ἐλπίς καὶ παραμυθία,
 Ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ψυχῆς τε συντετριμμένης,
 Ἐν ταπεινώσει, καὶ θλίψει, καὶ ξαναγμοῖς, καὶ δακρύοις,
 Πρὸς σὲ τὴν μόνην ἐλπίδα ὁ ἄθλιος καταφεύγω,
 Καὶ σὲ μεσίτην αἰροῦμαι πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κτίστην.
 Σύ μοι γενοῦ προστασία, μὴ με εἰσῆς ὀλέσθαι,
 Γλέωσαι τὸν Υἱόν σου, τὸν κατ' ἐμοῦ ὀργισθέντα·
 Τὴν ἀγανάκτησιν παῦσον, ἣν ἔχει πρὸς με δικαίως,
 Ἐφ' οἷς ἐξήμαρτον τάλας, ἐφ' οἷς ἐξύβρισα τοῦτον.
 Πᾶσαν ἀθέριτον πράξιν ἐτέλεσα ἐν τῷ βίῳ,
 Καὶ λογισμοῖς τε, καὶ λόγοις, καὶ πάθειν ἀκαθάρτοις,
 Ἐμόλυνα τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὄλος κατεσπιλώθην.
 Ἡ μαύρωσά μου τὸ κάλλος, κατήσχυα τὴν εἰκόνα·
 Φεῦ! καὶ κρηνοὶ τῶν ὀμμάτων, καὶ σαλαγμοὶ τῶν δακρῶν
 Κἂν ῥέωσιν ἀενάως, ὡς ποταμοὶ τε καὶ κρήναι,
 Τὸ ὄνοσάποντιπτον αἰσχος τῆς μιανθείσης ψυχῆς μου,
 Πῶς ἀποτρίψουσιν ἄρα; πῶς ἔξουσιν ἀποπλῦναι;
 Οἴμοι, κατάκριτος κείμει, τὸν δικαστὴν παροξύνων!
 Οἴμοι, τὴν κόλασιν τρίμω, καὶ τὰς ποινὰς τὰς μελλέσας!
 Τίς με τὸν ἄθλιον σώσει τῆς φοβερᾶς καταδίκης;
 Οὐδεὶς, πλην σὲ Παναγία· Δείποινα Δείποινα σώσον·

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΔΕ ΤΗ ΒΙΒΛΩ.

Εἰρημοὶ τοῦ Πρώτου ἤχου.	Σελ.	7
Εἰρημοὶ τοῦ Δευτέρου ἤχου.		30
Εἰρημοὶ τοῦ Τρίτου ἤχου.		49
Εἰρημοὶ τοῦ Τετάρτου ἤχου.		60
Εἰρημοὶ τοῦ Πλαγίου πρώτου ἤχου.		83
Εἰρημοὶ τοῦ Πλαγίου δευτέρου ἤχου.		93
Εἰρημοὶ τοῦ Βαρείως ἤχου.		111
Εἰρημοὶ τοῦ Πλαγίου τετάρτου ἤχου.		121
Στιχολογία τῶν Θ'. ᾠδῶν κατὰ τάξιν.		139
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς εἰς τὴν ἐννάτην ψῆδὴν.		159
Καταβασίαι ψαλλόμεναι καθ' ὄλον τὸν χρόνον ἐν τῷ Ὁρθρῷ.		166
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Ἁγίων, πρὸς τὴν Τριμωτέραν.		168
Φωταγωγικά κατ' ἤχον ψαλλόμενα τῇ ἀγ' α' καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἐν τῷ Ὁρθρῷ.		180
Ἑξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.		182
Ἄνοι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.		185
Δοξολογία ἅπασα.		188

- Οἱ εἰκοσιτέσσαρες ψυχωσώτριοι Οἴκοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν, καὶ Ἀειπάρθενον Θεοτόκον. Σελ. 490
- Οἱ εἰκοσιτέσσαρες κοσμοχαρμόσυνοι Οἴκοι εἰς τὸν Τίμιον καὶ Ζωσχοῖον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. 202
- Τύπος καὶ Ἑρμηνεία περὶ τοῦ, πῶς δεῖ τὸν εὐσεβῆ Χριστιανὸν σφραγίζειν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωσχοῖου Σταυροῦ, ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ Ὁρολογίου ἀντιγραφεῖσα καὶ μεταφρασθεῖσα. 244
- Νικολαοῦ Ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ περὶ σημασίας τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως, ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν Χριστῶνυμον Δαόν. 245
- Αἱ ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, συνοπτικώτατα, μετ' ἀκριβοῦς χρονολογίας. 247
- Περὶ Συνοικεσίου, καὶ τί ἐστὶ Συνοικησις. 224
- Περὶ Συγγενείας. 222
- Μανουὴλ τοῦ Ξανθίνου περὶ Συγγενείας περιγραφῆς. 221
- Τὰ ἑπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα, καὶ αἱ ἑπτὰ Ἄρεται αἱ καταβάλλουσαι αὐτά, ἐν εἶδει δένδρου. 237
- Τὰ ἑπτὰ Χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 252
- Τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. —
- Αἱ τέσσαρες ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς. —
- Αἱ τέσσαρες ἀρεταὶ τοῦ σώματος. —
- Μῆνες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἑλλήνας. 253
- Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον, Εὐγενίην τοῦ Βουλγάρως. 254

Τ Ε Λ Ο Σ

"Ζωσιμοσία" Δημοσιονομική

Βιβλιοθήκη

Για μνημνη αγωγ
και παντο δε κενεση
ζουτομα μου χαρ αση
με λο' εφες υσμα
ο επιτηρι αδα ημα
Πρωτ. Τ. Πασαδου

"Ελληνισμός" Δημόσια Κέντρο
Βιβλιοθήκη Ιωαννίνων

